

Koruma mı Koca mı? - Rebecca Winters

Roman Lufka sert, prensip sahibi bir dedektifti ve görevi Brit Langford'u korumaktı. Bunu kimsenin dikkatini çekmeden yapabilmenin tek yolu da onun kocası rolünü oynamaktı.

Brit'i korumak zor olmasa da onunla birlikte yaşamak Ramon için hiç tatmadığı zevkli bir deneyimdi. Brit mükemmel bir ești ve yakışıklı dedektifin başı derttтейdi. Çünkü ona aşık oluvermişti...

## Birinci Bölüm

Brittany Langford telefon rehberini telaşla karıştırarak özel dedektif isimlerini tarıyordu. Birden gözü sayfanın alt kısmındaki bir ilana takıldı.

LFK Uluslar arası Kuruluş. Huzurlu bir yaşam ya da sadece kanıt istiyorsanız bizi arayın.

Brit parmakları titreyerek numaraları çevirdi.

Bir iki dakika sonra telefonda hoş bir bayan sesi "Burası LFK-5555. Yardımcı olabilir miyim?>> diyordu.

<<Evet. Adım Brit Langford. En bu yaz Avrupa da tanıştığım bir adam tarafımdan taciz ediliyorum ve ne yapacağımı bilemez durumdayım. Şu anda Salt Lake Polis Departmanı Takip Biriminde Teğmen Parker davamla ilgileniyor.>>

<<Ve siz korku içinde yaşamamak için daha fazla güvence istiyorsunuz,>> diye tamamladı telefondaki ses.

<<Kesinlikle. Ancak fazla param yok. Kredi için başvuracağım, sanırım bulabilirim ve...>>

<<Para konusunu tartışmadan önce bana durumunuzla ilgili tüm bilgileri verin. Eğer dedektiflerimizden birisi sizin durumunuzla ilgilenmeye karar verirse uygun bir ödeme planı hazırlanabilir. Ne dersiniz?>>

Brit ahizeyi iyice kavradı. <<Evet. Mükemmel.>>

Birkaç dakika içinde aklına gelen tüm ayrıntıları telefondaki bayana bir çırpıda anlattı. <<Tamam Bayan Langford. Cevap ne olursa olsun dedektiflerimizden biri bugün size ulaşacaktır.>>

<<Çok teşekkür ederim.>> Heyecandan sesi titriyordu.

<<Lütfen bizden cevap bekleyin Bayan Langford.>>

<<Nevada Polis Akademisisin bayanlar ve bayları-Şimdi huzurlarınızda ünlü Moffat kardeşlerin yakalanmasıyla sonuçlanan kuşatmadan Las Vegas'ta hak ettiği tatili yapmaya gelmiş olan bir kahramanı çağırıyorum.>>

Kulakları tırmalayan bir alkış tufanı koptu.

*Bu, Nevada Çölü'nde gerçekleşen çok gizli bir operasyonun bir parçasıydı.*

Bu operasyon onaylanmış olmasına rağmen, Roman, idealist bir asker olmaktan uzaklaşmış, hayal kırıklığına uğramış bir subay, hevesi kaçmış bir CIA ajanına dönüşmüştü ve sistem içinde gittikçe artan çürümeye karşı duyduğu nefretten dolayı mesleğinden bir an önce ayrılmayı düşünüyordu.

<<İnsanın mesleki nitelikleri her yerde kendini belli eder. Uzun yıllar boyunca Deniz Kuvvetlerinde özel taktikli gözetme biriminde görev aldıktan sonra, New York Şehri Polis Departmanı'nda hukuk icra memuru olarak çalıştı.>>

*Düzeltilme. New York Şehri Polis Polis Departmanı'nda aldığım görev, Güney Amerika kaynaklı uyuşturucu kaçakçılığıyla ilgili bilgi toplamak için düzenlenmiş bir kılıftı. Burada hukuk icra topluluğu içindeki pek çok memurun da bu işin içinde olduğunu öğrenmek gerçekten midemi bulandırdı.*

<<Kendisi, Uluslar arası Polis Kongresi, New York Lisanslı Detektifler derneği, Kayıp Çocuklar Bürosu, Polis Şefleri Ulusal Birliği gibi kuruluşların da üyesidir.>>

*Evet ancak gerçekten sevdiğim iş olan özel detektifliğe çok az zamanım kalıyor.*

<<Ayrıca, Utah Eyaleti Salt Lake kentinde, şu an sahibi ve genel sorumlusu olduğu bir özel dedektiflik bürosu olan Uluslararası LFK Derneğini de kurmuştur.>>

*Doğru. Güney Amerika'ya gönderilinceye kadar gizleneceğim son geçici maskem. Belki o gün gelinceye kadar emekli olurum.*

<<Sözü daha fazla uzatmadan, mikrofona şimdi Teğmen Roman Lufka'yı çağırıyorum.>>

Roman kürsüye doğru yürüdü ve mikrofona düzelttikten sonra konuşmaya başladı.

<<Anladığım kadarıyla Şef Wilson'un benim hakkımda söylemediği tek şey nüfus cüzdanımda adımın Romanov Vechiarelli Lufkilovick olarak geçiyor olması. Babamın büyük büyük babası New York'a gelip yerleşen Rus göçmenlerindenmiş.>>

<<Bir gün okuldan onuncu kez burnum kanayarak gelince annem ve babam adımlı damarlarımdaki kan hakkında fazla bir ipucu vermeyen Roman Lufka olarak kısaltmaya karar verdiler.>>

<<O günden sonra başımın çaresine bakmayı öğrendim. Bana vuran he çocuk soluğu hastanede aldı.>>

Konferans salonu kahkahalarla cınladı. Bir soru yükseldi, <<Peki neden Salt lake'ye geldiniz?>>

*Gerçeği bir bilseydin...*

<<Kayak yapmak için. Söylentiye bakılırsa dünyanın en iyi karı Utah'ta,>> dedi Roman gülümseyerek.

Yükselen seslerden ve ısıklardan dinleyicilerin de kendisiyle aynı fikirde olduğunu anladı.

<<Bildığınız gibi, eskiden özel dedektifler pek hoş karşılanmazdı. Bizler toplum tarafından, buruşuk giysileri, sigara ve önceki günden kalmış pastırmalı sandviç yüzünden leş gibi sarımsak kokan, bilgisiz, eğitimsiz serseri gurubu olarak tanınmışızdır.>>

<<Artık bu imajın değişmekte olduğunu söylemek için burada bulunuyorum. Eğer tamamen profesyonel olmak yolunda bir adım atmazsak yaklaşmakta olduğumuz 2000'li yıllarda bu yarıştan kopar ve yok olur gideriz.>>

<<Bugün burada bulunmamın nedeni içinizdeki cevheri ortaya çıkarmanız, kendi hayatınızı vermek pahasına da olsa yardıma ihtiyacı olanları savunmanız için sizi yüreklendirmektir.>>

Kısa bir sessizlikten sonra salondakiler ayağa kalkarak Roman'ı çılgınca alkışlamaya başladı. Bir söz

söyleyebilecek duruma geldiğinde Roman <<Konuşmam sona erdi. Salt Lake'ye geri dönmeden önce sorularınızı cevaplamak istiyorum,>> diyerek konuşmasını sona erdi.

<<İki numaralı hatta Brit'i bağılıyorum,>> dedi sekreter.

Brit, çizim masasından ayrıldı ve telefona doğru koştu. <<Brit Longford, buyurun.>>

<<Bayan Langford. Ben LFK'den Diana.>>

Brit'in kalbi heyecanla çarpmaya baladı. <<Buyurun,>> diyebildi heyecandan ağzı kurumuş bir halde.

<<Lütfen hatta kalın. Teğmen Lufka'yı bağılıyorum.>>

<<Bayan Longford? Ben Roman Lufka.>>

Aksanından doğu Sahili eğitimi ve kültürü almış olduğu belli olan bu tok ses, Brit'e güven vermişti. Hemen durumunu anlatmaya başladı.

<<Artık posta kutuma korkarak bakıyorum. İlk mektup geldiğinde bunun sadece bir şaka olduğunu düşünmüştüm ama bu durum çok uzadı. Bu nedenle sizi aradım.>>

<<Anlıyorum. Yirmi dakika içinde Teğmen Parker'in bürosuna gelebilir misiniz acaba?>>

Brit, derin bir oh çekti. <<Elbette. Bu benim durumumla ilgileneceksiniz anlamına mı geliyor?>>

<<Evet.>>

Roman işinde kullandığı Ford marka arabasıyla adliye binasının yer altı otoparkına girdi.

Parker'in bürosuna ulaştığında takip bürosunun başkanı telefonda konuştuğu için dosyalara bakmak için işaret diliyle izin aldı.

Müşterisi henüz gelmediğinden Roman'ın dosyayı inceleyecek vakti vardı.

Dikkatini ilk çeken şey, pasaport fotoğrafının bir fotokopisi ve Roma'daki Aziz Peter'in merdivenlerinde tura katılan yolcularla çekilmiş büyükçe renkli bir fotoğraf oldu.

Grup içindeki yüzü sakallı bir erkek siyah bir kalemle daire içine alınmıştı. Onu taciz eden bu adam olmalıydı.

Roman'ın gözleri Brittany Langford'u buluncaya kadar diğer insanlara da baktı. Diana'nın dediğine göre, Brit meslek hayatına yeni başlamış bir mimardı.

Kül sarısı, at kuyruğu biçiminde toplanmış saçlarıyla yirmi altıdan çok on dokuz yaşında bir genç kız görünümündeydi.

Resimleri bir kenara bırakarak soruşturma memuru Green tarafından hazırlanmış rapordaki bilgileri okumaya başladı.

Glen Baird. Beyaz, bir seksen boylarında, koyu kestane saçlı ve kahverengi gözlü, Madison, Wisconsin ikametli.

Roman mektuplardan bir ipucu bulabileceğini düşündü.

Çoğu zaman, ipuçlarını ilk olarak dikkatle inceleme anında, beyninin yaratıcı kısmı ön plana geçer, oluşmaya başlayan bazı düşünceleri cebinde taşıdığı ses kayıt aletine not ederdi.

Bir bayan sesinin kendisine seslendiğini duyduğunda tam ses kayıt aletini cebinden çıkarmak üzereydi. Sesin kimden geldiğini görmek için başını kaldırdığında yeni müşterisinin fotoğraflarda görüldüğünden çok daha güze olduğunun farkına vardı.

<<bayan Langford.>> Ayağa kalkarak ona elini uzattı.

Kadının boyu onun çenesine kadar geliyordu ve Roman'ın ondan gelen hafif çiçeksi kokuyu duymaması imkansızdı.

Brit, telefonda duyduğu sesi bambaşka bir şekilde hayal etmişti.

Ela gözleri kendi gözlerinin içine bakıyordu. Bu çekici, koyu renk saçlı erkek en az bir seksen boyunda olmalıydı, otuz beş yaşlarında gösteriyordu. Adı ve koyu cilt rengiyle kesinlikle Doğu Avrupalı bir görüntüsü vardı. Bu karışım Brit'i bir anda etkilemişti.

<<Lütfen, oturun,>> dedi Roman etkileyici sesiyle.

<<Teşekkür ederim.>>

Brit'e bir sandalye göstererek karşısına oturdu.

<<Bu öğleden sonrayı bana ayırdığınız ve ödemeleri taksitle yapmam konusunda kolaylık tanıdığınız için size minnettarım,>> derken sesi titriyordu.

<<Bu benim görevim,>> diyebildi Roman gülümseyerek. Bu tavrı, polislerde pek rastlanmayan insancıl bir özellik taşıyordu.

<<Diana'nın anlattığına göre bir yabancı sizi iyice rahatsız etmeye başlamış. Korkmakta haklı olabilirsiniz.>>

<<Ürkütücü bir durum,>> dedi yine sesi titreyerek. <<Mektupları okudunuz mu?>>

<<Henüz değil. Sizden sadece bir iki dakika önce geldim. Mektuplara bakmak için bana biraz zaman ayırın. Bazı notlar almak için ses kayıt aleti kullanmam gerekiyor. Sizi rahatsız eder mi?>>

Brit, büyülenmiş bir şekilde, <<Ha0ır kesinlikle,>> diye kekeledi.

Roman, ilk birkaç dakikayı altı mektubu okuyarak geçirdi.

*Brittany. Gezideki herkes seni Brit diye çağırıyordu ama adres kağıdında tam adının Brittany olduğunu öğrenince sana böyle hitap etmeye karar verdim. Fransız kökenli bir isim. Birkaç yıl önce >Fransa'da kalmış olduğum için biliyorum. Elimde pek çok resmin var. Kullandığın şampuanın markası neydi? Yazmayı unutmuşum ama herhalde Swiss Formula'ydı. Kütüphaneden polka dansları kasetini sipariş ettim. Denise nasıl? Bana onun adresini ve telefon numarasını verebilir misin? Tabii ki seninkini de istiyorum. Böylece bütün gün oturup mektup yazmak zorunda kalmam. Bu mektupla birlikte gönderdiğim belgelere gelince, Salt Lake gençlik Yurdu'nda bir yurtta bulunması gereken temel özelliklerden birkaçı yoktu. Daha önce Salt Lake'ye geldiğimde açıktı. Senin oturduğun yere en fazla sekiz mil uzaklıktadır. Haritada listesini yapmış*

*olduğum yurtlardan bazıları artık açık değil. Dün öğrendiğime göre işyerinde çalıştığım bölüm kapalı kalacakmış yani bir süre daha işsizim. Salı günleri boşum böylece elli üç gün boyunca dinlenmiş olacağım... Mektubunu bekliyorum. Sevgilerimle Glen Baird 5972 Washhington Court, Madison, W1 53701*

Roman diğer mektupları da okudu, teybine bazı yorumlar kaydetti.

Sonunda başını kaldırdı, bakışlarını bir kez daha Brit üzerinde yoğunlaştırdı. <<Haklısınız. Bu mektupların bir yabancından geldiğini düşünecek olursak, gerçekten hoş şeyler değil.>>

<<Ama Teğmen Parker dedi ki...>>

Sözünüzü kestiğim için özür dilerim...>> Ses tonunu alçalttı. <<Polis her gün taciz edilen insanlardan o kadar çok telefon alıyor ki, kurbanı karşı yapılan açık bir tehdit olmadığı sürece ayrıntılı bir soruşturma yapmak çok zor.>>

<<Benim durumum böyle değil demek ki.>>

<<Bu sorunuza cevap vermeden önce lütfen tüm belgelere bakmalıyım,>> diye mırıldandı roman ve kendini yine işine verdi.

Kağıtlar leylak kokuyordu. İçinde iki tane solgun leylak bulunan plastik bir torbayı incelemeye başladı.

<<Bunları bu sabah acele posta ile göndermiş olmalı, bir de tebrik kartı vardı. Ona gönderdiğim kartpostalı almış olmalı.>>

Roman şaşkınlık içinde başını kaldırdı. <<Hangi kartpostal?>>

<<Soruşturma memurlarından biri ona evleniyor olduğumu bildiren bir kart yazmamı tavsiye etmişti.>>

<<Evleniyor musunuz?>>

<<Hayır. Bir erkek arkadaşım bile yok.>>

Onun kadar akıllı ve çekici bir kadının erkek arkadaşı olmamasına Roman inanamadı.

<<Memur böyle bir haberin onun cesaretini kıracağını düşündü,>> diye açıklamaya devam etti Brit. <<Üstünde leylaklar olan bir kart seçtim. Bunun oldukça resmi olacağını düşündüm.>>

Roman'ın dudakları öfkeyle gerildi. Bu gibi insanlar için bu hareket isyan bayrağını açmak gibi bir şeydi.

Tepkisi Brit'e bir korku uyandırdı. <<Yanlış bir davranıştı değil mi? Ben de bundan korkuyordum.>>

Roman çiçek kokan tebrik kartını eline aldı.

*Gerçekten sevdiklerimiz, bizi asla terk etmezler. Gösterdikleri nezaket, verdikleri huzur, ve hayatımıza getirdikleri sevgi ile hep yaşarlar. Güzel anılar, önümüzdeki zor zamanlar için sizlere güç versin.*

Bu sözlerin altında adamın el yazısıyla yazılmış bir satır vardı; <<Sana bir daha asla yazmayacağım sonsuza kadar!>>

Bu cümleler reddedilmeyi kabullenememiş bir insanın sözleriydi. Roman adamın gerçekten incinmiş olduğunu hissetti.

Elleri kartın içinde katlanmış olarak duran bir mektuba uzandı. Diğerlerinden farklı olarak bu mektup beyaz bir kağıdın üzerine, değişik yerlerden bulunarak yapıştırılmış parçalardan oluşuyordu.

*Brittany,*

*Çiçek dilini kullanmak duyguları aktarmanın en güzel yollarından biridir. Gül koncası ve mersin ağacı bir aşk itirafıdır.*

*Muhabbet çiçeği ve renkli papatya, niteliklerinin güzelliğinin ötesine geçtiğini söyler. Leylak, akılsız davranışların ve nazın yüzünden güzelliğinin hiçbir değerinin kalmadığını belirtir.*

*Biliyor musun, leylak canlılıktır Ama eğer bir çiçek ters çevrilmiş bir şekilde sunulursa, o çiçeğin temsil ettiği anlam da tamamen tersine ben bir ölüyüm anlamına döner.*

Bu gizemli satırlar arasında "leylak" sözcüğü sürekli göze çarpıyordu. Roman cümleyi tekrara dikkatle okudu.

*"Leylak, akılsız bir davranışların ve nazın yüzünden güzelliğinin hiçbir değeri kalmadı."*

Brit'in gözlerini üzerinde hissederek bu cümleyi yüksek sesle tekrar etti. <<Belli ki bu cümleyi yazan kişi reddedilmeyi kendine yedirememiş.>>

<<Kartpostalım onu çok kızdırmış olmalı.>>Brit'in sesi titriyordu.

Roman başını sallayarak onayladı. Bakışları leylak ile başlayan bir cümleye takıldı. "Leylak, ben bir ölüyüm demektir.

Elini saçları arasında gezdirdi. *Ben ölüyüm cümlesinin tersi...* Roman plastik torbayı aradı ve açtı. İki solgun leylak orada duruyordu. Ancak taçyaprakları aşağıya doğru çevrilmişti.

Eğer çiçek tersine çevrilmiş olarak sunulursa, çiçek artık... sen ölüsün anlamına gelir. Roman dalgınlaştı ve düşünmeye başladı. Bu adam gerçekten tehlikeli miydi yoksa kurbanlarını sadece korkutmaktan mı zevk alıyordu?

Bu dalgınlığı, karşısında oturan güzel kadını bu sapığın verebileceği tehlikelerden korumak arzusuyla birden kayboldu.

Bu adamın onu taciz etmekten fazlasını yapacağı konusunda pek emin olmasa da Roman, Baird'in dediğini yapma ihtimalini de göz ardı edemezdi. Öyleyse Brittany Langford'un acilen yardıma ihtiyacı vardı.

<<Ne düşünüyorsunuz?>> diye sordu Brit endişeli bir ses tonuyla.

Roman dosyayı kapattı. <<Önce bazı gerekli araştırmaları yapmam gerekiyor. Siz evinize mi gidiyorsunuz?>>

<<Evet...>>

<<Saat yedi gibi siz uğrayacağım, o zaman konuluruz.>>

<<Peki. Saat yedide görüşürüz.>>

Roman kağıtları çekmeceye koyarken, Brit'in vücudunun her kıvrımına hayran, odadan çıkışını izledi. Çekmeceyi biraz sert kapatmış olacak ki Parker'in bakışları ona doğru yöneldi.

<<Aradığın şeyi buldun mu?>>

<<Evet buldum,>> dedi Roman.

<<Basit bir mektupla taciz dosyası, çok önemli değil.>>

Parker, Roman'ı hep küçümsemişti. Fakat bunu itiraf edecek cesareti yoktu.

Roman, <<Ben sadece işimi yapıyorum,> diyerek bürodan çıktı.

Bürosuna döndüğünde New York'a uzun zaman önce iş ortağı olan Pat Flaherty'e faks çekmeye karar verdi.

Bu kendini beğenmiş İrlandalı adam hala güçlü bir otoriteydi ve birkaç dakika içinde Glen Baird hakkında bilgi verebilecek haber kaynakları vardı. İlk olarak Baird'in hala Wisconsin'de oturup oturmadığını araştıracaktı.

---

Konu Başlığı: Ynt: Korumamı Koca mı? / Rebecca Winters  
Gönderen: bedinur üzerinde Temmuz 09, 2007, 10:57:41 ÖÖ

---

## İkinci Bölüm

Saat yedi civarında kapının zili çaldığında Brit bunun teğmen Lufka olduğunu biliyordu. Dairesinin kapısını açtı. Roman ona gülümseyerek bakınca Brit'in nefesi kesilir gibi oldu.

<<İçeri buyurun.>> Roman içeri girerken yana doğru çekildi ve arkasında kapıyı kapattı. Brit onun varlığından son derece etkilenmişti bir anda.

Kendi tepkilerine şaşırان Brit, bu şaşkınlıkla kabaca bir ses tonuyla içecek bir şey almak isteyip istemediğini sordu.

<<Belki sonra,>> diye mırıldandı Roman.

Brit gergin bir şekilde ellerini kavuşturdu: <<Yeni bir bilgi elde edebildiniz mi?>>

Başıyla onaylayarak bakışları ciddileştirdi. <<Her an tetikte olmanız gerekiyor.>>

Brit güçlükle yutkundu. <<Yani ne demek istiyorsunuz?>>

Roman bir süre Brit'i süzdü. <<Sizin paranızı hak edebilmek için derhal harekete geçmeliyim.>>

Brit'in tüyleri ürperdi. <<Tehlikede miyim?>>

<<Bu şimdilik sadece bir his ama gerçekten tehlikeli bir durumda olabilirsiniz.>>

Brit endişeyle odanın içinde dolanmaya başladı.

<<Ön araştırmayı yaptım. Wisconsin Eyaleti'nde daha önce tutuklanmış olduğuna dair vbir sicil yok. Ancak insanların huzurunu kaçırmak, komşularıyla tartışmak, hayvanlara işkence etmekten oluşan uzun bir geçmişi var.>>

<<En son, diğer çalışanlara sataştığı ve çalıştığı depodaki mallara zarar verdiği için işinden çıkarılmış. Bilinen en son adresi Madison'daymış ama bir hafta önce sahip olduğu her şeyiyle birlikte karavanına atlayarak oradan ayrılmış.>>

Teğmen bu kadar çok şeyi nasıl öğrenmişti? Brit ona minnettardı ve bu çılgına damın her hangi bir yerde bulunabileceğini düşünmek onu son derece korkutmuştu.

<<Brit planım var ama elimizi çabuk tutmamız gerekiyor.>>

O kadar korkmuştu ki ağzından ancak birkaç sözcük çıkabildi. <<Ne planı?>>

Roman, Brit'in korkudan küçülmüş gözlerine baktı. <<Ona kartpostal göndererek başlattığınız plan. Benim görüşüme göre size verilen bu fikir hatalıydı. Ama bunu bir avantaj olarak değerlendirebiliriz.>>

Kafasını salladı. <<Sizi anlamıyorum.>>

<<Eğer düşüncelerimde yanılmıyorsam buraya gelmek üzere ve biz onu yakalayıp bu işkenceyi diğer insanlara da yapmasını engelleyebiliriz.>>

Brit başını yukarı doğru kaldırdı ve Roman'ın yüzüne baktı. <<Bu mektuplar gelmeye başladığından beri kendimi bir an olsun güvende hissetmedim. Bu konuda bir şeyler yapılıncaya kadar da hissedemeyeceğim.>>

Odayı garip bir sessizlik doldurdu. Roman'ın zekayla parlayan gözleri Brit'inkilerden uzun bir süre ayrılamadı.

<<herhangi bir planla da başarıya ulaşabiliriz. Ancak bu plan sayesinde suçlu yakalanıncaya ya da sizi tamamen rahat bırakıncaya kadar yanınızdan hiç ayrılmayacağım.>> Biran sustu. <<Bu nedenle en doğru ve inandırıcı olanı sizin kocanız rolüne girmemdir.>>

Hiç tatmadığı bir duygu ve heyecan seliyle sarsıldı Brit. Vücudu titremeye başladı.

Roman'ın kaşları çatıldı. <<Üzerime yıkılmadan önce lütfen beni dinleyin.>>

<<Dinliyorum,>> dedi alçak bir sesle.

<<Böyle bir şeyi başka bir kadına yapıp yapmadığını bilmiyoruz ama tahminimce yapmıştır. Eğer bir plan hazırlamaya kalkarsa bunu uygulamaya koyması haftalar hatta aylar alabiliri.>>

<<Aylar mı?>>

Roman başıyla onayladı. <<Hatırlarsanız, size tekrar yazmayacağını belirtmişti. Bu bir blöf olabilir ve bir harekete geçmeden önce, siz, onun sizi tamamen unuttuğunu düşününceye kadar sakince bekleyebiliriz. Böyle bir durumda yirmi dört saatimi sizin yanınızda geçirebilmek için mantıklı bir sebebe ihtiyacımız var. Bu da ancak evlilikle olabilir.>>

Brit bunlara karşı koyamazdı.

<<Bana daha önce anlattığınıza göre bekarsınız ve ciddi bir erkek arkadaşınız yok. Bu da demek oluyor ki, gezi boyunca, insanlar, bırakın bir nişanlıdan, hayatınızdaki bir erkekten bile bahsettiğinizi duymamışlardır. Glen Baird de bunu biliyordu. Bu yüzden de ona kartpostal gönderdiğinizde bu konuda yalan söylediğinizin farkındaydı.>>

Brit evet anlamında başını salladı.

<<Onu beş haftalık gezi boyunca reddettiğinizi unutmayın. Daha sonra da mektuplarına cevap vermediniz. Memur Green'e verdiğiniz rapora göre gezidekilerden hiç birinin ona telefon numaranızı vermiş olabileceğini düşünmüyorsunuz. Yakın arkadaşınız Denise Martin'e de ulaşamadı. Yani karşısına çıkan tüm kapılar kapalıydı. Ve son olarak ona elveda diyen notunuzu alınca reddedilmeyi daha fazla kaldıramadı. Ne yazık ki bence verdiğiniz mesaj onun için başka bir anlam taşıyordu. Onu ucuz bir yalanla kandırmaya çalıştınız ve bu yüzden sizi asla affetmeyecek. Ancak öfkesinin doruk noktası gerçekten leylaklar ve gönderdiği mektup mu onu bilemiyoruz.>>

Roman Lufka'nın söylediği şeyler onu son derece korkutuyordu. Midesi korkuyla kasılmaya başladı.

<<İçinden çıkılması zor bir durum öyle değil mi? Bu belirsizlik sizi kahrediyor olmalı?>>

Soruları, gerçeği tüm çıplaklığıyla açığa vuruyordu.

Brit yine başını sallayarak onayladı ve Roman'ın gözlerindeki memnuniyet ışığını fark etti.

<<Eğer intikam almaya karar verirse bunu anladığınızda çok geç kalmış olabilirsiniz. Birdenbire karşınıza çıkabilir. Şu ana kadar size bir zarar vermemiş olmasına rağmen sizi taciz etmekten vazgeçmemesi hala korkmanız için yeterli bir sebep.>>

Brit'in midesi bulanmaya başlamıştı.

<<İşte kurbanların çoğu tam bu noktada hata yaparlar. Böylece bir olayın kendi başlarına da gelebileceğine inanmak istemezler ve ilerisi hakkında planlar yapmadıkları için korkudan kaskatı kesilirler.>> Sesinin tonu alçalmıştı.

Bu tavrı Brit'in tüylerini diken diken etmeye yetmişti.

<<İşte ben tam bu noktada devreye girerim. Benim görevim Salt Lake'ye geldiği takdirde ona bir tuzak kurmak. Şimdiye kadar mektuplarını değişik eyaletlerden ve ülkelerden göndererek ne kadar tedbirli olduğunu zaten kanıtlamış bulunuyor.>>

<<Umarım yanılıyordumdur ancak bence kartpostalınız onu hayal kırıklığına uğrattı ve sizinle şahsen görüşmek isteyecek.>>

Brit dudaklarını ısırıldı. <<Gerçeği söylemek gerekirse kapıyı açtığımda birden bire karşıma çıkmasından, ya da beni takip etmesinden korkuyorum kaç zamandır.>>

<<Büyük bir olasılıkla buraya gelecektir.>>

Brit ellerini yüzüne götürdü. <<Bence de gelecek.>>

Brit'in yardıma ihtiyacı vardı. Roman Lufka bir profesyoneldi. Eğer en iyi çözüm yolunun bu olduğuna

inaniyorsa ona güvenmeli ve inanmalıydı. Ama...

<<Bay Lufka?>>

<<Roman demelisiniz artık. Beni en kısa zamanda kocanız olarak görmeye başlasanız iyi olur.>>

<<Roman... Uzun süreli koruma için yetecek kadar param yok.>>

Yüzü asıldı. <<Bir de şöyle ele alalım, Brit. Eğer şüphelerimde haklıysam bu adam en kısa sürede harekete geçecek. Bu iş sandığın kadar öyle uzun sürmez. O yüzden para meselesi seni bu kadar rahatsız etmesin.>>

<<Dışarıdan bakıldığında bir aşk evliliği yapmış gibi görüneceğiz. Yatak odası hariç her şeyimizi paylaşacağız. Bu iş sona erdiğinde ve onu yakaladığımızda gerçeği herkese açıklayabilirsin.>>

Bir sessizlikten sonra Brit sordu, <<Daha önce hiç koca rolüne girmiş miydin?>>

<<Hayır, ama bu hariç hayatta her şeyi yaptım.>>

<<Bend aha önce hiç kimsenin eşi olmamıştım.>>

<<Önünde yeteri kadar zamanın var, eminim başaracaksın. >> Brit sesindeki alayın farkına varmıştı. Ancak Roman ciddileşti.

<<Eğer Baird yola koyulduysa fazla zamanımız yok demektir.

<<Bu plana ayak uydurmayacağını düşünüyorsan sana tavsiye edebileceğim diğer özel dedektiflere de başvurabilirsin.>>

Koşullar kendisini rahatsız da etse Brit, Roman Lufka'yı kurtarıcısı olarak görmeye başlamıştı bile.

<<Eğer o adamdan kurtulmamı sağlayacaksan,>> diye fısıldadı Brit, >>Her ne olursa olsun senin planını kabul ederim.>>

<<Güzel. Şimdi bana Glen Baird'den bahset biraz.>>

Brit için sahte bir evlilik yapmak hayatı boyunca aldığı en önemli karardı. Oysa Roman hiçbir şey olmamış gibi davranıyordu.

<<Glen Baird istediği her şeyi söyleyen ve canı istediği an hiçbir şey yapmaktan çekinmeyen bir insan,>> diye başladı. <<Gezi boyunca benim yanımda oturmaya çalıştı ve her yerde beni takip etti. Gezideki diğer insanlar bile durumu fark ederek, Glen beni daha fazla rahatsız etmesin diye yanımdan ayrılmaz olmuşlardı.>>

<<Ancak Paris'e vardığımızda birkaç kişi geziyi terk etti. Bu tamamen Glen Baird yüzündendi.>>

Brit hiç susmayacak gibiydi. <<Karamsar bir hali vardı ve geziden memnun kalmış görünmüyordu. Güçlü bir dürbün takımı vardı. Bazen uzaktan bu dürbünlerin benim üzerimde odaklandığını hissedirdim. Başlarda Denise ile başka bir tura katılmaya karar verdik. Ancak gezi boyunca edindiğimiz Avustralyalı arkadaşlarımızdan ayrılmak istemediğimiz için bundan vazgeçtik ve onu önemsemeyerek gezinin tadını çıkarmaya çalıştık. Onu ilk defa Londra'da kaldığımız otelin lobisinde gördüğümde boş gözlerle bana bakmıştı. Saçı sakalı birbirine karışmış o haliyle beni gerçekten korkutmuştu.>>

İçinden gelen bir sesle pişmanlığını dile getirdi. <<Keşke içgüdülerimiz uyup geziden ayrılısaydık.>>

<<<<Tanrı'ya şükrederim ki bu sefer içgüdülerine uydun ve yardım istemeye geldin. Eğer seni bulmak için Salt Lake'ye gelirse hiç tahmin etmediği bir sürprizle karşılaşacak. >> Kısa bir sessizlikten sonra Roman devam etti. <<Eğer buraya gelirse normal insanlardan farklı olarak nerede durması gerektiğini bilmiyor demektir. Mektuplarına göre daha önce Salt Lake'de bulunmuş. Apartmanının yakınındaki otelle ilgili broşürler ve eski bir Salt Lake haritasını göndermesi, yaşadığın sokağı işaretlemesi bütün bunlar hep senin hakkında her şeyi bildiğini ve ondan kaçamayacağını anlatmak için. Kendisini kimseye yenilmeyeceğine inanıyor ve tek amacı senin ona acı çektirdin gibi, sana acı çektirmek.>>

<<Şimdi bir evlilik planı yapmamız gerekiyor. Kimleri davet edeceğiz? Özel dedektiflerden birisi nikah memuru olarak görev alır. Öncelikle annene ve babana durumu bildirmeliyiz.>>

O kadar hızlı konuşmaya başlamıştı ki Brit takip edemez olmuştu.

<<Ailem henüz hiçbir şey bilmiyor. Onları da sıkıntıya sokmamak için anlatmak istememiştim. Babamın kalp rahatsızlığı var.>>

<<Dikkatli davranırız. Gerçeği öğrendiklerinde planıma daha olumlu yaklaşacaklarına inanıyorum. Ailen bu durumu bilmek zorunda çünkü bu gece benimle kalacaksın,>> dedi otoriter bir ses tonuyla.

Brit'in şaşkın bakışları karşısında açıkladı. <<Bu akşam kapını çalmadan önce arka kapını ve pencerelerini kontrol ettim. Senin haberin olmadan camdan ya da kapıdan eve girebilirdim. Benim yapabildiğimi o da yapabilir.>>

Brit, Roman'ın evinin etrafını kolaçan ettiğini hiç fark etmemişti bile.

<<Bu korkunç!>> Glen Baird'in istediği an evine girme olasılığı neredeyse Brit'i korkudan hareketsiz bırakmıştı.

<<Tek konumuz güvenlik değil. Eğer bu sahte evliliğimizin, ailen ve Denise dışındaki herkese gerçek gibi görünmesini istiyorsak, müstakbel kocanla aynı evde oturmak için bazı hazırlıklar yapmaya başlamalısın.>>

<<Eğer sapığın salt Lake'ye gelmek üzereyse, adresini değiştirmiş olman evlendiğin iddiasını güçlendirir. Büyük olasılıkla Baird öncelikle insanlardan senin hakkında bilgi almaya çalışacak. Bu evde, gizli kamera bulunduracağım.>>

<<Bütün bu anlattıklarından sonra bu evden ayrılmayı bende çok isterim. Ama bir yıllık kira kontratım var.>>

<<Eğer yanılmıyorsam bu adam çok kısa bir süre içinde burada olacak. Biz de hazırlanmış olarak onu bekleyeceğiz ve sen de kısa bir süre içinde normal hayatına geri dönebileceksin.>>

Her şeyi düşünmüştü! <<Nerede yaşıyorsun?>>

<<Olumpus Cove'de.>>

Dağ eğinde kurulu çok sevdiği yerlerden biriydi burası.

<<Bir ailen yok mu?>>

<<Hayır, tek başımayım. Arkadaşın Denise'ye neden haber vermiyorsun? Onun da durumu bilmesi

gerekiyor. Bu gece onunla da konuşayım, belki önemli olabilecek bazı ayrıntıları hatırlıyordur.>>

<<Ailesi tatile çıktığı için evde erkek kardeşine bakıyor. Ya ona ne diyeceğiz? Onu da korkutmak istemiyorum.>>

<<Korkmayacak. Beni nişanlın olarak tanıtabilirsin.>>

<<Ama bir erkek arkadaşım olmadığını biliyordu.>>

Gözlerinde gizemli bir bakış belirdi. <<Ama şimdi var. Ona benim bir zamanlar senin kalbini çalan erkek olduğumu ama daha sonra uzaklara gittiğimi söyle. Şimdi seninle evlenmek için geri döndüm.>>

İçinde bir kıpırdanma hissetti Brit. Eğer Roman gerçekten bir zamanlar erkek arkadaşı olsaydı ve ayrılısaldı, kalbini de beraberinde götürmüş olurdu.

<<Anne ve babana uğramadan önce Denise'yi ziyaret etmemiz uygun mu öğrenir misin?>>

Beş dakika sonra Denise ve ailesinin oturduğu eve giden yolun üzerindeydiler.

<<Benim bir korkak olduğumu düşünüyorsun, değil mi?>>

<<Tam tersi, mimarlık gibi erkek egemen bir meslekte çalıştığın için çok cesur olduğunu düşünüyorum,>> dedi Roman.

Bakışları Roman'a kilitlendi. <<Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu anlayan çok az sayıdaki erkekten birisin.>>

<<Bu belki de mesleğimin insan doğasını çok iyi anlamamı gerektirmesinden kaynaklanıyordur. Ancak bu şekilde onları korumak için elimden geleni yapabilirim. Emin ol, korkuna saygı duyuyorum Brit.>>

<<Beş haftadır o adam tarafından taciz edilen ve onun normal olmadığını anlayan tek kişi sendin. Bence Tanrı kadına erkektekinden farklı içgüdüler vermiş. İşte bu içgüdüler senden yardım isteme neden oldu.>>

Düşünceli bir sessizlikten sonra Brit <<Aynı içgüdülerim bana senin sıradan bir davayı almayacak kadar iyi bir özel dedektif olduğunu söylüyor. Bu adam hakkında bildiğin ve bana söylemediğin şey nedir? Tüm gerçeği bilmek istiyorum.

<<Sana tüm bildiklerimi söyledim. Şu anda ben de önümü görmeden karanlıkta el yordamıyla yürüyor gibiyim.>>

İç çekti. <<Ne demek istediğini anlıyorum. Ben de bazen mekan ve tasarımla ilgili bir problemi çözmeye çalışırken, her türlü olasılığı dener bir türlü çıkış yolu bulamam.>>

<<Benimde söylemek istediğim şey tam olarak buydu. Ancak senin tehlikeli bir durumda olma olasılığına göre hareket edeceğiz.>>

Brit başını sallayarak onayladı ve South Temple'den sağa dönmeleri gerektiğini söyledi. Brit'in gösterdiği yöne doğru ilerleyerek evin önüne geldiler.

<<Denise kardeşini uzaklaştırmak için bir plan hazırladı, değil mi?>>

<<Evet, önce bizimle geleceklerini, daha sonra kardeşini bir şeyler almaya göndereceğin söyledi.

Roman arabasını büyük, İtalyan Rönesans stilinde yapılmış evin önüne park etti. <<Bana anlattığına göre Rod'u kandırmamız zor olacak. Hayatının en büyük rolünü oynamaya hazır ol. Eğer onu inandırabilirsek diğerlerini de inandırmamız zor olmayacak demektir.>>

Brit, Roman'ın elini pantolonunun cebine soktuğunu ve tek taşlı elmas bir yüzük çıkardığını fark etti. <<Daha gerçekçi görünsün diye aldım bunu. Umarım büyük gelmez. Sol elini uzatır mısın?>>

Roman, nişan yüzüğünü parmağına takarken Brit'in gözleri şaşkınlıktan kocaman olmuştu. Yüzük parmağına tam gelmişti

Brit kendine gelmeden roman ona doğru eğildi ve dudaklarından öptü. <<Eğer camdan bakıyorsa diye Rod'u inandırmak için öptüm.>>

Kızarmış bir şekilde kendini geri çekti Brit. Elindeki mavi beyaz taşın ışığı gözünü alıyordu.

<<Hiç aşık oldun mu, Brit?>>

<<Lisede birisi vardı, fakat o yaşlarda yaşanan pek çok ilişki gibi devam etmedi çünkü çok gençtik. Üniversitede de bir erkekle tanıştım. Çok hoşlanıyordum ama evlenecek kadar değil. Onun fazla cidi düşündüğünü fark edince ondan ayrıldım.>>

<<Birlikte mi yaşıyordunuz?>>

<<Hayır.>> Gergin bir sessizlikten sonra <<Evlenmeden önce hiçbir erkekle birlikte olmak niyetinde değilim.>>

<<Akıllı bir kadınsın,>> dedi Roman gür sesiyle.

Kolunu onun omzuna atı ve villanın merdivenlerine doğru ilerlediler.

<<Korkarım bu eve benimle birlikte girmen dikkat çekecektir.>>

Yüzü kızararak <<Evet,>> dedi Brit.

<<Nasıl olsa üç gün içinde evleniyor olacağız. O yüzden hiçbir dedikodunun çıkmasına fırsat olmaz. Ama dışarıdan bakıldığında evliliğimiz gerçek görüneli.>>

Zili çaldılar. Birden kapı açıldı.

Brit, Denise'nin on dört yaşındaki kardeşine gülümsedi. <<Nasılsın Rod? Girebilir miyiz?>>

<<Elbette.>>

İçeriye girdiler. Rod ablasına seslenerek geldiklerini söyledi.

<<Hemen geliyorum,>> dedi bir ss evin üst katından.

<<Rod, bu Roman Lufka. Lisede bir erkek arkadaşımın olduğunu söylemiştim, hatırlıyor musun?>>

<<Evet>> Meraklı bakışları Roman'ın üzerinde odaklanmıştı.

<<İşte o Roman'dı.>>

<<Evet doğru>> diye araya girdi Roman, Brit'i kendine doğru çekerek.<<Ailemle birlikte doğruya taşınmak zorundaydım, sonra deniz kuvvetlerine katıldım. Ama Brit'i hiçbir zaman unutmadım ve salt lake'de yaşamaya karar verdim. Döndüğümde beri görüşüyoruz. Aşkımız yeniden alevlendi ve evlenmeye karar verdik.>>

<<Harika. Umarım bize yakın oturursunuz.>>

<<Korkarım hayır Rod. Olympus Cove'de bir ev satın aldım.>>

<<Ne iyi. Kayakla ilgileniyor musun?=>>

<<En sevdiğim spordur,>> dedi Roman gülümseyerek.

<<Benim de.>>

<<Kar yağdığında seni de yanımıza alır Brit'le kayağa gideriz.>>

Brit bu cümle karşısında ne yapacağını düşünürken Rod'un şaşkın bakışları Brit'e çevrildi. <<Brit kayak yapmayı bilmiyor ki.>>

Roman, gözlerinde sevgi dolu bir bakışla Brit'e döndü ve <<O zaman öğretim,>> dedi.

<<Umarım bu teklifinize ben de davetliyimdir.>> diyerek aşağıya indi Denise. Üzerinde şort ve bir bluz ve yüzünde durumun ciddiyetliğine rağmen Brit'i bile inandıracak bir gülümseme vardı.>>

<<hey, abla, Brit'in evleneceğini biliyor muydun?>>

<<Evet, telefonda söyledi.>>

Denise, Brit'le kucaklaştı sonra Roman'ın elini sıktı. <<Senin Brit'in geçmişinde önemli bir yerin olduğunu biliyordum. Bu yüzden bir daha hiçbir erkekle ciddi bir ilişki kuramadı. Liseden beri uzun zaman geçti Roman.>> Roman'a göz kırptı ve yüzüğü daha yakından görmek için Brit'in elini tuttu.

<<Tek kelimeyle mükemmel bir şey bu Brit. Ne kadar şanslısın...>> diye mırıldandı.

Roman, Denise'nin üzerine düşen rolü başarıyla oynamasından hoşnuttu.

<<Denise...>> Brit sonunda konuşabildi. <<Roman benim nişanlım olduğuna göre ikinizin yakına arkadaş olmasını istiyorum.>>

<<Bu zor olmayacak,>> dedi Denise. <<Rod, hadi bunu kutlayalım. Markete gidip içecek bir şeyler ve biraz tatlı almaya ne dersin? Babam mutfakta ki çekmeceye biraz para bırakmıştı.>>

<<Tamam. Gidiyorum>>

<<Çok tatlı bir kardeşin var,>> dedi Roman, Rod kapıdan çıkar çıkmaz. <<Görevinizi çok başarılı bir şekilde yerine getirdiniz Bayan Martin.>>

<<Denise,>> diye tercihini gösterdi.

<<Lütfen. Kendinizi rahat hissedin. Rod gelmeden her şeyi konuşmalıyız.>>

<<meslektaşlarımdan birkaçını seni ve kardeşini de koruma altına alması için görevlendirdim. Brit'er

anlattığım gibi Baird'in ikiniz hakkında ne kadar bilgi topladığını bilemiyoruz. Ama durumu şansa bırakmamak gerek.>>

<<Teşekkür ederim, Roman.>> Densie'nin sesi titriyordu. <<Huzura kavuşmak için her türlü masrafı ödemeye hazırız.>>

<<Fatura hakkında daha sonra konuşuruz, tamam mı?>>

<<Çok nazıksınız. Benim yapabileceğim bir şey var mı?>>

<<Tek bir şey. Üç gün sonra olacak düğünümüzde senin ve Rod'un şahidimiz olmasını istiyoruz. Eğer kabule derlerse nikahı Birt'in ailesinin evinde yapmayı düşünüyoruz.>>

<<Üç gün mü?>> dedi şaşırarak Denise..

<<Evet, elimizi çabuk tutmamız gerekiyor.>>

Brit söze girdi. <<Eminim annem ve babam açısından bir sorun olmaz Ramon.>>

Roman bakışlarını yeniden Denise'ye yöneltti. <<Senden istediğim yarından sonraki gün bibim için bir parti vermek. Her şey samimi bir havada olsun. İstedğin herkesi ara. İlk andan itibaren Gaird hakkında hatırladığın her şeyi anlatmanı istiyorum.>>

Denise, Brit'le göz göze geldi. <<Bizi çok korkuttu. Fakat herkes ondan kaçarken kendimi ona acımdan alamadım. Ancak bu duygum eve döndükten sonra Brit'e o korkunç mektupları gönderene kadar sürdü.>>

Roman başını salladı. <<Evets eni anlıyorum. Bu tip insanlar sadece kendi yöntemleriyle sevgi ya da ilgi çekmeye çalışırlar.>>

<<Çoğu kurbanlarına bir cehennem azabı yaşatır ve duygusal bir işkence yapar ama fiziksel bir zarar verme gibi bir niyeti yoktur. Ne yazık ki Bard'in nasıl birisi olduğunu bilmiyoruz bu yüzden Brit'e ve sana zarar verebileceğini farz etmek zorundayız.>>

<<Şimdilik bu kadar yeterli. Siz ikiniz Baird'i çözmemiz konusunda yardımcı olacaksınız. Hatırlamaya çalışın. En küçük ayrıntı bile bir işe yarayabilir.>>

*Sen inanılmaz bir adamsın Roman Lufka. Milyonda bir rastlanır senin gibilere. Diğer özel dedektifler arasından seni seçmiş olduğum için ne kadar şanslıyım!*

---

Konu Başlığı: Ynt: Korumamı Koca mı? / Rebecca Winters  
Gönderen: bedinur üzerinde Temmuz 11, 2007, 09:59:46 ÖÖ

---

### Üçüncü Bölüm

<<Annen ve baban harika insanlar Brit.>>

Wasatch Bulvarı'ndan evine doğru arabasını sürerken derin sesi karanlığın içinde Brit'e ulaşarak etkiledi. Onunla birlikte yaşama fikri içini tarifsiz bir heyecanla dolduruyordu.

Anne ve babasının Ramon'ın isteklerini kabul etmesi ve babasının kalp rahatsızlığına rağmen düğünü bu

kadar kısa bir zamanda yapmaya razı olmaları mucizevi bir olaydı.

<<Eve geldik>> dedi Ramon garajın önüne doğru yavaşlarken.

Spruce Hollow sokağındaki cam ve ahşaptan yapılmış evde tamamen bir erkek egemenliği hissediliyordu. Hiçbir yerde bir aksesuara rastlamak mümkün değildi.

Brit koyu ceviz renkli ahşap zemine hayran kaldı. Beyaz duvarlarla tezat oluşturan ahşap kaplamalar eve klasik bir hava katmıştı.

<< Yatak odaları bu koridorda. Sana ortadaki yatak odasını veriyorum, çok rahat kraliçelere layık bir yatağı var.>>

Roman'ın evinde uyumak farklı duygular yaratıyordu içinde. Yatağının onunkine çok yakın olduğunu unutmak zorundaydı.

Roman'ın güçlü, sert hatları ve esmer görüntüsü şu ana kadar hiçbir erkek hakkında kurmadığı hayallere sürüklüyordu Brit'i. Roman tam yatak odasının kapısında durduğunda bu hayallerin ateşi yüzüne vurdu.

Roman'ın meraklı bakışlarını üzerinde hissetti. Hiç şüphesiz kızaran yüzünü fark etmişti. <<Kendini evinde hisset. Yatağına temiz çarşaf serdim ve banyoya da senin için ayrı havlu koydum.>>

Güçlkle yutkundu. <<Teşekkür ederim.>>

Brit, Roman'ın göğsünün hızla inip kalkığını fark etti. O an aklından neler geçtiğini merak ediyordu.

Roman büyük ihtimalle tek başınayken yaptığı şeyleri artık yapamayacaktı. Gün boyunca birlikte olacakları bir müşterisiyle evini paylaşmak onun için de yeni bir durum olmalıydı.

<<Eminim yorulmuşsundur Roman. Sana yi geceler diliyorum. Sabaha görüşürüz.>>

<<Yatmadan önce benimle bir içki içmek ister misin?>> dediğinde Brit odanın ortasına gelmişti.

Evet demeyi çok istemesine rağmen cesaret edememişti. << Teklifin için teşekkürler ama bu saatte bir şey içmemeyim.>>

Roman'ın yüz ifadesi değişmedi. <<Peki o zaman, iyi uykular.>> Kısa bir an için kararsız kaldıktan sonra Brit'i garip duygular içinde bırakarak holde kayboldu.

Vücudu yorgun olmasına rağmen bir türlü uykuya dalamıyordu. Belki ılık bir duş vücudunu olduğu kadar aklını da rahatlatırdı. Bavulundan bir gecelik çıkararak holü geçti ve ışıklı, modern banyoya girerek kapısını kapadı.

Duşa girerken onu daha fazla düşünmemeyi diledi.

Roman evin kapısını kilitleyip ışıkları kapatırken akan suyun sesini duydu. Başka şeyler düşünmeye çalışsa da Brit'i duşta hayal etmekten kendini alamıyordu.

Oldukça uzun bir gece olacağını düşünerek mutfığa yöneldi ve buzdolabından bir kutu biraz aldı. Aslında çok sık alkol almazdı ama bu gece adrenalin üremesini durduracak bir şeylere ihtiyacı vardı.

Ne yapacağını düşünürken aklına Şef Wilson geldi. Nevada'da saat Salt Lake'ye göre bir saat geriydi. Onu

arayıp Brit'in durumu hakkında konuşabilirdi.

Telefonu hiç kimsenin açmaması ve bir telesekreterin de bulunmaması oldukça canını sıktı. Ertesi sabah aramak zorundaydı.

Gecenin ilerleyen saatlerinde Roman kendi rüyalarıyla boğuşurken korkunç bir çılglıkla uyandı.

Brit!

Üzerinde sadece bir şort olduğunu unutarak Brit'in odasına girdi ve başucu lambasını açtı.

Brit'in bir kabus gördüğü ve bunun etkisiyle acı çektiği belliydi. Adını seslenerek onu uyandırmaya çalıştı.

Brit'in birden gözleri açıldı ve önce Roman'ı tanıyamadı.

<<Brit, benim Roman.>> Solgun yüzüne düşen sarı saçlarını okşadı. <<Bir kabus gördün.>>

Roman'ın sesi Brit'i kendine getirdi. <<Anlayamadım.>>

Nerede olduğunu hatırlayamamıştı. <<Benim evimdesin Brit. Hatırladın mı? Bağırıldığını duydum.>>

Gözlerini kırıştırdı ve yarı çıplak olduğunu fark ederek yorganla kendini örtmeye çalıştı. Bu mücadelesi sırasında mavi geceliği kollarından dirseklerine kadar düştü. Roman bütün gece uykusuz kalacak kadar çok şey görmüştü.

<<Artık iyiyim,>> diye fısıldadı Brit.

Şu anda yapmak istediği en son şey onun yatağından kalkmaktı. Üzerine doğru eğilerek <<Odana bu şekilde girdiğim için özür dilerim, ama sesin çok korkmuş gibi çıkıyordu,>> dedi.

Başını salladı. <<Önemli değil Roman. Bu mektuplar gelmeye başladığından beri hep bu tip rüyalar görüyorum.>>

<<Sana içecek sıcak bir şey getireyim mi? Sinirlerini yatıştırır belki.>>

<<Hayır teşekkür ederim. Yanımda birkaç kitap getirmişti. Okumak beni hep rahatlatmıştır.>>

<<Emin misin? Eğer istersen bir süre yanında kalabilirim.>>

<<Hayır,>> diye cevap verdi Brit biraz sertçe. <<Sana zaten yeteri kadar yük oldum. Lütfen yatağına geri dön. Ben iyiyim.>>

<<Eğer ihtiyacın olursa çağırmaya çekinme.>>

Brit gözlerini kapatarak,>> İyi geceler Roman,>> dedi.

Roman başucundaki lambayı açarak cevap verdi. <<İyi geceler.>>

Lambayı açıp kapıyı kapatır kapatmaz Brit komodinin üzerine koyduğu romanına uzandı. Yirmi dakika sonra hala aynı sayfayı on keredir okuduğunu fark edince kitabı bıraktı, ışığı kaptı ve yorganın altına girdi.

Vücudu alev alev yanıyordu.

Brit, Roman'la aralarında elle dokunulabilir ve canlı bir bağ oluştuğunu anlamıştı. Kafası onun hayalleriyle dopdolu uykuya daldı ve sabah onun sesiyle uyanıncaya kadar da başka hiçbir şey düşünemedi.

Yarı kapalı gözleriyle saatine baktı. Dokuza on vardı. Hiç bu kadar geç saate kadar uyumazdı, ancak dün geceki olaylardan sonra Brit vücudunun fazladan dinlenmeye ihtiyacı olduğu belliydi.

Yatağını topladıktan sonra, elini yüzünü yıkadı, bir kot pantolon ve bluz giyerek Roman'ın yanına gitti.

Mısır gevreği, yumurta ve meyve suyu masada onu bekliyordu. Kahvaltısını büyük bir iştahla yedi. Roman'ın siyah tişörtü ve kalçasını harika gösteren pantolonunun için de ne kadar yakışıklı görüldüğünü düşünmekten yemeğini zorla bitirebildi ve tabağını lavaboya götürdü.

<<Bulaşıkları lütfen ben yıkayayım.>>

Roman'ın biçimi dudakları gülümseyerek kıvrıldı. <<Ben de bunu söylemeni bekliyordum ama bulaşık bekleyebilir. Bir nakliye şirketine telefon ettim. Kırk beş dakika içinde dairene bir kamyonet gönderiyorlar. Biran önce evden çıkarsak buraya getireceğin eşyalarını toplayacak zamanın olur.>>

<Kaplan'ı da getirebilir miyim?>>

<<Kaplan?>>

<<Arada bir yemek ve biraz sevmek için evime gelen dişi bir sokak kedisi.>>

Roman gülümsedi. <<Eğer oradaysa tabii ki getirebilirsin.>>

<<Telefonunun kesilmesi içinde gerekli işlemleri yaptım. Bundan sonra mektupların önce postaneye gelecek ve her gün neler gelmiş diye kontrol edeceğiz. Bu garip adam fikrini değiştirip sana bir şeyler göndermeye karar verirse posta müdürünün açmasını rica edeceğim. Ona karşı bir dava açtığımızda bir şahidin bulunması davanın akışını değiştirebilir.>>

<<Roman, sürekli tekrarlayıp duruyorum ama nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum.>>

<<Bu benim işim Brit.>>

<<Ama tehlikeli bir iş.>>

<<Her zaman değil. Eğer gerçeği bilmek istersen ben tehlikeli şeyler yapmak için oldukça uygun bir yapıya sahibim.>>

<<Neden?>>

<<Sanırım C ve G Koruma Ürünleri Şirketi'nin adını duymuşsundur.>>

<<Hayır. Ama galiba dinleme cihazları tipi şeylerden bahsediyorsun.>>

<<Evet. Büyükbabam Constantine ve erkek kardeşi Gregorio ikinci dünya savaşından önce bu tip bir iş kurmuşlar. Sonra ordu ile bir sözleşme imzalamışlar ve şirket babam ve amcamın sayesinde daha da büyümüş. Bu arada benim, erkek kardeşim Yuri'nin ve tüm kuzenlerimizin de büyüüp bu işe devam etmesi sayesinde şirket tüm ülkede yayıldı ve pek çok satış merkezi açıldı.>>

Brit çok etkilenmişti. <<Yani şirketiniz James Bond filmlerinde gördüğümüz gibi patlayan çantalar falan mı üretiyor?>>

Gülümsedi. <<Çocukluğumuzda oyuncaklarımız hep bu tip casusluk aletleri ve kameralar olmuştu.>>

<<Evet. Benim de çocukken en büyük isteğim erkek olup bu tip oyuncaklarla oynayabilmektir.>>

Birbirlerine baktılar ve birlikte gülmeye başladılar.

<<Biri yetişkin insan olduğumuzda, >> diye devam etti Roman. <<Yani bu tip aletleri kendisi üretmeye başladı.>>

<< Ne gibi örneğin.>>

<<Eğer gerçekten ilgileniyorsan elimde broşürler var. İncelemen için hepsini verebilirim.>>

Brit gülümsemeyle devam etti. <<Yani her şeyi o üretiyor sen de kullanıyorsun.>>

<<Evet doğru. Bugün kardeşim şirketin genel müdürü. En fazla hisse bana ait fakat benim de bir hayatım var ve bu durumdan oldukça memnunum. Anlayacağın hayatımı kazanmak için hiç de öyle düzgün bir iş yapmıyorum.>>

Brit onun hakkında daha fazla şey öğrenmek istiyordu. Ailesi hakkında konuşmuştu ya hayatında hiç kadın yok muydu?

Boğazını temizledi ve << Benim kocam rolünde kaldığın süre içinde kendini bazı şeylerden mahrum bırakmak gerekeceği için seninle bir ilişki kurmak isteyen kişi hayal kırıklığına uğrayacaktır,>> dedi Brit.

<<Roman, <<Öyle de denebilir,>> diye mırıldandı garip bir şekilde.

<<Her neyse, sen nadir rastlanan bir insansın. Tek yapabileceğim şey böyle iyi insanlar olduğu için Tanrı'ya şükretmek.>>

Roman ellerini beline koydu.

<<Bu güzel sözlerin için teşekkür ederim Brit. Ama artık evine gitmek üzere yola çıkalım.>>

Garaja açılan kapıya doğru ilerlerken Roman sandalyenin üzerinden bir çanta aldı. Arabaya bindikten sonra Brit içinde ne olduğunu sordu.

<<Dairene yerleştirmek istediğim birkaç kamera.>>

<<Eminim evinde bunlardan bir sürü vardır, değil mi?>> diye sordu Brit.

Motor sesinden başka hiçbir şey duyulmadı.

Cevap vermediğini görünce Brit seslendi. <<Roman?>>

En sonunda konuştu. <<Bildiğin gibi dün gece elektronik bir aletin yardımına ihtiyaç duymadan senin uykunda bağırdığını duydum.>> Sanki Brit'in aklını okumuştur.<<Umarım benim yanımda kendini güvende hissedersin ve geceleri kabuslar görmezsin.

Brit yine kendini suçlu hissetti. <<Özür dilerim.>>

<<Bunu bir daha söylemeni istemiyorum.>> diye uyardı onu. <<Zaten senin dosyan üzerinde

çalışıyordum.>>

<<Sen ne zaman uyuyorsun?>>

<<İhtiyacım olduğu zaman. Sen endişelenme.>>

Brit derin bir nefes aldı. <<Glen'in en kısa zamanda geleceğini düşünüyorsun, değil mi?>>

<<Evet.>>

<<Sadece içgüdüleriyle davrandığını biliyorum ama sanki daha fazla şeyler biliyormuşsun gibi geliyor bana. Lütfen bana da söyle. Hiçbir şey bilmeden beklemektense bu gerçeği duymayı tercih ederim.>>

<<Peki. New York şehir Polis Departmanı'ndan bir meslektaşım benim için biraz araştırma yaptı. Bu sabah saat üçte ondan bir faks aldım. Sana ilk mektubunda Brittany diye çağırmayı tercih ettiğini, çünkü bir Fransız ismi olduğunu ve Brittany kasabasında bir süre kaldığını söylediğini doğruluyordu bu faks.

<<1994 sonbaharında Tennessee'de yaşarken Sunburst Turlarıyla Güney Amerika'ya yapılan bir geziye katılmış. 1989'da Oklahoma'da yaşarken California kıyısında bir geziye katılmış ve hep de değişik turizm şirketlerini kullanmış.>>

<<Bu şehirlerin hepsinde yaşamış mı?>>

<<Evet. Her seferinde değişik bir işte çalışmış. Bazen demir yollarında bazen bir nakliye ya da üretim fabrikasında.>>

Brit endişeli bir tavırla yüzünü Roman'a çevirdi: <<Peki sen ne düşünüyorsun?>>

Biraz çekinerek. <<Bence o gezilere kadınlarla tanışmak için katılıyor. Benim merak ettiğim Salt Lake'ye ilk geldiği tarihten itibaren sicilinde taciz suçunun olup olmadığı. Şimdi bu konuyu araştırıyoruz.>>

<<Bu durum beni hasta ediyor.>>

<<Çünkü o hasta. Bu yüzden işi şansa bırakmıyorum ve tüm olasılıkları soruşturuyorum. Madison'dan ayrılmış ve nereye gittiği bilinmiyor. Ona şimdiden bir tuzak hazırlanmamız lazım. Meraklanma bu konuda ben gerekenleri yaparım.>>

Şüpheleri Brit'i rahat bırakmıyordu.

Her şeyi toparladıktan ve ev sahibiyle konuştuktan sonra Brit, Roman'ın onu eve bırakıp işine geri döneceğini tahmin etmişti. Bunu ona da söylediğinde Roman yüzünde garip bir ifadeyle ona baktı.

<<Benim işim sensin.>>

Brit bu sözlerden çok etkilenmişti.

Arabaya bindikten sonra Roman gelinliği ne zaman alacaklarını sordu.

Kalbi yerinden fırlayacaktı. <<Yani bir an önce alalım mı?>>

<<Elbette. Ayrıca pastayla, çiçeklerle de ilgilenmek zorundayız. Kendim için de bir smokin ayarlamam gerekiyor.>>

Normal şartlar altında bütün bunlarla gelinin ilgilenmesi, damadın ise hazırlıklardan uzak durup son dakikaya kadar ortalıkta görünmeyip sadece <<Evet>> demesi beklenirdi. Roman, büyük gün için yapılması gerekenlerin yazılı olduğu bir listeye işaretler koyarken Brit kendini fazlalık gibi hissetti.

<<Benim giysim için şehirdeki büyük mağazalardan birine gidebiliriz. South Pemple’de smokin kiralayan yer biliyorum.>>

<<Haydı gidelim,>> dedi Roman.

On beş dakika içinde Brit’in anlattığı mağazaya ulaşmışlardı. Roman bir iki dakika içinde birkaç değişik modelde smokin seçti ve denedi. Hepsini de üzerinde mükemmel durmuştu.

Roman, onun heyecanlandığını fark etmişti ama hiçbir şey belli etmedi. Bu iş bittiğinde şehir merkezine doğru yol almaya başladılar.

<<Third South’ta kaliteli bir gelinlik mağazası var. Oraya gidelim,>> dedi Brit’in fikrini bile almadan. Brit orayı biliyordu. Uluslar arası çapta tanınmış moda tasarımcılarının çalıştığı bir mağazaydı. Yani zenginler içindi.

<<Sade çizgili, fazla süslemesi olmayan, ağırbaşlı, bir bakire gibi görünen bir gelinlik var mı elinizde?>>

Bir bakire mi? Brit şaşkın halde bu sözcüğü tekrar etti.

Yaşlı kadın Brit’in yüzünü ve vücudunu inceledi. <<Evet tam size göre bir kıyafetim var.Gelin benimle.>>

Brit’in soyunma odalarına kadar kadını takip etmekten başka yapacağı şey yoktu.

Kadın konuşurken Brit elbiselerini çıkardı ve gelinliği giymeye başladı.

Tekrara aynaya baktığında gözlerine inanamadı. Gelinlik son derece sadeydi. Yuvarlak yakası bileklere kadar uzanan kollarıyla bir saflık ve erdem timsali gibi görünüyordu. <<İşte bu da esas parçası>> diyerek satıcı kadın yerlere kadar uzanan bir duvak koydu Brit’in başına. Çok hoş bir tül den yapılmış ve kenarları Fransız danteliyle işlenmiş olan bu duvak yüzünü çevreliyor ve ona bir Meryem ana havası veriyordu.>>

<<Mükemmel>> dedi. <<Bunu alıyoruz.>>

Brit şaşkın mavi gözleriyle hala aynada kendine bakarken aynada Roman’ın gözleriyle karşılaştı. Ona bakış şekli içini titretti.

Satış görevlisi kadın gider gitmez Brit kızarmış yüzünü Roman’a döndü. <<Bu küçük bir servete mal olacak.>>

<<Bırak bununla ben ilgileneyim.>>

<<Bu benim alabileceğimin üstünde bir fiyat.>> Ama gerçeği söylemek gerekirse elbiseye aşık olmuştu.

Gerginlik dolu dakikalardan sonra Roman <<Evet anlayabileceğin gibi, ben zengin bir insanım ve bunu almaya yetecek kadar param var,>> derken onun itirazlarına aldırmayacağını gösteren bir kararlılık vardı sesinde.

<<Maalesef benim yok. Madem ki ben seni kiraladım, benim dar bütçeme göre hareket etmek zorundayız.>>

<<Bu elbise hariç tüm konularda sana katılıyorum.>>

Ağzından güçlükle h<<Hayır, Roman,>> sözleri çıktı.

<<Karar verilmiştir,>> dedi Roman emredici bir ses tonuyla Evet şimdi arkana d n, Şu fermuarı açayım ve bir an önce diğer iŐlerimize ilgileneelim.>>

---

Konu Başlığı: Ynt: Korumamı Koca mı? / Rebecca Winters  
Gönderen: bedinur üzerinde Temmuz 11, 2007, 04:51:26  S

---

#### Dördüncü Bölüm

Roman, Brit'in bu duruma karşı çıkmak istediğini sezinlemiŐti ancak bütün bunlardan hiç haberi olmayan satış görevlisinin önünde bir olay  ıkamayaca ını da biliyordu. Brit duva ını çıkardı ve Roman işe başlamadan önce g  slerini örtecek Şekilde tuttu. Roman ağır ağır her bir d  meyi açarken birden ürperdi. Elleri sırtından beline doğru inerken parmak uçları Brit'in kadifemsi tenini hissediyordu.

Brit'ten yayılan parfüm Roman'da başını döndürmüŐtü. Teni sanki yakıyormuŐçasına ellerini birden Brit'ten çekti. <<Seni dışarıda bekleyece im,>> dedi. Ellerini  ıplak omuzlarına dökülen sarı saçları arasında dolaŐtırmak arzusu dayanılmaz olmuştu.

<<Hemen  ıkıyorum;>> dedi Brit. Birden kaçmasının nedeninin bu yakınlığın vermiş olduğu heyecan olabileceğini düşünerek.

Satış görevlisine ödemeyi kredi kartından yapacağını söyleyerek cebinden telefonunu çıkardı ve Cal'ı aradı. O sabah erken saatlerde Brit'in dosyası hakkında arkadaŐıyla konuşmuştu.

Konuşmalarını o akşam hep birlikte özel bir yemek planı yaparak bitirmiŐlerdi. Her Şeyin daha gerçekçi görünmesi için Brit'le dışarıda da görünmek gereği duymuş, akşam için de Őampanyalı ve danslı bir resmi nişan yemeği planlamıŐtı

Brit daha önce telefonda Diana ile konuŐmuŐ oldu için aralarında kişisel bir iletiŐim olmuştu. Bu akşam dördü birlikte iyi vakit ge irebilirlerdi.

Brit, kısa bir süre sonra soyunma odasından  ıktı.

<<İyi pasta yapan bir Şey biliyor musun?>> diye sordu Roman elindeki paketi arabanın arka koltuğuna yerleŐtirirken.

<<Evet. Becker's'ın d   n pastaları ünlüdür. South Temple yolunda, smokin kiraladı ın dükkanın birkaç blok uzağında.

Bay Becker onlar geldiğinde dükkanının arka kısmındaydı. Brit ve niŐanlısının onu beklediğini duyunca üzerinde beyaz tişörtü ve pantolonuyla onarlın yanına geldi.

Bu arkadaş canlısı ,, yumuşak sesli centilmen Brit ve Roman'la yarım saat sohbet etti ve d   nlerinde onlara hediye olarak özel bir pasta yapma sözü verdi.

Roman, Becker ve ailesini de d   n ne davet etti. Bu daveti, mavi gözlerinin içi gülen Brit de sessizce kabullendi.

Roman bu evliliğin kalıcı olmasını diledi bir an.

Düşüncelerinin böylesine kontrolsüzce akışından rahatsız olarak Bay Becker'e teşekkür etti ve dükkandan çıktılar.

<<Karnım acıktı.>>

<<Benim de,>> diye ona katıldı Brit.

<<Çiçek seçimine geçmeden önce haydi birer hamburger yiyelim. Daha sonra eve dönmeyi ve bütün bir gece dinlenmeyi öneriyorum.>>

<<Ne demek istiyorsun?>> diye tepki gösterince Roman, Brit'in gözleri şaşkın şaşkın baktı. <<Diana, benim büromda telefonlara bakan bayan, en yakın arkadaşım Cal Rawlings'in karısıdır. Bu akşam birlikte yemek yemek istiyorlar.>>

Brit başını salladı ve ona doğru döndü. <<İşi bu kadar ileri götürmemiz gerektiğini düşünmüyorum.>>

Bu teklifi yapmadan önce Roman, Brit'in karşı koyacağını biliyordu. <<Bu planı bu şekilde sürdürmemiz gerekiyor. İnsanların bize inanmaması halinde hiçbir şeyi istediğimiz gibi yürütemeyiz.>>

Brit'in ses çıkarmadan dinlemesi Roman'ı memnun etmişti.

<<Gerçekten nişanlı olsaydık nasıl davranacaksak aynen o şekilde davranmamız gerekiyor Brit. İnan bana eğer bu düşün gerçek olsaydı Cal bir kutlama yemeğinde ısrar ederdi.>>

Daha fazla geç olmadan kardeşi Yuri'ye telefon edip müşterilerden bir süre için evinde kalacağını açıklamalıydı.

Eğer Yuri evi arar ve Brit'in sesini duyarsa Roman'ın bir kadınla birlikte yaşadığını ve bunu onlardan sakladığını düşünebilirdi. Bu durum Roman'ın Lufkilovich ailesinin kalbi kırık bekarı maskesini düşürebilirdi. Bu maske sayesinde yıllardır CIA ajanı olduğunu gizleyebilmişti.

Masum masum yanında oturan son derece güzel kadına gizlice baktı.

Onu asıl şaşırtan Brit'le gerçekten evlenme olasılığını aklından geçirmiş olmasıydı.

Empire Oteli'nin çatı katı bahçesine doğru ilerlerken Brit mavi-gri ipek elbisesi, arkadan toplanmış saçlarıyla nefes kesiciydi. Roman, Brit'i gören Cal'ın ağzının şaşkınlıktan açık kaldığını fark etti. Aynı şekilde Diana da şaşırmış görünüyordu ama birden kendisini toplayıp kocasını da Roman'ı ve müşterisini utandırmaması için uyardı başardı.

<<Seni en yakın arkadaşlarım Diana ve Cal ile tanıştırayım.>>

<<Tanıştığımıza memnun oldum,>> dedi Brit her ikisine de gülümseyerek. <<Diana özellikle de seninle tanışmak istiyordum.>>

<<Gerçekten mi?>> diye hayretini belirtti Diana. <<Neden?>>

<<Dün o kadar çok korkuyordum ki, özel dedektiflerden birisine benim durumumu anlatacağımı söylediğinde kendimi nasıl rahatlamış hissettim anlatamam. Sana nasıl teşekkür etsem azdır.>>

Her biri ellerindeki mönüyü incelerken Roman arkadaşının aklından neler geçtiğini okuyabiliyordu ve başa kalabilecekleri zamanı kolluyordu.

Yemekle pek ilgilenmeyen Roman, Brit'i bu gece çok çekici buluyordu. Mum ışığında kulağındaki küpeler sanki kalbinin her atışında çevreye inanılmaz ışıltılar saçıyor gibiydi.

Burada şehirdeki en güzel canlı müzik yapan gruplardan biri çalışıyordu. Brit'i kollarının arasında hissetmek istedi ve sormadan onu kendisine eşlik etmeye zorladı.

Fakat dans pistinde Brit'in onunla mücadele ettiğini hissetti. Kendini tamamen ona bırakmaktansa vücudunu kendini koruma amacıyla ondan uzak tutuyordu.

Ellerinin en ufak hareketine Brit'in vücudu tepki gösteriyordu. Kendisini ona biraz daha yaklaştırırsa ikisinin vücutları da eriyip gidecek ve tek bedende birleşecekti sanki.

<<Biraz da bana izin verir misin eski dostum?>> diyen Cal'ın sesini duydu birdenbire. Sesinde emre yakın bir ton hissetti. <<Karım birkaç dakikalığına seninle konuşmak istiyor ve ben henüz bu güzel bayanla dans etme fırsatını kaçırmak istemem.>>

Roman tepki göstermemek için kendini zor tuttu. Cal'ın bunu neden yaptığını iyi biliyordu.

Büyük bir isteksizlikle Brit'i kollarının arasından bıraktı. Masaya doğru yürüdü ve kendine bir kadeh şampanya doldurdu. Diana sessizdi, ama yüzündeki ifade çok anlamlıydı.

Kendini suçlu hissederek, içkisini içerek ve kadehi masaya o kadar sert bıraktı ki ince bir çatlama sesi duyuldu. Bu ses üzerine Diana sorgulayıcı nazarlarla baktı Roman'a.

<<İyi misin Roman?>>

<<Biliyorsun ki değilim.>>

<<Brit gerçekten çok güzel.>> Diana, Roman'ın aklından geçenleri okumada Yuri'den bile daha iyiydi.

<<O benim müşterim,>> dedi kendini ele vermekten korkarak.

Diana gülümsedi. <<Ama her şeyden önce o bir kadın ve sen de öncelikle bir erkeksin. Hayatını yöneten o asil ideallerden bir an için olsun vazgeçip içinde bulunduğun durumun tadını çıkaramaz mısın?>>

Yalan bile olsa cevap vermeye zaman kalmamıştı çünkü Cal ve Brit danslarını bitirmişler, masaya doğru yaklaşıyorlardı.

Diana birden ayağa kalktı ve <<Benimle lavaboya gelir misin Brit?>> diye sordu. Ve kolkola girip oradan uzaklaştılar.

Cal sandalyesine yaslandı ve Roman'ı süzmeye başladı. <<Bu kadını ta olarak ne kadar zamandır tanıyorsun Roman?>>

<<Cevabını biliyorsun,>> dedi sıkkın bir şekilde.

<<Vay be.>> dedi Cal gizlice gülümseyerek. <<İnsanın ne zaman aşık olacağı hiç belli olmuyor.>> Cal'ın gülümsemesi bir sırıtmaya dönüştü. <<Bu durumun en hoş yanı ise Brit'in de senin yanında en az senin kadar şaşırmış ve sesi soluğu kesilmiş görünmesi.>>

Roman gayret etti ama bu yorumdan ne kadar memnun olduğunu gizleyemedi.

<<Bunun hoş olduğunu mu düşünüyorsun?>> diye sordu Roman patlamaya hazır bir bomba gibi.

<<Bütün bunlar evlilik öncesi gerginlik.>>

<<Biliyorsun ki sahte bir tören olacak.>>

<<Ama bir takım yasal sorunların kocalık görevini yerine getirmesini engellemesine izin vermeyecek, değil mi?>>

<<Kapa çeneni Cal.>>

<<Eğer canını sıkın şey buysa, bu işi zevkle yapacak gerçek bir papaz tanıyorum.>>

<<Eğer ihtiyacım olursa seni tekrara ararım.>>

Diana'nın melodik sesi konuşmalarını tam zamanında böldü. Roman sandalyesini geriye doğru itti ve yerinden kalktı.

<<Tam zamanında geldiniz çünkü bizim artık kalkmamız gerekiyor.>> Cal ile göz göze gelmekten özellikle çekindi ve o sırada toparlanmakla meşgul olan Brit'e bakmayı tercih etti.

Brit ayrıldıkları için özür diledi ve asansöre doğru yürümeye başladı. Roman, Cal ve Diana'yı arkada bırakarak Brit'in arkasından gitti.

Asansörün kapısı kapanır kapanmaz, <<Bir dahaki sefere sana eşlik etmemi bekle Brit. Biz nişanlıyız. Bazen bunu unutuyorsun galiba.>>

Sabırsızca konuşmaya başladı Brit. <<Unutmuyorum. Fakat birdenbire ayrılmamız gerektiğini söyleyince işinle ilgili acil bir durum çıktığını sandım. O yüzden acele ettim.>>

Çok sersemsin Lufkilovich. <<Hassasiyetine teşekkür ederim. Bu ikimiz için de yeni bir rol. Bana yakın olmaya çalışır ve yarın geceki partide de yanımdan pek ayrılmazsan sorun çıkmaz.>>

<<Yarından bahsetmişken,>> diye söze başladı Brit arabaya binerlerken. <<Birkaç saatliğine iş yerine uğramalıyım. Pazar günleri büroda hiç kimse olmaz ve telefonlara cevap vererek zaman kaybetmeden bazı ilerimi tamamlayabilirim.>>

<<Tamam. Ben de seninle gelirim.>>

<<Bu gerçekten gerekli mi?>> Seni işinden alıkoymak istemiyorum.>>

Roman, Cal ve kendisinin Brit'in davranışlarını yanlış değerlendirdiklerini düşünmeye başladı.

<<Senin için çalışmak üzere beni kiraladığın konusunda anlaşmıştık sanıyordum.>>

<İyi o zaman büroma gitmeyeceğim.>>

Roman'ın kaşları çatıldı. <<Senin işin de en az benimki kadar önemli.>>

<<Evet öyle ama beni koruyarak harcadığın zaman içinde seni yapacağın araştırmalardan alıkoymuyorum hissine kapılıyorum.>> diye açıkladı telaş içinde.

<<Evet bu doğru. Eğer bu dosya tahminimizden uzun sürerse bu tip konular üzerinde bir anlaşmaya

varabiliriz.>>

<<Eve iş getirmek gibi konuları mı kastediyorsun?>>

<<Kesinlikle.>> Şu anda açıklayamadığı bazı nedenlerden ötürü Brit'in teklifi onu yatıştırmıştı. <<Sana bir çizim masası almak ve diğer yatak odasını döşeyerek senin büron haline getirmek pek bir sorun yaratmaz. Bekleyelim ve zaman neler getirecek görelim. Ama yarın için sen nereye gidersen ben de seninle olacağım.>>

Brit'in bunu kabul etmesi uzunca bir zaman aldı. Sonra neredeyse duyulmayacak bir sesle,<<Peki,>> dedi.

Ertesi akşam Denise'nin onlar için verdiği partiye katılan tüm erkekler Brit'i, Roman'ın kolunda ortalıkta dolaşırken hayranlıkla izliyorlardı. Brit'in sade,siyah, kolsuz elbisesi parlak sarı saçlarını daha de belirginleştirmişti. Karşı cinsleri üzerindeki etkisinin farkında olmayan tavırlarını izlemek Roman için ilginç bir deneyimdi.

Ortaman doğal görünmesi için bazı özel dedektifler yanlarında eşleri ya da kız arkadaşlarıyla gelmişlerdi.

Parti sona ermeden önce Denise herkesten bir süre sessiz olup kendisini dinlemelerini istedi. Bir oyun oynayacaklardı ve herkes geçmişte kendileri için önem taşıyan bir şeyi genç çifte hediye edecekti. Eski ya da yeni herhangi bir şeyi.

Oyun önce Brit'e verilen hediyelerle başladı. Brit her bir paket açıldığında bazen kahkahalara bazen de gözyaşına neden olan anıyı hatırlamak zorundaydı. Dans edilen eski bir plak, komik bir anda çekilmiş sınıf fotoğrafı, Meksiko'ya yapılmış bir geziden alınmış kastanyetler, acı tatlı anılar.

Roman halinden son derece memnun bir halde Brit'in yanında otururken, birden bütün bunların planın bir parçası olduğunu unuttuğunu fark etti. Bir süre, görüntüler bulanıklaştı, neyin gerçek neyin sahte olduğunu anlayamaz hale geldi. Buradaki insanlar Brit'le olan evliliğinin gerçek olduğunu sanıyorlardı.

Dosyasını bir çözüme kavuşturduktan sonra Brit'in normal hayatına geri dönebileceğini ve arkadaşlarına aslında evliliğinin gerçek olmadığını, söyleyeceğini anlatırken ne kadar da düşüncesiz davranmıştı.

Yıllardır birbiri ardına yalanlar uydurmaya alışık olduğu için Glen Baird'i tuzağa düşürmek için kolaylıkla böylesine bir plan yapabilmiş, ancak bunu Birt ve arkadaşları açısından nelere mal olacağını hiç düşünmemişti.

<<Sıra sende Roman,>> Denise onu bu düşüncelerinden sıyırdı. <<Sanırım Eric'in senin için bir hediyesi var.>>

Roman'ın kiraladığı ilk öze dedektif ve bütün zamanların en esprili adamı, oturduğu koltuktan ona bir paket uzattı. Roman paketi açarken Brit'in gözlerini üzerinde hissetti ve o görmesin diye çok dikkatli davrandı

Bir leylak.

Normal şartlar altında bu durum hoş hatta eğlendirici olabilirdi ama Roman'ın canı hiç de gülmek istemiyordu. Kendini çok huzursuz hissetti.

Bakışlarını herkesten kaçırarak<<Korkarım bu hediyeye bir sansür koymak zorundayım>> dedi ve bir içgüdüyle Brit'i kendine yaklaştırarak kulağına<<Daha sonra anlatırım>> diye fısıldadı. Herkesin sevinç dolu bakışları arasında onu uzun uzun öptü.

Brit öpücükten dolayı kıpkırmızı kesilmişti. Ancak Cal'ın hediyesi durumu kurtardı. Zamanı geçmiş Snowibrd'e giriş kartı ona en sevdiği sporu hatırlattı. <Bu hediye üzerine herke Utah'ta yapılacak olan Kış Olimpiyatları üzerine konuşmaya başladı. Bir süre sonra da parti dağılmaya başladı.

Ancak Brit, Eric'in hediyesini unutmamıştı. Arabaya biner binmez <<Kutudakini görebilir miyim?>> diye sordu.

<<Nere koyduğumu hatırlamıyorum.>>

<<Ceketinin cebinde.>>

<<Ama özel bir hediye.>>

<<Ben çocuk değilim.>>

<<Brit, böylesine harika bir geceyi bozmak istemiyorum. Arkadaşların çok tatlı insanlardı.>>

<<Senin davet ettiğin özel dedektifler de.>>

<<Öyleyse bırak bu düşüncen böyle kalsın.>>

<<Yani Eric'in verdiği hediye bu fikrimi değiştirebilir mi?>>

<<<Olabilir.>>

<<Roman, yalandan nefret ederim, lütfen bunu hiç unutma.>>

Direksiyonu o kadar sıkı tutuyordu ki elleri acımaya başlamıştı.

Tahmin ettiğinden daha çabuk bir şekilde Brit yanına yaklaştı ve elini cebine soktu.

<<Acaba şu ana kadar hiç duymadığım müstehcen bir oyuncak mı?>> diye sordu oyun oynar gibi.

<<Hayır, keşke öyle olsaydı,>> diye üzgün üzgün mırıldandı.

Kaşla göz arasında Brit hediyein kapağını açtı, bu soğuk şakadan hiç hoşlanmadığı belliydi.

---

Konu Başlığı: Ynt: Korumamı Koca mı? / Rebecca Winters  
Gönderen: bedinur üzerinde Temmuz 12, 2007, 12:04:58 ÖS

---

## Beşinci Bölüm

<<Ve şimdi sizleri karı koca ilan ediyorum.>>

Özel dedektiflerden biri olan Phill rahiplik görevini çok iyi yerine getirmesine rağmen Roman, Breit'i öperken bunun gerçek bir tören olmadığını neredeyse unutmak üzereydi.

Denise'nin evinin önündeki ilk öpücükte Roman bir duvarla öpüşüyor gibiydi ama şu anda kollarının arasında gelinin dudakları son derece ateşliydi.

Roman, Brit'i nikah töreninin inandırıcı olması gerektiği konusunda uyarmıştı.

Brit de onu hayal kırıklığına uğratmamıştı. Roman, onun bu kadar çabuk öğrendiğine memnun; kendisini birden gittikçe derinleşen bir öpüşmenin ortasında buldu. İşte bu bir hataydı.

Kendine kızarak dudaklarını onunkilerden ayırdı. Ve derin bir nefes aldı.

Val'in kurnaz bakışlarıyla karşılaştı. <<Güzel gelini tebrike den ilk kişi olabilir miyim?>> diye izin istedi.

<<Harika görünüyorsun,>> diyerek yaklaştı Diana.

Roman yine suçluluk duygusuna kapıldı. Hepsi onun hatasıydı. Bu yuna gelecek iş miydi?

Bu planı yaptığında, çok hassas dengeleri zorlayacağını fark etmemişti ve şimdi stratejisini değiştirmek için çok geçti. Brit artı belirsiz bir süre için karısı olmuştu.

Neyse ki etrafları arkadaşları tarafından sarıldı ve kendi kendini suçlamaktan kurtardılar onu.

Bir özel dedektif olan Sid evlilik albümleri için fotoğraf çekerken Roman, Brit'in titreyen elini tutarak pastanın ilk dilimini ona kestirdi. Koca bir dilim beyaz pastayı ağzına atmadan önce bakışları Brit'in içi gülen mavi gözlerine takıldı.

Pasta ile birlikte Brit'in içten, güze kahkahası aralarına koymaya çalıştığı engelleri bir kez daha yıkarak onu yenilgiye uğrattı.

<<Fotoğraf için Brit'i öpmen gerekiyor,>> diye bağırdı Rod yan taraftan. Yine herkesin gözü onların üzerindeydi.

<<Hazır mısın?>> diye fısıldadı Roman.

<<Ya sen?>> diye yanıtladı Brit.

Roman'a hayatının en sıcak öpücüklerinden birine vermeden önce hınzırca güldü.

Roman başının dertte olduğunu fark ederek bu eğlencenin eve döndüklerinde devam etmeyeceğine dair kendi kendine yemin etti.

Buradan ayrıldıkları zaman Brit, Roman'ın korumak için ant içtiği bir müşterisi olarak kalacaktı.

Roman bir süre için dışarıya çıkacağını söylediğinde Brit hayal kırıklığını gizlemek için gayret sarf etti.

Sahip oldukları yasal haklarıyla birlikte Roman artık gerçek işine dinmeliydi. Brit, Roman'ın gittikçe sabırsızlandığını fark etti.

<<Dışarıda Lyle seni gözetir, endişe etmene gerek yok.>>

<<Endişelenmiyorum,>> dedi neşeli bir ses tonuyla. <<Saat onu geçti ve gerçekten çok yorgunum.>>

<<Tamam, sabaha görüşürüz. Yarın istediğin saatte kalkabilirsin. Önümüzdeki pazartesi yeniden işe başlayıncaya kadar balayındasın.>>

İş. Bu tarihi gün her şeyi unutturmuştu ona. Glen Baird'in o korkunç görüntüsü bile Roman onu öperken aklından silinip gitmişti.

Gözlerini her kapadığında o tutku dolu öpüşme aklına geliyor ve kalbi yerinden fırlayacakmış gibi oluyordu.

Ancak Roman'ın iş için pek çok kadını böylesine tutkuyla öpmüş olabileceğini düşündü. Şu ana kadar hiç birisinin kocası rolü oynamadığını söylemiş ve Brit de ona inanmıştı.

Fakat Brit pek aldırıyor gibi davranamazdı; özellikle de Roman'ın çok farklı bir insan olduğunu düşündüğüne göre.

Brit hep bir doğum uzmanının ya da herhangi bir doktorun herkesten fazla çalıştığını düşünmüştü. Ama Roman'la geçirdiği şu dört gün içinde pek çok fikrini değiştirmeye başlamıştı.

Başını geriye doğru attı. Nasıl uykuya dalacaktı? Roman'a yorgun olduğunu söylerken yalan söylemişti. Brisiyle konuşmaya ihtiyacı vardı. Denise'ye ihtiyacı vardı.

<<Alo?>> dedi Denise daha telefonun ilk çalışında.

<<Denise?>>

<<Brit. Seninle konuşmayı ne kadar çok istiyordum anlatamam. Bu günün sona ermesini sabırsızlıkla bekliyordum.>>

<<Denise neler hissettiğimi anlatamam.>>

<<Sanırım bir sorunun var sevgili arkadaşım. Ama şu anda peşindeki sapıktan bahsetmiyorum.>

Brit bir süre sessiz kaldı. <<Çok çabuk fark etmişsin.>>

<<Roman Lufka'yı fark etmemek çok zor. Tek söyleyebileceğim dikkatli olman gerektiği.>>

Denise'ye yalan söylemenin anlamı yoktu. O sadece işini yapıyor. Neler hissettiğimi anlamasın diye dua ediyorum.>>

<<Saklaman oldukça zor olacak.>>

<<Biliyorum,>> dedi acıyla <<Böyle bir şey nasıl olabilir? Tam da böyle bir zamanda.>>

<<Bilemiyorum. Bazı duygular izin almazlar.>>

Brit konuyu değiştirmeye çalıştı.

<<Denise, annemle babamı ziyarete giderken, eğer işler kötü giderse Rod ve senin California'daki büyükannenlerin evinde kalmanızı istedi, Roman.>>

<<Ne kadar düşünceli bir erkek.>>

<<Roman olmasaydı ne yapardım bilemiyorum.>>

<<O tam bir profesyonel. Eğer Roman, Glen'i yakalayıp hapse attırmazsa başka hiç kimse yapamaz bunu. Bence o en iyisi.>>

<<Biliyorum, seninle yarın yine konuşuruz.>>

Hoşça kal diyerek telefonu kapattılar.

Anne ve babansa da telefon ettikten sonra Brit yatağa girdi. Yan odadaki çekici erkeği düşünüp durduğu için uykuyla uykusuzluk arasında gırpındı durdu.

Ertesi sabah Roman işe gittikten sonra kendini bu eve alıştırmaya çalıştı. Varlığını kanıtlamak için toz alıp elektrikli süpürgeyle ortalığı temizlemeye karar verdi.

Ev işleriyle uğraşırken aklından hep Denise ile yaptığı konuşmayı geçirip durdu. Kafsı o kadar karışıktı ki telefonun çaldığını çok geç fark etti.

Çalışma odasındaki telefona doğru gitti ve ahizeyi kaldırdı. <<Efendim?>>

<<Merhaba Brittany.>>

Karşısındaki erkeğin kendisini tam adını vererek selamlaması birden kanını dondurdu.

Karnına saplanan bir ağrıyla telefonu kapattı ve cep telefonuyla Lyle'ı aramaya çalıştı. <<Birt, sen misin?>> diyerek cevap verdi Lyle.

<<Evet Lyle. Hemen içeri gel. Sanırım Blen Gaird az önce bana telefon etti. Çok korktum telefonu kapadım.>>

<<Sakin ol Brit. Birisi gelinceye kadar burada kalmam gerekir. Eğer arayan gerçekten oysa yine aramaya çalışır. Onu telefonda tutmaya çalış. Telefonunuz kaydediliyor. Onunla mümkün olduğu kadar uzun süre konuşmaya çalış. Belki bazı önemli ipuçları verebilir. Ofisten birisi kısa bir süre sonra yanına gelecek.>>

Ağzı o kadar kurumuştı ki tek kelime edemiyordu.

<<Peki.>>

Cep telefonunu kapadı ve diğer telefona bakmaya başladı.

Glen, Roman'ın özel numarasını nasıl ele geçirmiş olabilirdi?

Vücudu titremelerle sarsılmaya başladı, kendine engel olamıyordu. Telefon tekrara çaldığında bayılacak gibi olmuştu.

<<Alo.>>

<<Brittany, birden nereye gitti.?>>

Dudaklarını fazla kıpırdatmadan, <<Telefon elimden düştü, galiba o yüzden hat kesildi,>> diyebildi.

<<Benim kim olduğumu tahmin et bakalım.>>

<<Kim olduğunu biliyorum.>>

<<Çok zekisin. Benden korktuğunu o yüzden telefonu kapattığını düşünmüştüm. Kocan çok bilmişin teki, o yüzden benim hakkımda bir sürü şey anlatmıştır herhalde.>>

<<hayır, bu doğru değil. Senden neden korkacaktım?>>

<<Pekala. Seni affediyorum ama dürüst davranacağım. Düşünüzü hakkında yalan söylediğini

düşünmüştüm. Nasıl oldu da planlarınızdan hiç haberim olmadı?>>

<<Herkesten saklamıştık.>>

<<Evet ama şimdi herkes biliyor. Sanırım ikimizin de başınızın dertte olduğunu biliyorsunuzdur.>>

Elleri ahizeye daha da sıkı yapıştı. <<<<Bizim adımıza sevinirsin diye umuyordum.>>

<<Eğer bunu benden gizlemeseydiniz daha da sevinirdim. En sevdiğin çiçek nedir Brittany?>>

Vücudu soğumaya başladı.

<<Özel bir tercihim yok>>

<<Ama sana bir çiçek göndereceğim. Sizin için yapabileceğim en iyi şey çiçek göndermek, biraz geç de olsa...>>

Korkudan felç olmuş bir şekilde Brit hiç sesini çıkarmadı.

<<Brittany, iyi misin?>>

<<Ne demek istiyorsun?>>

<<Sesin üzgün gibi geliyor. Eğer seni rahatsız ettiysem özür dilerim.>

<<Hayır etmedin.>>

<Yalan söylüyorsun Brttany, ama bu konuyu kocanla konuşacağım. Ona selamımı söyle yakında geleceğim.>>

Roman için kaygılanmaya başlamıştı.

<<Şimdilik hoşça kal Brittany.>>

<<Hayır,>> iye telaş içinde bağırdı <<kapatma>> ancak karşı taraf çoktan kapatmıştı. Ahizeyi yerine oyarken kapının açıldığını duydu.

<<Lyle, sen misin?>> diye seslendi korkarak.

<< Hayır,benim, roman.>>

<<Roman!>>

Bütün bir koridoru koşarak kendini onun kollarına attı.

Başını onun omzuna gömerek vücudunu iyice yaklaştırdı. Roman'ın tek yapabileceği şey onu rahatlatmaktı. Deke'ye bir baş işareti yapacak çalışma odasına girmesini ve işe başlamasını söyledi.

Şu ana kadar olayları olgunlukla ve akıllıca yorumlayan Brit artık güçsüz düşmüştü. <<Senin başının belada olduğunu söyledi Roman. Seni hiç aramamalıydım. Şimdi senin peşine düştü. Eğer benim yüzümden sana bir şey olacak olursa buna dayanamam.>>

Farkında olmadan Brit'in elini sıkıca tuttu ve saçlarını okşamaya başladı. Brit'in korkusunu yatıştırmaya

kendini o kadar kaptırmıştı ki Deke'nin koridordan geldiğini ve ön kapıdan çıkmak üzere olduğunu çok sonra fark etti.

<<Baird değildi, rahatlayabilirsiniz,> dedi Roman'a ve çıkmadan önce onlara bakarak muzip bir şekilde güldü.

Roman, <<Brit, deke arayanın Baird olmadığını söyledi,> dedi ellerini onun omuzlarına koyarak.

<<Ne?>> dedi gözlerinden sevinç gözyaşları dökerek.

<<Haydi çalışma odasına girelim ve seni böylesine üzenin kim olduğunu öğrenelim.>>

Başka bir şey söylemeden çalışma odasına doğru yöneldiler ve kayıt cihazının başında durdular.

Yuri'nin sesi odanın içinde yankılanırken Roman gözlerini sımsıkı yumdu.

Roman onu arayıp durumu açıklamayı unutmuştu. Çünkü Brt'i içinde bulunduğu tehlikeden kurtarmak onun için öncelikliydi.

Teybi kapattıktan sonra Roman Brit'in meraklı bakışlarıyla karşılaştı. <<Ağabeyimmiş.>>

<<Yuri mi?>> diye fısıldadı şaşkınlık içinde. <<Ama sesi...>>

<<Baird'e mi benziyordu>>

Evet anlamında başını salladı. <<Bilmiyorum. Denise ve ben onu hiç önemsemezdik. Ancak kötü bir şeyler söylemeye başladığı zaman onu fark ederdim. Kardeşinin söylediği tarz şeyler söylerdi. Konuşma şekli de benziyordu. Bana Brittany dedi. Hiç kimse beni öyle çağırmaz.>>

<<Sana hak veriyorum. Kardeşim olduğunu anladıktan sonra bile sana hangi çiçeklerden hoşlandığını sorarken tüylerim diken diken oldu.>>

Brit elerliyle yüzünü kapadı ve sakinleşmeye çalıştı. <<Ailenden hiç kimsenin bu durumu bilmediğini sanıyordum.>> dedi.

<<ben de öyle sanıyordum.>>

Artık herkes biliyor. Demek ki ailede herkes biliyordu. Angela'nın ailesi de biliyordu. CIA'yı arayıp bu durumu açıklaması gerekecekti. <<Bu haberi galiba bürodan birisi sızdırdı. Büyük ihtimalle Eric'dir.>> *(Bu Eric Tehlikeli Sevgili deki Eric Gerard galiba, tam emin değilim.)*

Alman asıllı olan Eric bürodaki en iyi özel dedektiflerden birisiydi. Ama ağzı kesinlikle sıkı değildi ve can sıkıcı şakalar yapmaya bayılırdı. Verdiği leylak da zaten buna bir örnekti.

Eric ve Roman'ın ağabeyi Yuri'yle Slt Lake'ye ilk gelişinde tanışmışlardı.Tanıştıklarından beri Eric, iki kez New York'a giderek Yuri ve Jeanne'nin yanında kalmıştı.

<<Sanırım ağabeyim dün büromu aradı ve Diana düğün töreninde olduğu için telefonu Eric açtı. Eric aslında böyle bir konuyu Yuri ile bile tartışmaz ama ona gizlice evlendiğini söylememesini tembihlemiştim.>>

Brit yüzünde korku dolu bir ifadeyle Roman'a baktı. Ağabeyin evliliğimizin gerçek olduğunu sanıyor.>>

<<Bu şartlar altında evliliğimiz zaten gerçek.>> Sesini yükseltti. (Demek ki evlilik yasal ama papaz sahteydi ben böyle anladım :) )  
<<Böyle olmaması planımızı bozardı. Yur'yi şimdilik unut. Ben şimdi büroya gideceğim ve Eric'le konuşup ağabeyime durumu anlatacağım. Artık korkmuyorsun değil mi?>>

<<Hayır.>>

Roman onun bir iki dakika önce kendini onun kollarına attığı için pişman olduğunu biliyordu. Ancak kendini onun kocası rolüne sokan Roman kadar pişmanlık duyamazdı.

Derin bir nefes alarak <<Postaneye uğradım. Baird hiçbir şey göndermemiş.>> dedi. Kapıya yöneldi daha sonra durdu. <<Hayranlarından gelen mektupları okuyabilirsin.>> diye ekledi kısaca.

Brit gülümsedi.

Brit korkusunu gidermek için her şeyi bırakıp ona gelen Roman'a teşekkür etmeye zaman bulamadan Roman birden ön kapıdan kayboldu.

Az önce kendini onun kollarına atarak büyük bir hata yaptığını biliyordu.Onu gören her hangi bir insan bile kocasının korumasına ihtiyaç duyan bir kadın sanabilirdi Brit'i. Brit ona sarılarak Roman'ı meslektaşının önünde küçük duruma düşürmüştü.

Bilinçsizce yaptığı davranışlarından nefret ederek zayıf yönünü ona bir daha göstermemeye yemine etti.

Roman gittiği için kendini yalnız hissetti, sonra mektup yığnını alarak okumaya başladı.

Az önce telefonda konuştuğu adamın Glen Baird olmaması içini çok rahatlatmıştı. Ama turdaki arkadaşlarından gelen mektupları okumaya başlayınca içindeki sıkıntı yüne büyüdü.

Görünüşe bakılırsa Glen, gezideki en yakın arkadaşları olan Alan ve Maureen'den cevap alamamış ve adresini yazmış olan herkese ulaşmaya çalışarak onları taciz etmişti. Glen'den mektup alan herkes Brt'i uyarmaya çalışıyordu.

Aslında Glen Baird bazı insanlara telefon ederek onun telefon numarasını almaya çalışmaktan başka bir şey yapmamıştı ve bu da yasalara aykırı olmayan bir davranıştı.

Yine de, telefon numarasını almak için bir sürü insana ulaşmaya çalıştığını bilmek Brit'i çok korkuttu. Onu bir an önce korumasına alan Roman'a bir kez daha minnettar oldu.

Glen Baird yakalanıncaya kadar yapması gereken tek şey duygularını dinlemeyerek Roman'ın yanında kalmaktı.

*Eğer bunu başarabileceğini düşünüyorsan aklını kaçıırıyorsun demektir Brit.*

---

Konu Başlığı: Ynt: Korumamı Koca mı? / Rebecca Winters  
Gönderen: bedinur üzerinde Temmuz 12, 2007, 08:47:08 ÖS

---

Altıncı Bölüm

<<İyi akşamlar>>diyerek selamladı Diana, Roman büronun arka kapısından içeri girerken. <<Damadımız nasıl bugün?>>

<<Damadınız sahte evliliğimden Yuri'ye bahsettiği için Eric'e iyi bir ders vermek istiyor.>>

<<Evet, bu tam Eric'ten beklenen bir şey. Korkarım beklemek zorundasın. Şu anda karının dairesini gözetlemekle meşgul. Hey.. yeni evli bir erkek için oldukça neşesiz geliyor sesin.>>

<<Üzgünüm Diana. Galiba çok yorgunum.>>

<<Sahi mi?>>

<<Brit çok güzel Roman. Cal eğer aranızda bir şey olursa seni suçlayamayacağını söylüyor.>>

<<Kocanın böyle konuştuğuna inanmıyorum,>> dedi Roman.

Diana'nın kendisiyle dalga geçmesine aldırış etmiyordu. Her nedense Brit'ten söz edildiği anda öfkeleniyordu. <<Yeni bir şey var mı?>>

<<Ünün hiç tahmin edemeyeceğin kadar yayıldı.>>

<<Yani bizi iki ay idare edecek kadar iş var mı?>>

<<Çok komiksin Roman. Aslında bunları maaşımda bir artış istediğim için söylüyorum.>>

<<Kardeşim aramadı, değil mi?>>

<<Hayır. Ama Şef Wilson aradı. Numarasını masana bıraktım.>>

Roman başını kaldırınca Cal'ın içeri girdiğini gördü.

<<Balayınızın sona erdiğini söylemeyeceksin değil mi? ;D>> diye sordu imalı bir şekilde.

<<Korkarım hiç başlamadı bile. ;D >:(>>

Cal, <<Her yer Moffat Kardeşlerin yakalanmasıyla ilgili haberlerle dolu. Galiba bu işi başaran sensin. Haydi yemeğe çıkalım ve bana ayrıntıları anlat,>> diye seslendi.

Roman, Cal'ın asıl amacının Brit Langford hakkında daha fazla şeyler öğrenmek olduğunu hissetti.

<<Baird dosyası hakkında araştırmam gereken birkaç şey daha var. Ancak Diana'yı yemeğe çıkarabilirsin.>>

Cal, elini Roman'ın omzuna koydu ve bir kardeş sıcaklığıyla gülümsedi ona. <<Bu hafta sonuna kadar görüşelim.>>

Diana ve Cal dışarı çıktıktan sonra bazı işleriyle ilgilenmeye başladı. Ama kendini işe veremiyordu. Brit'in evde yalnız olduğunu düşündü, o da eve gitmek, ona arkadaşlık etmek, birlikte bir akşam yemeği yemek ve bu akşamı onunla geçirmek istedi.

Kendine bir fincan kahve hazırladı. Brit'in evini gözetleyenlerden gelecek haber için faks makinesini kontrol etti. Ön kapıdan birisinin içeri girdiğini duyduğunda tam masasına yaklaşıyordu.

<<Roman, arada mısın?>>

Deke bir avcı köpeği kadar güçlü içgüdülere sahipti ama sadece gerçekten önemli bir şey bulduğu zaman

sesi bu kadar heyecanlı çıkardı.

<<İçerdeyim.>>

<<Haklıymışsın. Eric, West Capitol'da bir yurdun önünde Wisconsin plakalı koyu renkli bir karavan görmüş. Fakat sadece bu kadar değil.>> diyerek odaya daldı. <<Bir gün daha bekleseydik onu kaçırmış olacaktık. Yeteneklerinin hayranıyım.>>

Roman hafifçe gülümsedi. <<Bunu Diana'ya borçluyuz. Daha ilk telefon görüşmesinde bunun tehlikeli bir durum olduğunu anlamıştı. Önce video görüntülerini izleyelim, sonra teybi dinleriz.>>

<<Brit'in evine yerleştirdiğimiz kameraların çekimlerini incelediğimizde girişte boynu kırılmış bir kedi görök. Kayıt cihazı her şeyi almıştır.>>

Evet bu Baird'di.

Brit o kediyi seviyordu. Bunu ona söyleyemezdi. Ona yeni bir kedi alacaktı Belki de Kaplan'ın yavrularından birini bulabilirdi.

<<Baird batı tarafındaki yatak odasının camını açık bıraktı. Her yerde ayak izleri var. Köşedeki kamera dairenin içinde dolaşırken yakalamış bu görüntüleri.>>

Yatak odası camından bakarken görünen bu sakallı adamın görüntüsü Brit'n, Baird için anlattıklarına tamamen uyuyordu.

<<Bu adam, yoluna çıkan her şeye karşı çok acımasız dedi,>> Roman.

<<Baird'i şu anda kim takip ediyor?>>

<<Jon ve Eric. En kısa zamanda bizi arayacaklardır.>>

<<Tamam. Şimdi de teybi dinleyelim.>>

Kayıt cihazı kedinin ölüm çığlıklarını, çalılılardan gelen sesleri ve zorla pencereyi açmasını kaydetmişti. Daha sonra Baird'in sesi duyuldu. <<Geleceğimi biliyordun. Sen diğerlerinden daha akılsın...>>

Roman kaseti başa sardı ve tekrar dinlemeye başladı.

<<Biliyordun. Sen diğerlerinden daha akıllısın. Benden saklanıyordun.><

Roman yine kaseti durdurdu. <<Diğerleri de var demek,>> dedi öfkeyle.

<<Anlaşılan bu adam turlarda karşılaştığı genç kadınları takip ederek planlar kuruyor.>>

Roman teybin geri kalanını dinledi.

<<Bana yaptığın şeyler için pişman olacaksın... Denise...>>

Denise'nin de adının geçmesi üzerine Roman harekete geçti.

<<Deke, ben Şef Bayless'e telefon ediyorum. Baird'i şimdiden zorla eve girme, hayvan öldürme, posta yoluyla taciz ve takip etme gibi suçlardan tutuklayabiliriz. Bu manyağın bu gece kaldığı pansiyondan alınmasını ve karavanının da araştırılmasını istiyorum. Onunla işimiz bittiğinde artık hiç kimseye zarar

veremeyeceği bir yere tıklılır.>>

<<Sana yardımcı olayım.>> derken cep telefonu çalmaya başladı.

Roman giriş kapısının önünde dolaşmaya başladı. Deke'nin birden sessizleşmesi dikkatinden kaçmadı.

<<Neler oluyor?>>

<<Jon, Baird'i bir benzin istasyonuna kadar takip etmiş ama sonra onu gözden kaçırmış. Eric'in hala onun peşinde olmasını umuyor ama henüz ondan bir haber alamamış.>>

Denise'nin evde yalnız olduğunu düşününce Roman bir şeyler yapma gereği duydu. <<Jon'a, Denise Martin'in evine gitmesini söyle; arabada benden haber beklesin. Daha sonra Denise'ye telefon edeceğim. Baird onun nerede yaşadığını biliyor olabilir ve belki şu anda oraya gidiyordur.>>

<<Denise ve erkek kardeşı Rod'u bulun ve ikisini hemen benim evime getirin. Lyle orada bekliyor olacak. Brit'i arayıp onların geleceğini söylemeliyim.>>

Kendi evinin numarasını çevirdi ve Brit'in açmasını bekledi.

<<Brit, benim Roman.>>

Roman da Brit'in çok memnun olduğunu hissetmişti <<Ben de aramanı bekliyordum. Herhangi bir...>>

<<Evet,>> diye sözünü kesti aniden. <<Baird buralarda göründü.>> Telefonun diğer ucundaki sessizlik onu şaşırtmadı.

<< Görüntü ve ses kayıtları elimizde. Onu tutuklatmak için yeteri kadar bilgi sahibiyiz. Brit, beni iyi dinle. Denise'nin tek başına kalmasını istemiyorum bu yüzden erkek kardeşiyle birlikte kısa bir süre içinde orada olacaklar. Lyle onların içeri girmesine yardımcı olacak.>>

Gerginlik dolu bir sessizlikten sonra <<Rod'a neler olduğu söylenecek mi?>> diye sordu Brit.

<<Bilmiyorum. Buna Denise karar verecek.>>

Brit durumu anlamıştı. <<O canavar beni bulamayınca Denise'nin peşine düştü değil mi?>>

Brit'in bilmemesi gereken şeyler vardı. Bu da onlardan biriydi.

<<Adamlarım onu takip ediyor ama bu noktada herhangi bir riski göze alamam. Denise senin yatak odanı kullanır. Sen tüm eşyalarını benimkine koyabilirsin, böylece Rod şüphelenmez. Çalışma odamdaki açılıp kapanan yatağı ona ver.>>

<<Onlar için bu kadar endişelendiğin için teşekkür ederim. Sen iyi bir insansın Roman Lufka.>>

<<Bana teşekkür etme. Bu benim işim.>>

<<Hayır, bu senin işin değil. Burada dürüst olalım. Denise ve Rod için bir sığınak sağlama benim durumumla ilgilenmekten çok öte bir şey. Tüm kalbimle teşekkür ediyorum.>>

Brit'in sesindeki sıcaklık Roman'ın içini ısıtmıştı.

Brit gülümseyerek arkadaşının parlak gözlerine baktı. Konuşarak saati dört yaptılar ve uyumaya karar verdiler. Ama ikisinin de içi rahat değildi.

<<Sen de mi uyuyamıyorsun?>>

<<Evet. Neyse ki Rod'un böyle bir sorunu yok.>>

<<Çünkü neler olup bittiğini bilmiyor.>>

<<Bu geceyi seninle geçirme fikrine bayıldı.>>

<<Çünkü Roman için deli oluyor,>> diye fısıldadı Brit. <<Roman tekrar aradı ve eğer Glen yakalanmazsa Rod'u okuldan alıp Kaliforniya'da büyükanne ve babasını ziyarete götürmeni istedi.>>

<<Eğer onları arayıp geleceğimizi söylersem meraklanırlar.>>

<<Giderseniz Roman da ben de sizin adınıza rahatlayacağız.>>

<<Bunu Roman'a nasıl ödeyeceğim bilemiyorum. Parıldayan kalkanının arkasındaki modern bir şövalye gibi.>>

<<Tamamen öyle Denise. Ama bu kahramana tapınma süresinin sona ermesini dört gözle bekliyorum.>>

<<Neden?>> diye şaşırarak sordu Denise.

<<Çünkü o sadece işini yapan özel bir dedektif. Ayrıca hayatında bir kadın olduğunu düşünüyorum. Sanırım çok zöel birisi.>>

<<Sen de özelsin.>>

<<Teşekkürler Denise. Karısı olup olmadığını sorduğumda hayır dedi, ama belki boşandılar.>>

<<Belki de bekardır.>>

<<Öyle bir adammış gibi görünmüyor bana nedense. Çok fazla...>> kendini ele vermeden sustu ve cümlesi yarım kaldı.

<Çok erkeksi,>> diye tamamladı onu Denise

<<Bence bir şeyden dolayı onun kalbi kırık ve zaman geçtikçe bu üzüntüsü daha da artıyor.>>

Denise buna hemen bir cevap bulamadı.

<<Grimm Kardeşlerin masalında olduğu gibi Roman, Glen Baird'i yakaladıktan sonra Cindrella şatosunda oturmayacak.>>

<<Bu yorumu yapacak o kadar uzun bir süre evli kalmadın bile,>> dedi Denise.

<<Biz evli değiliz.>>

<<Glen yakalanınca kadar sen Roman'ın karısısın.>>

<<Ne demek istediğimi anlamazlıktan gelme Denise.>>

<<Anlamıyorum. Sen anlat bana.>>

<<Zor olmayı seçiyorsun.>>

<<Çünkü sen de gerçeklere gözlerini yummayı tercih ediyorsun.>>

Brit yüzünü ekşitti. <<Ne demek istediğini anlamıyorum.>>

<<Evet anlıyorsun. Ona bayılıyorsun ve bunda garipsenecek bir durum yok.>>

Brit hayır anlamında başını salladı. <<Ben onun için sadece bir müşterisiyim. Duygularımız kesinlikle karşılıklı değil.>>

<<Sana inanmıyorum. Düşünde seni nasıl öptüğünü gördüm.>>

<<Gerçekmiş gibi davranmak zorundaydık. Ayrıca çok önemli bir şeyi unutuyorsun.>>

<<Neymiş o?>>

<<Justin. Nişanlın öldüğünden beri kimseden ciddi bir şekilde hoşlanmadın, değil mi?>>

Denis gözlerini uzaklara dikti. <<İtiraf etmek gerekirse hayır.>>

<<O zaman ben de aynı şeyi Roman'ın sevmiş olduğu kadın için söyleyebilirim. Aslında Doğu Sahilinden buraya taşınmasının nedenini bilmek lazım. Abisi Yuri şirketi tek başına yürütüyor ve hepsi de birbirine çok yakınlar.>>

<<New York'ta çok başarılı bir iş hayatı varken her şeyini bırakıp buraya taşınmaya karar vermiş. Bence anılarından kaçmaya çalışıyor.>> Dudağını ısırdı.

<<Herkesin bir geçmişi vardır Brit.>>

<<Evet. Ama herkesin senin Justin'le yaşadığın gibi bir aşk hikayesi yoktur. Roman Lufka'nın sıradan bir erkek olmadığı konusunda hemfikiriz. Onun kalbine sahip olmuş bir kadının nasıl birisi olacağını tahmin edebiliyor musun? Eğer senin Justin'le yaşadığın gibi bir aşk yaşadılarsa bana umut etmekten, beklemekten ve dua etmekten başka bir şey kalmaz.>> Brit sakinleşmek için biraz sustu.

Kahvaltı hazırlıklarına başladı. <<Ben krep ve sosis yaparken sen de Rod'u uyandırsana,>> dedi Denise'ye.

<<Ben de size katılabilir miyim?>>

Roman'ın sesini duyunca Brit birden telaşlandı. Acaba ne konuştuklarını duymuş muydu?

Yüzünden ateş fışkırmaya başladı. Denise ile göz göze geldiler. <<E-evde olduğunu fark etmedim.>>

<<Şimdi geldim.>>

Brit tıraşsız haliyle onu daha da yakışıklı bulmuştu.

<<Günaydın Denise. Seni ve Rod'u burada görmekten memnunum.>>

<<Ben de,>> diye yanıtladı Denise samimi bir havada.

<<Ben Rod'a bir bakayım,>> dedi Roman. <<Siz konuşmanızı bitirin. Belki bir daha birbirinizi uzun süre göremezsiniz. Eric'den bir haber alıncaya kadar burada kalacağız.>>

Roman kapıdan kaybolur kaybolmaz Denise fısıldadı <<Umarı Kaliforniya'ya gitmek zorunda kalırsınız.>>

<<Neden öyle diyorsun?>>

<<Sence neden? Sen burada daha uzun bir süre kalırsan...>>

<<Denise! Bu adama bütün bu lüks korumalar için para ödemek zorunda olduğumu unutuyorsun galiba.>>

<<Bence o parayla ilgilenmiyor. Ayrıca sen benim gördüğüm şeyi görmedin.>>

><<Yine gizemli konuşmaya başladın.>>

<<Sana bakarken gözlerinde bir şeyler gördüm. Ama bana bakarken o şey kayboldu. Fark etmemiş gibi yapma lütfen.>>

<<Partiye herkes katılabilir mi yoksa özel bir davetiyeye mi ihtiyacımız var? Rod ve ben kendimizi dışlanmış hissettik.>>

<<Aman, onlar hep öyle yaparlar,>> dedi Rod. <<Herkes güneydin.>>

Roman birden Birt'i kollarının arasına alınca Brit şaşkınlıktan küçük dilini yutacaktı. Yeşile dönük ela gözleriyle ona gizemli gizemli baktı ve <<Güneydin Bayan Lufka. İşte tıraş da oldum, şimdi karımı doğru dürüst öpebilirim. ;D>>

Roman dudaklarını onunkilere değdirdiğinde Brit'in kalbi yerinden çıkacakmış gibi oldu.

Bu gösteri Rod içindi.

Rod'un Denise'ye fısıldadığını duydu. <<Roman hala balayında olduklarını söyledi.>>

<<Evet öyleler, zaten biz de gitmek üzereyiz,>> dedi Denise.

Bu gösterini çok uzadığını düşünerek Brit öpüşmeyi kesti ve Roman'ın kollarından sıyrıldı.

<<Herkes masaya,>> derken sesi titriyordu. <<Kahvaltı hazır.>>

<<Hastane laboratuvarına telefon etmem gerekiyor. Eğer bir sakıncası yoksa senin yatak odandan arayacağım, olur mu?>>

<<Elbette.>>

<<Mmm>> Rod krepleri hızla midesine indiriyordu. Roman da aynı hızla ona katıldı. Bu gidişle Brit'in bir sürü krep daha yapması gerekecekti.

<<Ev yemeği gibisi yok, değil mi Rod? Galiba evlilik hayatını çok seveceğim.>>

<<Brit en iyisidir. Brit, Roman'a bir gün frambuazlı pastandan yapsana. Hiçbir yerde böyle mükemmelini

yiyezsin.>>

<<Sahi mi?>> dedi bakışlarını Brit'e yönelterek.

Brit <<Meksika yemeklerini sever misin Roman?>> diye sordu.

<<Bayılırım.>>

<<Nasıl oldu da hiç evlenmedin Roman?>> diye sordu Rod.

<<Hiç zamanım olmadı.>>

Roman o kadar kolaylıkla yalan söylüyordu ki Brit afalladı.

<<Hiç çocuğun olsun istemedin mi?>

<<Şimdi istiyorum,>> dedi Roman yalanını gizleyerek.

Brit bir bardak su içme gereği duydu.

<< Demek Brit'i çok seviyorsun?>>

<<Evet, öyle.>>

<<Çok şanslısınız,>> dedi Rod. <<Ablam nişanlısı bir araba kazasında öldüğünden bir hiç kimseyle çıkmıyor.>>

<<Onu unutturacak birisine rastlayamadığı içindir.>>

<<Sen ve Brit de birbirinizi unutamamış mıydınız?>>

<<Evet ve unutamadığımız için de bak artık beraberiz. Eminim ablan da bir gün tekrar sevecektir.>>

<<Pete adında birisi var aslında. Ablamı arayıp duruyor ama o her seferinde evde olmadığını söylettiriyor bana.>>

<<Başka birisini çok sevdiğin zaman böyle davranmak doğaldır. Ablanın nişanlısı harika birisiydi herhalde.>>

<<Evet. Harikaydı.>>

<<Ona biraz zaman tanı. Belki bu delikanlıdan hoşlanıyordur ama onu da aynı şekilde kaybetmekten korktuğu için yeniden aşık olmayı göze alamıyordur.>>

Rod başını kaldırdı ve Roman'a baktı. <<Öyle mi düşünüyorsun?>>

<<Olabilir. Kadınları anlamak zordur.>>

Brit büyük bir dikkatle onları dinliyordu.

<<Bir kız arkadaşın var mı Rod?>>

<<Hayır.>>

<Benim de senin yaşındayken yoktu. Ama erkek kardeşim Yuri ile çok eğlenirdik.>>

<<Keşke benimde bir erkek kardeşim olsaydı.>>

<<İşte ben varım ya. Haydi alt kata inelim. İlgini çekebilecek bir sürü karmam ve dedektiflik aletlerim var.>>

<<Yaşasın.>>

Masadan kalkmadan önce Roman, Brit'e çok özel ve anlamlı baktı. Brit'in yüreğini hoplatmaya yetmişti. <<Kahvaltı mükemmeldi Bayan Lufka,>> diye mırıldandı dudaklarına hiç beklenmedik bir öpücük koyarken.

Onla aşağıya indikten sonra Brit parmaklarını dudaklarına götürdü. Çok mutlu bir çift olduklarına Rod'u inandırmak için ona sevgi dolu öpücükler vermişti.

Brti, Roman ve Rod'un arkasından baktı ve Roman'ın harika bir baba olacağını düşündü.

<<Vay canına bu ne Roman?>>

Roman, Deke'ye telefon ettiği için aşağı kata henüz inebilmişti.

Eric'den hala bir haber yoktu ve haber gelinceye kadar da herkes alarm halinde olacaktı.

<<Gece kullanılan bir görme cihazı.>>

<<Ne gibi özellikleri var?>> diye sordu Rod çevresinden gördüklerinden şaşkına dönmüştü. Silahlar, kişisel alarmlar, telefon dinleme aletleri.

<<Çöl fırtınası operasyonunda ordu tarafından kullanılan bir görme aleti. Bunun sayesinde karanlıkta bile her şeyi görebilirisin.>>

<<Bu muhteşem. Okuldaki çocuklar buna deli olacak. Hey, bu da ne?>>

<<Kelepçeye benziyor ama bacaklar için kullanılır. Polis bunu çok saldırgan suçlular için kullanır.>>

Roman bunları Rod'a anlatırken hepsini Glen Baird'i yakalamak için kullanmayı istedi.

Eğer Baird'in yakalanması zor olaksa belki Brit'i New York'a Yuri ve Jeannie'nin yanına gönderirdi.

Bu ona başka bir sorunu hatırlattı. Eric'le bu konuyu tartışacak fırsat bulamadığı gibi Yuri ve Jeannie'ye Brit'le ilgili haberleri hala iletememişti. Evlerini ve ofislerini aramış ama bulamıştı. Kimse nerede olduklarını bilmiyordu. (Merak etme sana geliyorlar misafirliğe )

Her yer dedikodularla çalkalanıyordu. Roman gözlerini kapadı ve Riccardilerin evinde neler olup bittiğini hayal etti. Hiç şüphesiz bu haberler Angela'nın ailesini çok şaşırtmıştı.

İlk günden itibaren Roman'ın kendi kızlarıyla evlenmesini istemişlerdi. Roman'ın ailesi de bunu istiyordu. Eğer Roman'ın hayatı başka yönere sapmasaydı büyük ihtimalle onunla evlenmiş olacaktı.

<<Telefonun çalıyor,>> diyerek Roman'ı uyardı Rod.

Roman cep telefonunu çıkardı ve cevap verdi.

<<Benim, Deke. Hala Eric'den bir haber alamadık. Şef Bayless senin talimatların uyarınca Baird'in peşine bir polis taktı.

Roman telefona daha sıkı sarıldı ve arkasını Rod'a döndü. <<Güzel. Bir önlem olarak Denise ve kardeşini ilk uçakla Kaliforniya'ya gönderiyorum. Bir süre sonra onarlı havaalanına götüreceğim. Beni gelişmelerden haberdar edin.>>

<<Tamam. Peki ya karın ve sen ne yapacaksınız? ::)>>

<<Çok komiksin Deke.>>

<<Karın olmayı çok isterdi. Bunu biliyorum.>>

Roman yutkundu. <<Ne zamandan beri müşterimin aklından geçenleri okuyabiliyorsun?>>

<<Sana sarılırken gördüğümde beri. Haydi patron hoşçakal.>>

Roman telefonu kapatır kapatmaz Rod'a seslendi. <<Üzgünüm ama halletmem gereken bazı işlerim var. Bütün bunlarla başka bir gün bakarız, olur mu?>>

<<Olur tabii.>>

Rod merdivenlerden yukarı çıkmadan önce dürbünü Roman'a geri verdi. Brit ve Denise hala mutfakta konuşuyorlardı. Roman Denise baktı.

<<Benim işe gitmem gerekiyor Denise. Kardeşine ona erken vereceğimiz doğum günü hediyesinden bahsetmedin galiba. Rod, büyükanne ve büyükbabanın yanına Kaliforniya'ya gidiyorsunuz. Galiba işin içinde Disneyland da olacak.>>

---

Konu Başlığı: Ynt: Korumamı Koca mı? / Rebecca Winters  
Gönderen: bedinur üzerinde Temmuz 13, 2007, 11:44:25 ÖÖ

---

## Yedinci Bölüm

İki kadın birden dikkat kesildi. Brit bembeyaz olmuştu.

<<Disneyland'a mı gidiyoruz?>> diye bağırdı Rod heyecanla. Denise durumu anlayıp başıyla onayladı.

<<Ne zaman?>>

<<Bugün,>> diye cevapladı Roman onun yerine <<Eğer çabucak toparlanırsanız sizi havaalanına kadar götürebilirim.>>

Rod,>> Yani okulu kırıyorum. Yaşasın!>> diye coşku içinde bağırdı ve hemen hazırlanmaya başladı.

Roman, Brit'e döndü. <<Eğer birkaç dakika Ro'u oyalayabilirsen ben havayollarını arayıp rezervasyon yaptıracağım.>>

Bakışlarını Denise'ye yöneldi. <<Sen de büyükannenleri ve işini arayıp haber vermelisin. Bildiğin gibi evin denetim altında.>>

Denise'nin gözleri doldu. <<Bizim için çok şey yaptın. Annem ve babam geziden döndükten sonra sana olan tüm borcumuzu ödemeye çalışacağız.>> dedi.

<<Unut bunu. O yakalanıncaya kadar sizin korunmanız gerekiyor. Eğer borcunuz konusunda bu kadar endişeleniyorsanız Kaliforniya'da iyi vakit geçirmeye çalışın.>>

<<teşekkürler Roman. Sen olmasaydın bizler ne yapardık?>>

Brit mutfaktan dönerken arkadaşının Roman'a sıkıca sarıldığını gördü.

Brit sadece bir haftadır Roman'ı tanıyordu ama bu kısa sürede hayatının en önemli insanı olmuştu. Onun için yerini başkasının dolduramayacağı bir kadın olmak istiyordu.

Bu kararla alelacele Rod'un odasına doğru yol aldı. Biraz sonra ikisi Roman ve Denise'nin yanına inerek çantalarını bagaja yerleştirdiler.

<<Roman, ben de sizinle geleyim mi yoksa beni tekrar buraya bırakamayacak kadar acelen mi var? Diye sordu ondan ayrılmak istemediği için.

Roman başını kaldırdı. <<Beni şimdiden özledin mi? >> Dudaklarında çok çekici bir gülümsemeyle ona doğru yürüdü. <<Sırf bu yüzden senin için zaman ayırabilirim.>>

Aynı sabah içinde iki kez kendisini yumuşak bir öpüşmenin içinde bulmuştu. Bu durum onu tamamen hazırlıksız yakalamış o yüzden hiç çekinmeden ona karşılık vermişti.

Duyguları karman çorman bir şekilde arabanın ön koltuğuna oturdu. Konuşmak bir yana, düşünemiyordu bile.

Neyse ki Rod yol boyunca kahramanıyla çene yarışına girdi.

Son yirmi dakikadır Brit kendi düşüncelerine o kadar gömülmüştü ki Glen sorununu unutmuştu bile. Hatta Roman arabayı durdurduğunda Brit havaalanına geldiklerini bile fark etmedi.>>

<<Delta havayollarından bir sonraki uçağa iki kişilik yer ayırttım. Siz beklerken ben valizlerinizi kontrol ettireyim>>

Üçü güvenlik kontrolünden geçerek kendi peronlarına doğru geldiler. Brit, Lyle'in kendilerini takip ettiğini biliyordu. Bu ona bir güven veriyordu.

Rod sürekli Roman'ın ne kadar mükemmel olduğundan ve onunla vakit geçirmekten ne kadar hoşlandığından bahsediyordu. Bu sırada Denise Brit'e anlamlı bir şekilde baktı.

<<Bu acelen niye?>> diyen Roman'ın sesini duydu.

<<Be... ben sadece uçağı kaçırmasınlar diye acele ediyordum.>>

<<Böyle bir tehlike yok,>> diye kulağına doğru fısıldadı. <<Uçak New York'tan henüz geldi.>>

Bekleme salonunda tek bir boş koltuk bile yoktu.

Rod, Roman'a seslendi. <<Keşke sende bizimle gelseydin.>>

<<Ben de isterdim Rod. Hiç Disneland'a gitmemiştim.>>

<<Şaka yapıyorsun;>> dedi herkes aynı anda.

Roman gülümsedi. <<Hayır. Hep görmek istedim ama iç oraya yolum düşmedi.>>

<<Birt ve senin çocuklarınız olunca onları götürürsünüz.>>

<<Bende aynı şeyi düşünüyordum Rod,>> diye mırıldandı.

Roman'dan çocuk sahibi olmak fikri zaten Brit'in sarsılan vücuduna bir elektrik akımı gönderdi.

<<İyi misin?>>

<<E..evet>> diye yalan söyledi. <<Neden olmayayım?>>

<<Baird'i yakalayacağız,>> diye fısıldadı Roman.

<<Bundan eminim,>> dedi uzun bir beklemeden sonra.

<<Bu bir an mese...>>

<<Roman Lufkilovch, işte orada!>> (Sürpriz) diye bağırان erkek sesi duydu Roman tam sözünü tamamlayacağı sırada.

Brit de başını Roman'ın baktığı yöne çevirdi.

Bu sırada Roman'ın anlaşılması zor bir şeyler fısıldadığını duydu. <<Bunlar Yuri ve Jeannie... Burada ne arıyorlar?>> (Eric'e sorr hii hii hiii)

Roman eli farkında olmadan Brit'in omzunu daha da sıkı tutmaya başladı. <<Ben aksini söylemediğim takdirde karım rolünü oynamaya devam et.>> Elinden tutup onu çekmeden önce.

<<Eric gelişimizi bir sürpriz olarak saklayacaktı!>> dedi Yuri güzel yüzüyle Roman'a gülümserken. <<O koca ağzını kapatamayacağını biliyordum ama bizi karşılayan için gelmenize de memnun oldum. Seni görmek çok güzel Roman.>>

Bir iki saniye içinde iki kardeş birbirini kucakladı.

Yuri'nin yanındaki kumral güzel kadın da Brit'e sarıldı. <<Sen de Roman'ın eşisin. Ne kadar heyecanlı olduğumu anlatamam.>>

Brit de onun sarılmasına karşılık verdi.

<<Evet, şimdi de imkansız başarıp küçük kardeşimin kalbini çalan şu kadına bir bakayım;>> dedi Yuri yüksek sesiyle. Roman'dan ayrıldı ve Brit'e döndü. Bakışları onu süzerken yüzünde bir hayranlık ifadesi okunuyordu.

<<Tahmin ettiğimden çok daha güzelmışsin. Ailemize hoş geldin Brittany.>> Brit kendini Yuri'nin kollarında buluverdi.

<<Geçen gün telefonda seni korkuttuğum için özür dilerim. Biz birbirine çok bağlı bir aileyizdir. Jeannie daha sonra Brit'e bütün bunları anlatırsın, değil mi sevgilim?>>

<<Yuri, Jeannie, sizlere Denise ve Rod'u tanıştırayım. Denise Brit'in çok yakın bir dostu ve Rod da onun kardeşi. Onları Disneyland'a yolcu etmek için buraya getirmiştik.>>

Kısa bir tanışmadan sonra Rod Yuri'yle konuşmaya başladı. <<Gerçekten de evlenmeden önce Jeannie'nin arabasına bir kamera koymuş muydun?>> diye sordu birden.

<<Ne?>> diye bir yaygara kopardı Jenanie.

Yuri kahkahalarla gülmeye başladı.

<<Roman döndükten sonra bana o gizli kameralardan birini vereceğine söz verdi. Köpeğimin boynuna takacağım ve onun nereye gittiğini bileceğim.>>

<<Los Angelas'e gidecek olan 1160 sefer sayılı uçağın yolcuları lütfen uçağınıza binmek üzere geçiş kartlarınızı hazırlayınız.>>

<<Denise Brit'e baktı <<Galiba bu bizimki.>>

Roman arkadaşına sarılması için Birt'i serbest bıraktı. <<Oraya varır varmaz beni ara Denise. Lütfen...>> diye fısıldadı. << Seninle konuşmam gerek.>>

<<Söz veriyorum. Kendine iyi bak.>>

<<Çok iyi eğlen Rod,>> dedi ona da.

<<Tamam. Ama geri döndükten sonra evine gelip o aletlere yine bakabilirim değil mi Roman?>>

<<Elbette. İsteddiğin zaman.>>

Brit gidebileceği yere kadar onlara eşlik etti. İyice gözden kaybolduktan sonra Roman'ın abisi ve yengesine her şeyi açıklamak üzere onların yanına döndü.

Ama Roman kaybolmuştu.

<<Kardeşin nereye gitti?>>

<<Sakin o,>> diyerek güldü Yuri. <<Arabaya gitti. Onunla terminalin dışında buluşacağız. Üzülme, az önce birbirinize nasıl sarılıyorsanız birazdan yine sarılırsınız.>>

Jeannie kocasının yanağına bir öpücük kondurdu, sonra Brit'in kolnu girdi ve yürümeye başladılar.

<<Roman aşık olunca sanki on yaş gençleşmiş,>> dedi Jeannie. <<Bu bizi ne kadar mutlu etti bilemezsin. Roman'ı da en az Yuri kadar severim. Onlar şu dünyadaki en mükemmel iki erkek bence. Sen de böyle düşünmesen onunla evlenmezdin, değil mi?>>

Brit bir şey belli etmemeye çalışarak onayladı. Keşke Roman onu yalnız bırakmasaydı. Belki ed durumunda yeni bir gelişme olmuştu. Belki Lyle, Baird ile ilgili bir haber almıştı ve Roman da diğer özel dedektiflerle durumu tartışıyordu.

Ne yazık ki Jeannie susmak bilmiyordu ve sanki çok eski dostlarmış gibi Brit'e gittikçe yaklaşıyordu.

<<Hızır olduğunda her şeyi anlatmanı istiyorum. Nasıl tanıştınız, sana nasıl evlenme teklif etti? Sizi bu akşam güzel bir yemeğe çıkarıp olayı kutlamak istiyoruz.>>

<<Bu konuyu Roman'a danışmam gerekiyor,>> dedi Brit.

Jeannie gülümsedi. <<Galiba Roman seni sadece kendine saklamak istiyor. Evliliğinizi bir sır olarak sakladığınız için bunun sonuçlarına da katlanacak ve seni bizlerle de paylaşmak zorunda kalacak. Seni için bir sakıncası yok, değil mi?>> Sesi endişeliydi.

Jeannie çok iyi ablalık yapıyordu ama Brit artık işkence çekmeye başlamıştı. <<Elbette ki yok.>>

<<Böyle dediğine sevindim. Yuri hayırı cevap olarak kabule tmez de...>>

Roman'a benziyorsa Brit ne demek istediğini anlıyordu.

<<Eric, Roman'ın çok önemli bir iş üzerinde olduğunu bu yüzden de daha balayına çıkamadığınızı söyledi bize. Yuri ve ben bu zamanı sizinle daha iyi tanışmak için kullanabiliriz.>>

<<Çok düşüncelisiniz,>> diye bir cevap verebildi Brit terminalin dış kapısına doğru yaklaşırlarken.

<<Artık evli olduğunuza göre umarım işine bu kadar zamana yırmayı bırakır da New York'a daha sık gelirsiniz. Yeğenleri onu çok özledi. Tabii ki bizde.>>

<<O da sizi çok özlüyor,> dedi Birt içtenlikle.

<<Roman bizden uzaklaşma kararı aldığı zaman Yuri üzüntüden ölüyordu. Ama öte yandan Roman'ın neyle yüz yüze olduğunu biliyordu ve bu nedenle de mantıklı düşününce gitme kararını desteklemek zorunda kaldı. Kimse onun her şeyi bırakıp yeni bir hayata başlayacağına inanamıyordu.>>

Brit Jeannie'nin neden bahsettiğini anlayamamıştı ama öğrenince bundan çok hoşlanmayacağını hissetti birden.

Jeannie yine onun koluna girdi. <<Artık geçmiş önemli değil. Belli ki Utah'a taşınması çok iyi olmuş çünkü sizinle tanışmış ve evlenmiş. Lütfen, Roman'ın New York'tan ayrılma nedeninin Angela olduğunu söylediklerinde canını sıkma.>>

Başka bir kadın vardı. Angela.

Brit böyle bir şeyi tahmin etmişti ama bunu Jeannie'den duymak olaya birden gerçeklik katmış ve Brit'in kalbinde hiç iyileşmeyecek bir sızıya neden olmuştu.

Bu konuda daha fazla bilgi almak istiyordu ve Jeannie'den bir açıklama yapmasını istemek üzereydi ki Roman'ın arabasını gördüler. Hepsi arabaya bindi ve Roman kafası çok meşgul bir halde arabayı kullanmaya başladı.

Arabasını otoparktan almaya gittiğinde özel dedektiflerden birinden bir haber almıştı ve haberle de iyi değildi galiba. Glen Bard hala kayıptı ve herkesten kaçmayı başarmıştı. Brit böyle olduğunu hissediyordu. Yuri ön koltuğa doğru uzandı ve Roman'ın omzuna dokunda <<Hey, neden bu kadar gerginsin?>>

<<Üzerinde çalıştığım dosyada bazı gelişmeler olmuş. Büroya dönmem gerekiyor. Brit sizi eve götürür.>>

Dikiz aynasından Brit, Phil'in arabasının kendilerini takip ettiğini görüyordu.

Roman bütün yol boyunca hep hız limitinin üstünde kullandı arabayı. Polis tarafından kenara çekilmemeleri bir mucizeydi.

Bir süre sonra arabayı kenara çekti. Önce abisine sonra Brit'e bakarak <<Sonra görüşürüz,>> dedi ve arkasını onlara dönüp bürosunun arka kapısından içeri girdi.

Brit direksiyona geçip arabayı eve doğru sürmeye başladı.

<<Haydi bakalım;>> diye başladı Yuri. <<Her şeyi öğrenmek istiyoruz. Heyecanlı bölümleri sakın atlama.>>

<<Sevgilim;>> diye onu uyardı Jeannie ama, ilişkilerinin her ayrıntısını duymak için kocasından daha hevesliydi.

<<Eve gidinceye kadar beklerseniz size her şeyi anlatırım,>> diye söz verdi Brit. Roman abisine gerçeği açıklamasına pek de karşı çıkmazdı herhalde.

<<sen de en az Roman kadar gergin görünüyorsun Brit.>>

Roman'ın bürosu oturdukları yer olan Olympus Dağı civarından çok uzak değildi. Brit arabayı garaja soktu ve kapı kapanırken Phil'in arabasının evlerinin önünden geçtiğini gördü.

Misafirler eve girip çantalarını yerleştirdikten ve banyoda ellerini yüzlerini yıkadıktan sonra oturma odasına geldiler.

Yuri'nin meraklı bakışlarındaki parıltıları gördü Brit. <<Evet. Yol boyunca uslu durduk. Şimdi anlat bakalım.>>

<<Birt, <<Aslında Roman ve ben evli değiliz,>> dedi.

Bu söz bir bomba etkisi yaratmıştı. Yuri ve Jeannie şaşkın görünüyorlardı.

Yuri neşesi kaçmış bir şekilde dik oturmaya başladı.

<<Yani birlikte yaşıyorsunuz ama herkese evlendiğinizi söylediniz, öyle mi?>>

Brit derin bir nefes aldı. <<Birlikte yaşıyoruz ama tahmin ettiğin anlamda değil. Ben Roman'ı beni takip eden bir adamdan koruması için kiraladım.>>

Uzun bir sessizlikten sonra <<Ciddi misin?>> diye sordu Jeannie.

Yuri kafasını salladı. <<sana inanmıyorum. Eric bana senin ailenin evinde evlendiğinizi söyledi.>>

<<Evet, öyle yaptık. Ama nikahımızı kıyan kişi gerçek bir rahip değil, özel dedektiflerden biriydi. Beni takip eden bu manyak yüzünden Roman beni gece gündüz koruyabilmek ve dedikodulara yol açmamak için en iyi yolun bu olduğunu söyledi. Korkarım Eric, Roman'ın haberi olmadan sizlere kötü bir şaka yapmış.>> (Aslında bu adamlar Eric'in karısını kaçırmayı hak etmişlerdi doğrusu, yandın sen oğlum)

<<Ama sana telefon ettiğimde bunu inkar etmedin?>> Yuri'nin sesi ok üzgündü.

<<Biliyorum. Çünkü sapığın beni Roman'ın evine kadar takip edip telefon numarasını bulduğunu sandım.

Özel dedektiflerden birisi seni telefonda uzun süre meşgul tatmamı istedi, böylece neden aradığını öğrenecektik. Bu çok uzun bir hikaye.>>

Yuri ayağa kalktı ve dolaşmaya başladı. Daha sonra Roman'ınkilere benzeyen yeşilimsi gözleriyle onu sorgulamaya başladı. <<Hala inanamıyorum. Ben kardeşimi tanırım. O sana aşık.>>

Brit hayır anlamında kafasını salladı. <<Havaalanında gördüğünüz şey sadece rol gereği idi. Çünkü Denise'nin erkek kardeşi benim takip edildiğimi bilmiyor. Bu yüzden Roman, Rod'un önünde bu yalanı sürdürdü. Denise de tehlikede olabileceği için Roman güvenlikte olmaları için onları Kaliforniya'ya gönderdi.>>

Yüzünde ciddi bir ifadeyle Jeannie ayağa kalktı ve kocasının koluna girdi. Gözlerini Brit'e dikti. <<Ve siz birbiri için deli olan karı kocayı canlandırırıyorsunuz, öyle mi?>>

Brit gözlerini kaçırdı. <<Görünüş aldatıcı olabilir. Unutmayın... Roman çok usta bir özel dedektif.>>

Brit'in de Roman'a neredeyse inanmak üzere olduğu zamanlar olmuştu. Ama artık Angela konusunu biliyordu.

<<Biliyorsunuz ki bu eğer gerçek bir düşün olsaydı bundan ilk sizin haberiniz olurdu.>>

Brit son vuruşu da yapmayı göze alarak devam etti. <<Bunu benimle hiç konuşmadı ama bence Roman hala geride bıraktığı kadın için bir şeyler hissediyor. Adı Angela demiştin, değil mi?>>

Diğer kadın başını sallayarak onayladı. <<Roman'ın onu unutması için hep dua ettik. Seninle evlendiğini duyduğumuzda sevincimizi kendimize saklayamadık ve bu yüzden hemen buraya geldik. Birbiriniz için çok uygun görünüyorsunuz.>>

Kocasına döndü. <<Eric neden bize böyle bir yalan söyledi?>> (Çünkü eceline susamış.>>

Kocası üzgün görünüyordu. <<Şakacı insanlar bazen böyle sorunlara yol açabiliyorlar ve işi çok ileriye götürüyorlar.>>

<<Lütfen...>> Brit elerini açtı. <<Bu dünyanın sonu değil. Eminim Eric bir kötülük yapmak istememişti. Eric, bunu duyar duymaz Roman'ı tebrik etmek için buraya geleceğinizi bilemezdi. >>(Emin misin?)

Brit bir türlü onarlı sakinleştiremiyordu. <<Sanki bir cenaze varmış gibi duruyorsunuz. Lütfen böyle yapmayın.>>

Yuri'nin gözleri hayranlıkla parıldadı tekrar. <<Sen çok hoş ve güzel bir kadınsın. Eer kardeşimin biraz akli varsa evliliğinizi gerçek yapar.>>

<<Onu utandırırıyorsun,>> diye fısıldadı Jeannie ama Brit onu duydu. <<Belki Brit'in kalbi başka bir erkektedir.>>

<<Hayır,>> diye tereddütsüz karşı çıktı Brit.

<<Ama kardeşimden hoşlanıyorsun, değil mi?>>

Sözcükler boğazına düğümlendi. <<Daha çok ona minnettarım, hatta hayranlık duyuyorum.>>

Birdenbire Yuri'nin bembeyaz gülüşünü gördü. <<Başlangıç için fena değil.>>

Yumuşakça gülümsedi Brit.

Yuri daha ilginç fikirler üretmeden Brit söze girdi, <<Roman çok harika bir erkek ama onun bir geçmişi var. Ben dün, bugün ve yarını yalnızca benim olan bir erkekle evlenmek isterim.>>

<<Bu her kadının rüyasıdır,>> diye katıldı Jeannie. <<İyimserliğinden ödün verme.>>

Yuri sessizleşmişti. <<Eğer izin verir seniz ben misafir odasında biraz kestireceğim. Benimle gelmek ister misin Jeannie?>>

Jeannie bir şey demeden önce Brit, <<İstedığınızı yapabilirsiniz. Ben bir müşterim için çalışma odasında birkaç çizimle uğraşacağım. Daha sonra görüşürüz,>> dedi.

Boşalan bardakları mutfağa götürdü ve çalışmaya başlamadan önce onları yıkadı. Belki de gelmeleri iyi olmuştu. Varlıkları Brit'in tekrara mantıklı düşünmesine yardımcı olmuştu. Bir başka gün, bir başka gece daha bu evde Roman'la baş başa kalırsa kendini aptal durumuna düşürecek bir hata yapabilirdi.

---

Konu Başlığı: Ynt: Korumamı Koca mı? / Rebecca Winters  
Gönderen: bedinur üzerinde Temmuz 13, 2007, 09:55:48 ÖS

---

## Sekizinci Bölüm

Roman ve Sid Eric'den bir haber aldığında güneş çoktan ufuk çizgisinde kaybolmuştu.

Terk edilmiş bir maden tüneli ve yolun kenarına çekilmiş üzerinde Shop Wise yazılı bir kamyoneti gördü. Bir çok polis arabasından, bir itfaiye arabasının ışıkları tüneli aydınlatıyordu.

Roman iki sarışın Alman'a yaklaştı. <<Dışarı çıkarabildiniz mi?>>

<<Hayır. İçeriye doğru gaz püskürtecekler.>>

<<Onu kaybetmeyeceğini biliyordum.>>

<<Doğrusu ben pek emin değildim. Şansım varmış. Jon karavanını benzin istasyonuna park ettiğini ve hemen bitişiğindeki büyük alış veriş merkezine girdiğini görmüş.>>

Az sonra mağazanın garaj kapısı açıldı ve içerden ShopWise mağazasının kamyoneti çıktı. Ben şoförü göremedim ama trafik kurallarına dikkat etmesi gereken birisi için çok hızlı kullanıyordu.>>

<<Onun Baird olabileceğini düşündüm ve karavanı takip etmeye başladım. Kanyona doğru çıkmaya başladığında doğru iz peşinde olduğumu anladım. Ama cep telefonumun pili zayıflamış olduğu için hiç kimseye haber veremedim. Torpido gözünde yedek pilim vardı ama takip sırasında onlarla uğraşmadım.>>

<<Arabasını yolun kenarına doğru çektiğinde onu Baird'e benzettim. Arabamı ağaçların arkasına gizledim. Karavanından atlayıp etrafa bakındığında kesinlikle emn oldum.>>

<<Maden kuyusuna doğru ilerlemeye başladı. Ben de onu izledim ve kuyunun bacasının içinde kaybolduğunu gördüm. Yedek pili takip destek için polisi aradım ve sana haber verdim.>>

<<Çok iyi iş başarmışsın Eric.>>

<<Sen eve git ve karına artık tehlikenin geçtiğini söyle>> diye bir öneride bulundu Eric gözünü kırparak.

<<Baird bir sürü kadına bunu yapmış olabilir. Belki karavanında bütün kadınların resimleri vardır.>>

Eric onayladı. <<Bundan hiç şüphem yok.>>

<<Daha sonra beni evden ara ve olan biteni anlat.>>

<<Tama,>> dedi Eric ve Roman arabasına doğru ilerledi. Kanyondan aşağı doğru inerek kabusun sona erdiğini Brit'e bir an önce haber vermek üzere eve doğru yol almaya başladı.

Baird'in yakalandığını öğrenir öğrenmez Brit'in seninle kalması için bir nedeni kalmayacak. Ertesi gün kendi apartmanına geri dönecek diye düşündü. Onu kaybedecekti. Bir hafta. Onu bu kadar zamandır tanıyordu ama bu süre içinde tüm hayatı değişmişti.

Eve yaklaştıkça içinde büyüyen boşluk onu sanki yutuyordu.

Kafası son derece karışık bir şekilde garaj kapısından içeriye girdi. Yuri girişte onu bekliyordu. Abisinin ciddi yüzü birden kanını dondurdu.

<<Konuşmamız gerekiyor ahbab.>>

Roman bilinçsizce elini saçlarına götürdü. <<Haklısın. Ama önce Brit'i görmem gerekiyor.>>

<<Onu takip eden adamdan bir haber var mı?>>

Roman gözlerini Yuri'ye dikti. <<Brit size anlattı galiba,>> dedi.

Yuri sertçe onayladı. <<Her şeyi. Karın olmadığı gerçeğini bile. Eric'in kafasını koparabilirim.>>

<<Onu suçlama. Benim sizi arayıp neler olduğunu anlatmam gerekirdi ama zamanımız kısıtlıydı. >>

<<Roman?>>

Yuri'nin omzundan Brit'in geldiğini gördü. Yanında da Jeannie vardı. Brit solgun görünüyordu.

<<Baird artık polisin elinde Brit. Her şey sona erdi.>>

Bakışları birleşti. Brit şok geçiriyor gibiydi. <<<Ciddi misin?>>

<<Evet,>> dedi kısaca. <<Haydi oturma odasına gidelim.>>

<<Bu harika,>> diye bir sevinç çılgılığı attı Jeannie ve odaya doğru gitmeden önce Brit'e sarıldı. Jeannie'nin Brit'le bu kadar samimi olması Roman'ı pek şaşırtmadı. Yuri de pek farklı değildi.

Abisi, Roman'ın Salt Lake'ye taşınma nedeninin, Angela'nın, Roman'ın yakın arkadaşı Frank Berkowitz ile evlenmesi olduğunu düşünmüştü.

Bu yüzden Roman'ın başka kadına aşık olup onunla evlenmesi Yuri ve Jeannie'yi çok sevindirmişti.

Roman, abisinin onun evlenmesini ve bir aile kurmasını ne kadar çok istediğini biliyordu. Bu yüzden roman'ın CIA'da çalışmayı tercih ettiği için suçluluk duyduğu zamanlar çok olmuştu.

<<Onu nerede yakalamışlar?>> Brit kahve masasına oturur oturmaz soru sormaya başladı.

<<Alta'da.>>

<<Ne?>>

Şaşkınlığı gözlerini daha da mavileştirdi ve Roman ondan başkasına bakamaz oldu. <<Eric oraya kadar takip etmiş.>>

Birkaç dakika içinde Roman neler olduğunu açıkladı. <<Seni ya da bir başkasını bir daha asla rahatsız edemeyecek.>>

Yuri ellerini dizlerine vurdu. <<Sanırım bunu kutlamamız gerekiyor. Haydi hep birlikte yemeğe gıkalım.>>

<<Lafı ağzımdan aldın Yuri. Nerede yemek istersin Brit?>>

Brit herkesi şaşırtarak ayağa kalktı. Gözlerini ondan kaçırarak, <<Bu teklifin çok hoş ama benim için zaten çok zahmete katlandın. Sana sonsuza kadar borçlu olacağım,>> derken sesi titriyordu. (Bir yemeği bile çok gördün garibime yaa ne diyeyim sana kuş beyinli.)

<<Saat çok geç olmadan ben zaten endişe içinde olan ailemi arayayım ve beni buradan almalarını isteyeyim.>>

<<Lütfen planlarınıza beni dahil etmeyin. Yuri, Jeannie,>> onlara doğru döndü. <<Sizinle tanışmak büyük bir zevkti. Roman döndüğüne göre sizi onunla baş başa bırakmalıyım artık.>>

Roman kendini karanlığa gömülmüş buldu.

Brit oturma odasından hızla ayrıldı ve Roman'ın odasına girdi. Dün gece orada uyumuştı. Tek başına. Kendini yatağa attı ve hıçkırıklarının sesi duyulmasın diye yüzünü yastığa gömdü.(Öyle deve kuşu gibi kafanı kuma göm)

Ona aşık olmuştu. Umutsuzca. Geriye dönölmez bir şekilde.

Kapı vurulunca birden yerinden sıçradı ve yüzünde ağladığına dair bir iz kalmamasına dua ederek <<Efendim?>> dedi.

<<Annenle babanı aradın mı?>>

<<Ee... tam aramak üzereydim.>>

<<Eğer onlarla konuşursan seni eve bırakacağımı söyleyebilirsin. Benim de şehre inmem ve Eric'le buluşmam gerekiyor. Hem yolda bazı şeyler konuşuruz. Onulur u? Brit, iyi misin?>>

<<İyiym. Hatta harikayım.>> diye yalan söyledi.

Bir sessizlikten sonra, <<Endişelenme seni Baird'le yüzleştirmeyeceğim. Zaten polise gerekli bilgileri

vermiştin. Artık bu olayı unutman gerekiyor.>>

Brit gözlerini yumdu. Roman hep onu düşünüyordu. (Beni düşünenecek hali yok ya.)

<< Teşekkür ederim Roman. Seni tahmin ettiğinden çok daha fazla takdir ediyorum. Aileme beni eve getireceğimi söylerim. Bana hazırlanmak için on dakika verir misin?>>

Hazırlanması yaklaşık yarım saat sürdü. Anne ve babası korkunun sona erdiğine çok sevinmişlerdi. Eşyalarını toplarken evin her yerine dağıtmış olduğunu gördü, burayı evi gibi kabul etmişti.

Evden uzaklaşırlarken <<Jeannie ve Yuri'yi göremedim,>> dedi laf arasında. Aralarında daha önce hiç olmadığı şekilde bir gerginlik vardı, bu yüzden konuşmakta zorluk çekiyorlardı.

<<Benim sabaha kadar eve dönmeyeceğimi bildikleri için yemeğe kendi başlarına çıkmaya karar verdiler,>> dedi.

<<Bu durumun aranızda bir sorun çıkarmasını hiç istemiyordum. Kardeşinle olmayı her şeye tercih edeceğimi biliyorum.>> dedi camdan dışarı bakarak.

<<Hiç kimsenin suçu olmayan bir şey için özür dileme. Yuri ve ben bir birimizi bol bol görüyoruz.>>

<<Çok harika insanlar.>>

<<Bence de. Evet şimdi de senin durumun hakkında konuşalım. Sabah ilk iş olarak ev sahibine telefon edeceğim ve tekrar taşınmaya hazır olduğunu söyleyeceğim. Daha sonra nakliyecilere, posta müdürlüğüne haber vereceğim.>>

<<Teşekkür ederim;>> dedi fısıltıyla.

Az sonra Brit'in ailesinin evinin önüne geldiler. Roman daha motoru durdurmadan Brit yüzüğü parmağından çıkardı. << Bu çok değerli bir şey. Unutmadan sana geri vermeliyim;>> dedi.

Yüzüğü alırken parmaklarının tenine değmesi vücudunda bir elektriklenme yaratmıştı. Roman, kalp atışlarını duyabiliyordu.

Bagaja doğru giderek çantasını aldı.

Ön kapıya doğru yükselen merdivenlerden çıkarken Brit Roman'a baktı ve <<Bundan sonrasını artık ben halledebilirim,>> dedi.

Loş ışıkta siyaha dönüşen gözleri Brit'i hareketsiz bıraktı. <<kapıyı açıp içeriye girdiğini görünceye kadar gitmeyeceğim.>>

Anahtarını buldu ve kapıyı açtı.

Brit annesinin Roman'ı içeriye davet eden sesini duydu.

<<Gelemez anne,>> dedi Brit, Roman'a sormadan. <<Polis müdürlüğüne gitmesi gerekiyor.>>

Brit, Glen Baird'i unutmuş olmasına karşın Roman'ın daha bu konuda yapacak işleri vardı. Roman'ın onu sorgulamayı planladığını düşündü, galiba bu nedenle endişeli görünüyordu.

Brit gözlerini ondan kaçırarak,>> Yapmış olduğun iyilikler için teşekkür edecek kelime bulamıyorum. Bu

bütün hayatım boyunca çalışmamı gerektirirse de sana olan borcumu ödemeye çalışacağım. Kendine çok iyi bak Roman. >> Sözcükler ağzından dökülürken sesi titriyordu.

Gözyaşlarını zorla tutarak içeri girdi ve kapıyı kapattı. En son gördüğü şey Roman'ın yakışıklı görüntüsüydü.

Bürosuna doğru giderken dağların ardından yükselen güneş Roman'ın gözlerini alıyordu.

Baird'in karavanı araştırıldıktan sonra bulunan pek çok resim, harita ve gezi broşürleri şu ana kadar çözülememiş bir düzüne takip dosyasının da çözümüne yardımcı olacaktı.

Roman varlığından büyük bir parça eksilmiş gibi hissediyordu. Otuz sekiz yıldır hiç böyle bir duygu yaşamamıştı.

<<Günaydın.>>

<<Yuri!>> Roman kendine bir viski almak için mutfağa doğru giderken gördü onu. <<Saat daha yedi bile değil. Neden uyanıksın?>>

<<Konuşmak için seni bekliyordum.>>

<<Ne hakkında konuşacağız?>>

<< İçkiye neden ihtiyaç duyduğun hakkında.>>

Roman Yuri'nin sesinden abisinin kendisine bir nutuk çekeceğini anlamıştı. <<Çok uzun bir gece oldu.>>

<<Bu ne zamandır seni rahatsız ediyor?>>

<<Bu çok büyük bir dosyaydı ve yorgun düştüm.>>

İkisi karşılıklı masaya oturdular.

<<Haydi Brittany Lngford hakkında konuşalım,>> dedi yuri.

Onun adını duymak bile Roman'ı heyecanlandırmıştı. <<Neden? Bu gece onun dosyasını kapattım.>>

Abisi başını salladı. <<Bir zamanlar senin Angela için acı çektiğini sanırdım. Ama havaalanında sen ve Brit arasındaki yakınlığı görünce senin ona aşık olduğunu anladım. Angela söz konusu bile olamazdı. Bunca zamandır herkes senin kırık kalbini onarmaya çalıştığını sanıyordu, oysa yalanmış.>>

<<Bütün gece düşündüm. New York'u eğer Angela yüzünden terk etmediysen başka bir nedenden terk etmişindir. Ayrıca aşık olduğun kadından uzaklaşmana da bakılırsa çok daha başka bir işin içindesin. Bu sabah kendime hayatını böyle yaşamana, doğaya karşı gelmene ne neden olabilir diye düşündüm. Saat beş civarında cevap birden kafamda belirginleşti. Her zaman önümdeydi zaten. Sen bir ajansın.>>

Hayatının en büyük performansını göstererek Roman bir kaşını kaldırdı. <<Bütün geceyi hayal kurarak geçirmişsin galiba.>>

<<Hangisi olduğunu düşünmedim bile, büyük ihtimalle CIA.>> Yuri konuşmaya devam ediyordu. <<On iki yaşından beri hep bir gizli ajan olmak istediğini söyleyip dururdun.>>

<<Herhalde ordudayken olmuştur. Bütün o Yeşil Bere saftasın anandın ve onlara katıldın. Eğer bana güvenseydin sana bütün bunlara inanmamı söyledim. Hayal kırıklığına uğrayacaksın çünkü bu kokuşmuş dünyayı tek başına düzeltemezsin. Hiçbir şey söyleyemiyorsun ama sessiz kalman bunu onayladığını gösteriyor. Gözlerin de gerçeği gizleyemiyor. Neden daha geç olmadan kurtulmuyorsun bundan? CIA ajanı olarak yaşayacağın heyecandan çok daha fazlası var evlilikte. Karın ve çocukların olmadan, böylesi bir ikili hayat sürerken çok çabuk yaşlanacaksın. Evinde bir kadına sarılarak yatmak bir otel odasında silahına sarılarak yatmaktan çok daha güzel bir duygudur. Özellikle de Brit langford gibi bir kadına.>>

Yuri'nin yüzü giderek ciddileşiyordu. Sonra ayağa kalktı. <<Hemen uyuma. Jeannie ve beni havaalanına bırakmanı istiyorum. Kutlamamız gereken bir şey yoksa biz eve gidelim. Ailedeki herkese Eric'in şaka yaptığını söyleyeceğim. Çok yazık.>>

*Oradan ayrılacağım ağabey. En kısa zamanda onlarla konuşacağım. Yakında düğünümde dans ediyor olacaksın Yuri.*

---

Konu Başlığı: Ynt: Korumamı Koca mı? / Rebecca Winters  
Gönderen: bedinur üzerinde Temmuz 14, 2007, 11:28:06 ÖS

---

#### Dokuzuncu Bölüm

<<Bayan, son kutuyu da getirdim, nereye koyayım?>>

Brit nakliye şirketi çalışanının sesini duyduğunda temizlik malzemelerini mutfak lavabosunun altına yerleştiriyordu.

<<Bir dakika.>>

Başını kaldırdı ve Roman'ı kollarının arasında bir karton kutuyla orada dikilirken gördü. Bacakları titremeye başladı ve destek almak için lavaboya dayandı.

Ondan ayrılalı acı dolu dört gün geçmişti.

<<Ne yapıyorsun burada?>>

<<Taşınmana yardım ediyorum,>> dedi Roman kutuyu bırakırken. <<İşçiler beni kocan olarak bildikleri için işlerinin bittiğini ve kağıdı imzalamam gerektiğini söylediler.>>

Brit onun gözlerine bakmamaya çaba gösteriyordu.

<<Sana ne kadar minnettarım anlatamam.>>

Roman'ın yüzü asıldı.

<<Buraya dedektif olarak değil, arkadaş olarak geldim, Brit.>>

Brit ses tonundan onun alınmış olduğunu anladı.

<<Buraya uğraman çok sevindim. Gerçekten. O kadar çok çalışıyorsun ki, biraz tatil hakkın.>>

Roman rahatlanmış göründü <<Senin evini yerleştirmene yardım etmek tatile çıkmak gibi olacak benim

için.>>

<<Pek sayılmaz,>> gülmekten kendini alamadı. <<Sen iyi bir yalancısın Roman Lufka, ama teklifine hayır diyemeyeceğim.>>

Aralarındaki gerginlik azaldı, Brit,Roman'ın gözlerinde hiç fark etmediği bir parlaklık gördü.

<<Ufak tefek şeyler kaldı, çoğunu hallettim.>>

<<Ya getirdiğim kuru? Üzerinde hiçbir işaret yok.>>

<<Her şeyi işaretlediğimi sanıyordum. Açabilir misin?>>

<<Konserve yiyecek gibi bir şeyler var.>>

<<Hatırladım. Birkaç kutu çorbam vardı. Ve Kaplan için kedi maması.>>

<<Evet,>> diye mınıldandı sessizce. Kedini unutmuşum?>> başını kaldırdı. << Onu bu aralar hiç gördün mü?>>

<<Hayır.>>

Kedinin kaybolmasının kendisini ne kadar üzdüğü belli olmasın diye yüzünü lavaboya döndü.

<<Şu miyavlayan da neyin nesi o zaman?>>

Brit arkasını döndü. <<Roman...>> diye bağırdı sevinçle. <<Kaplan geri döndü.>>

Mutfaktan oturma odasına doğru koştu. Dış kapıyı açtı.

<<Kaplan mıymış?>> diye sordu Roman.

<<Hayır, ama yavrularından biri olabilir. Ne kadar da küçük!>>

<<Sevilmek için doğru adrese gelmiş. Belki onu buraya kaplan getirmiştir.>>

Brit bakışlarını Roman'a yöneltti. <<Sence öyle mi?>>

<<Kedilerin sahiplerini kendileri seçtiklerini duymuştum. Kaplan da yavrusunun senin yanında güvenlikte olacağını düşünmüştür belki.>>

Küçük yavruyu kucağına alarak Roman'dan uzaklaştı.

Roman'ın göğsünün inip kalktığını gördü. <<ne yazık ki ev sahibin apartmanda hayvan beslenmesine izin vermiyor.>>

<<Biliyorum. Kaplan'ı da gizli gizli besliyordum. Ama bu küçük şey kendi başının çaresine bakamaz.>>

Brit kedi yavrusunu çok sevmiştı ve ayrılmak istemiyordu.

<<Karnı aç galiba, evde hiç sütüm yok.>>

<<Ona ne isim koyacaksın?>>

Brit'in ağızından birden <<Clouseau,>> çıktı.

Yavru Roman'ın elerlini yalamaya başladı, yiyecek arıyordu.

<<Bir fikrim var. Haydi onu benime vime götürelim. Yolda bir dükkanda durur, gerekenleri alırsız.>>

<<Ayağının altında dolaşan bir kedi seni rahatsız etmez mi?>>

<<Hayır. Ben işte olduğum zamanlarda benim evime gelip onunla ilgileneceğine söz verirsen benim evimde kalabiliri.>>

<<Elbette gelirim. Gerekirse her gün.>> Kedi sevgisi kadar Roman'la birlikte olma istediği de ağır basmıştı bu kararında.

<<Sabah erken saatlerde evde oluyorum. Sende iş saatinden sonra gelirsen nöbetlerimizi böylece yerine getirmiş oluruz. Sana evin anahtarını vermem gerek. Sen Closeau'yu tut, ben arabayı kullanayım. Sonra seni eve bırakırım tamam mı?>>

<<Tamam>> dedi kalbi yerinden oynayarak çünkü kocasıyla birlikte eve dönüyordu.

Bu ev ona kendi evi gibi geliyordu. Kendi dairesi ise bir otel odası. <<Işığı kapatıp kapıyı kilitlemeliyim.>>

Saat sekizde yavru kedi Roman'ın mutfağındaki bir sepetin içinde uyuyordu.

Yolda gelirlerken pizza almışlardı. Brit o kadar doymuştu ki bir yudum daha yiyecek hali yoktu. O an tek istediği Roman'ın kollarının arasında bir uykuya dalmaktı.

Eve gitme vakti gelmişti. Roman'ın telefonu çaldığında, Brit ondan kendisini eve götürmesini istemek üzereydi.

Büyük olasılıkla özel dedektiflerden biri yardım istiyordu.

Telefon konuşmasının bitmesini beklerken Brit oturma odasına girdi. Masanın üzerindeki fotoğraflar dikkatini çekti. Resimler işle ilgili olamazdı, belki de Yuri ve Jeannie bırakmıştı onları. Merakı baskın çıktı ve fotoğraflara baktı.

Düğün resimleri!

Bu fotoğraf, Sid'in onları karı koca ilan etmesinden hemen sonra çekilmişti. Dudakları birbirine yapışmadan önce Roman'ın bakışlarının hatırladı. Kamera bu tutkuyu çok iyi yakalamıştı.

<<Bakıyorum resimleri bulmuşsun.>>

Roman'ın sesini duyar duymaz resimleri elinden bıraktı. Odaya girdiğini duymamıştı. <<Seni beklerken buraya geldim ve masanın üzerinde gördüm.>>

<<Sana vermeyi unutmayayım diye buraya koymuştu. Sid getirmişti. Bu dosyayla ilgili her şey sana aittir ve faturaya işaretlenmiştir. Ne ödediğini bilmeni isterim.>> Bu küçük umutta kaybolunca Brit'in dünyası karardı.

Jeannie'nin sözlerini hatırladı. *Angela hakkında söylenenlere sakın aldırma.*

Brit bu gece buraya gelip, Clousea'ya bakmayı kabul ederek büyük bir hata yapmıştı.

Yüzüne bir gülümseme yapıştırarak, <<Beni evime bırakabilir misin? Denise'den bir telefon bekliyordum. Onları yarın havaalanından almam gerekiyor.>>

<<Onları ben almak isterdim ama bir iş çıktı ve bir haftalığına şehirden uzak kalacağım. Neyse ki yavru kediye sen bakacaksın. Ben yokken çiçekleri de bir kere sular mısın?>>

<<Tabii,>> derken gözyaşlarını zor tutuyordu.

<<Karımın ben yokken her şeyle ilgileneceğini bilmek ne güzel.>>

<<Eski karının;>> diye düzeltti. Ondan mümkün olduğu kadar uzaklaşmaya çalışırken. <<Hiç evlenmediğimize göre bu gereksiz konuşma.>> Brit en azından kendini inandırabilmek için böyle konuşmak zorundaydı.

<<sahte kocan olarak nasıldım?>> diye sordu Roman.

Brit'in acısı kızgınlığa dönüşüyordu. <<Birden ona kadar olan not çizelgesinde on iki.>>

<<Gerçekten evli olsaydık notu kaç olurdu acaba?>>

Böyle konuşma Roman. Bu beni kahrediyor.

<<Denise? Benim Roman Lufka.>>

<<Roman, döndün demek! Brit bir haftalığına gideceğini söylemişti ama herhalde işlerin tahmininden uzun sürdü.>>

<<Mümkün olduğu kadar çabuk gelmeye çalıştım.>> diye belirsiz bir açıklama yaptı Roman. *İşlemler on gün sürdü. Ama artık özgürüm.* <<Disneyland nasıldı?>>

<<Güzeldi. Bizi Glen Baird'den kurtardığın için teşekkürler. Annem ve babam da seninle tanışmak istiyorlar.>>

<< Teşekkürler Denise. >> Roman'ın bu sözlere içi ısınmıştı. <<Clouseau'yu endin mi almak istiyorsun ben mi getireyim?>> diye sordu.

Roman şaşırdı. <<Clouseau sende mi?>>

<<Evet, bu yüzden aramadın mı?>>

<<Onu nasıl aldın?>>

<<Brit sana söylemedi mi?>>

<<Neyi?>>

<<Brit bir müşterisiyle birlikte bazı taslaklar çizmek için St. George'a gitti ve Clouseau'yu bakmamı rica etti.>>

<<Demek ki bu nedenle telefonu cevap vermiyordu.>>

<<Ne zaman gitti.??>>

<<İki gün önce.>>

<<Ne zaman döneceğini biliyor musun??>>

<<Hayır.>>

<<Ona ulaşabileceğim bir numara var mı??>>

<< Üzgünüm. Belki şirketi arasan sana söylerler.>>

Romand erin bir nefes aldı. <<Şirketi bu saatte arayamam.>>

<<Clouseau'ya bir gece daha bakabilirim. Sorun değil.>>

<<Hayır, hayır. Şimdi gelip onu alırım. İyi mi bari??>>

<<Harika. Brit ondan ayrılacağı için çok üzüldü.>>

O gece Brit'in yavru kediye nasıl davrandığını görmüştü. Bir hayvana bile böyle sevgiyle yaklaşan bir kadın yeni doğmuş bir bebeğe kim bilir nasıl bir sevgi verirdi.? Onun bebeğine...

Yuri haklıydı. Hiçbir şey ailenin yerini tutamazdı. En sonunda abisine güvenmiş ve CIA'den ayrılmıştı.

Roman, Brit'in kendinden hoşlandığını biliyordu.

Kafası karışık olduğu için düşün fotoğraflarının ona ait olduğunu söyleyerek geri vermişti. Onları Brit'e geri verdiğinde onun ne kadar üzüldüğünü görünce, kendisine karşı kayıtsız olmadığını anlamıştı. Ama ajanlıktan ayrılincaya kadar hiçbir şey yapamazdı. Yeni bir insan olarak hayatını yaşamaya başlamıştı ama geri döndüğünde Brit'in bir erkek müşterisiyle St. George'ta olduğunu öğrenmişti. Şimdi de kıskançlıkla kıvranıyordu.

Belki de St. George havaalanındaki güvenlik görevlisinden Brit ve müşterisi Salt Lake'ye dönmek üzere uçaklarına geldiklerinde kendisini aramasını isteyebilirdi. Brit'i tarif ederse onu hemen tanıyabilirdi.

Bu üç günlük gezi Brit'in istediğinden çok daha uzun sürmüştü. Roman'ın Salt Lake'ye dönüp dönmediğini merak etmek saçmaydı. Onu bir daha görmek istemiyordu.

Belki çok uzun bir süre kalmak üzere gitmişti. Angela ile yeniden birlikte olabilmek için yetecek kadar. Planları hakkında hiçbir şey bilmiyordu ama onu bir daha görmek de istemiyordu.

Sahte evlilikleri onun için tabakta kalan fasulye taneleri kadar önemsizdi. Aklında bu fikirle Denise'den Roman'ın bir gece önce gelip Clouseau'yu aldığını duymak onu çok şaşırtmıştı.

Evine girip bir duş aldıktan sonra Roman'ı arayıp bu sorunu halletmeyi planladı. Telefonun öteki ucunda Roman'ın sesini duyunca birden serseme döndü ve zorla konuşmaya başladı.

<<Merhaba Roman.>>

<<Hoş geldin Brit. Yoksa St. Gerorge'tan mı arıyorsun??>>

<<Hayır, eve döndüm. Senin gezin nasıldı?>>

<<Yeniden hayata dönmüş gibiyim.>>

Brit çok şaşırdı. <<Sesin çok mutlu geliyor.>>

<<Yıllardır olmadığı kadar mutluyum.>>

Angela ile yeniden bir araya gelmiş olmalıydılar.

<<Senin adına sevindim. Hiç kimse mutluluğu senin kadar hak edemez.>> Konuyu değiştirmeye çalıştı.  
<<Roman, Clouseau konusunda...>>

<<Ben yokken bayağı büyümüş. Onu tanıyamadım. Ama o beni tanıdı. Buraya geri döndüğüne çok sevinmiş görünüyor.>>

<<Herhalde sahibi olarak seni seçtiği içindir.>>

<<Pek değil. Mavi hırkanı çalışma odasında bırakmışsın. Clouseau ne zaman ortalıktan kaybolursa onu hırkanın üstünde yatarken buluyorum. Galiba senin nerede olduğunu merak ediyor?>>

<<Beni kısa zamanda unuttur. St. George'ta bir konut kompleksinin tasarımıyla uğraşıyorum ve sık sık oraya gitmem gerekiyor. O yüzden Clouseau ile düzenli olarak ilgilenemeyeceğim. Yarından itibaren senin evine gelecek zamanım olmayacak.>>

Hattın diğer ucunda uzun bir sessizlik oldu. Brit cesaretini toplayarak devam etti.

<<Hangimizin Clouseau'ya bakacağına karar vermek zorundayız. Eğer senin ona bakacak kadar zamanın yoksa bu projeyi bitirinceye kadar kediye annem ve babama götürürüm.>>

<<Clouseau'ya ben bakarım;>> dedi Roman sert bir sesle. <<Ben burada yokken temizlikçi kadın onunla ilgilenir.>>

*Artık mutlu olmalısın Brit. İsteddiğin oldu ve tüm bağlarımız koptu. Artık işin olduğunu söyle ve telefonu kapat.*

<<Yeni işinde sana başarılar dilerim,>> diye söze girdi Roman. <<Önemli bir iş galiba.>>

<<Evet. Sana olan borcumun hepsini ödeyecek kadar fazla bir para kazanabilirim.>>

<<Bana olan borcundan başka aklını meşgul eden bir şey yok mu senin?>>

İstemedi onu kızdırmıştı. <<Üzgünüm Roman. Artık korkmam gerekmediği için hala kendime gelemiyorum galiba. Bu konuyu bir daha açmayacağım.>>

<<Bu sözünü sana hatırlatırım.>>

<<Artık kapatmak gerekiyor. Bütün gece çalışıyor olacağım. Clouseau senin yanında kalacağı için çok mutluyum.>> Biraz daha konuşursa gözyaşlarını tutamayacaktı. <<Her şey için teşekkürler, hayatta başarılar.>>

<<Ben de sana aynı şeyleri diliyorum.>>

<<Titreyen ellerle telefonu kapattı. <<Evet>> diye bağırdı boş apartmanın içinde. <<Bu kadar... Roman Lufka ile son defa konuştun. Hayatının geri kalanında ne yapmayı düşünüyorsun?>>

Bu sorusuna cevap vermeye korktu.

<<Buradan çıkmalıyım.>>

Çantasını aldı, ön kapıyı kilitledi ve nereye gideceğini bilemeden arabasına atladı. Yarım saat sonra kendini Emigration Kanyonu'nda buldu. Ağlamaktan halsiz düşmüştü.

Karşısında ısıları parıldayan bir kahve gördü. İçeriye girip kendine bir sıcak çikolata söyledikten sonra burada kalmak konusunda fikrini değiştirdi. Bir grup delikanlı girer girmez Brit'i fark etmiş, kendi aralarında espriler yapmaya başlamışlardı. Çok içmiş oldukları her hallerinden belli oluyordu. Çikolatasını ancak yarıya kadar içebildi ve gitmeye hazırlandı. Gençler kapıya kadar onu takip ettiler.

<<Gitme,>> diye seslendi gençler. <<Geri dön, tanışalım.>>

<<Üzgünüm, uyku saatim geldi,>> diyerek arabasının yanına doğru yaklaştı.

<<Hey, fıstık birlikte gidelim mi?>> diye laf attı birisi.

<<Üzgünüm,>> dedi Brit. Önce zararsız olduklarını düşünmüştü ama arkasında ayak sesleri duyunca bu fikrini değiştirdi.

<<Beni böyle reddedemezsin bebek.>>

<<Etti bile.>>

Brit, derin bir nefes aldı ve çevresin bakındığında Roman'ın gençlerin önüne geçip onları durdurduğunu gördü.

---

Konu Başlığı: Ynt: Korumamı Koca mı? / Rebecca Winters  
Gönderen: bedinur üzerinde Temmuz 18, 2007, 08:59:52 ÖS

---

## Onuncu Bölüm

Brit şaşkındı. Roman birden nasıl ortaya çıkmıştı?

Cevap geldiğinde daha da şaşırdı Brit. Onu takip etmek zorunda kalmıştı. Neden?

<<Bu seni ilgilendirmez. Yolumdan çekil.>>

Roman birden kimlik kartını gösterdi. <<Polis. Arkanızı dönün v ellerinizi arabanın üstüne koyun.>> Sesi çok otoriterdi. Çocuklar hiç sorun çıkarmadan istediğini yaptılar.

<<Bayan, lütfen arabanıza bini ve beni bekleyin,>> dedi Brit'e bakmadan.

Hiç soru sormadan dediğini yaptı. Bu halde ona uymalıydı.

<<Konuşma hakkına sahipsiniz,>> dediğini duydu gençlere haklarını okurken Roman daha sonra telsizde

destek istedi.

Roman gençlerin arabalarına yaklaştı ve içerisini kontrol etti. Birden siren sesleri duyuldu. Işıklar yanıp sönmeye başlayınca kahvedeki herkes neler olup bittiğine bakmak için dışarı çıktı.

Roman herkese içeri girmesini söyledi. Brit onun silah taşıdığını biliyordu ama kullanmamıştı.

*Ona sadece aşık değilsin, hayransın da. Ve hep öyle kalacaksın.* Beş dakika içinde polisler gençleri arabalarına aldılar ve oradan ayrıldılar. Roman arabaya indi ve sürmeye başladı.

<<R..Roman.>> Brit bu duruma daha fazla dayanamayacaktı.

<<Sessiz kalma hakkınız var. Söyleyeceğiniz her şey aleyhinize kanıt olarak kullanılabilir.>>

<<Roman;>> diye bağırdı Brit. <<Beni korkutuyorsun.>>

<<Korkman gerekiyor,>> diye cevap verdi. <<Belki bu şekilde gecenin bir vakti tek başına böyle bir yere gelmemeyi öğrenirsin.>>

<< Ama burası bir kahve.>>

<<Şimdi öğrendiğin gibi sarhoş üniversiteliler için avlanma yeri. Burası her hafta basılır.>>

<<Ama bana bir zarar vermeyeceklerdi. İçinde onca insan varken hiçbir şey yapamazlardı.>>

<<Diğer sarhoşlardan mı bahsediyorsun? Senin gibi kültürlü bir kadına göre bazen çok saf davranıyorsun.>>

<<Teşekkür ederim,>> dedi Brit eleştirisinden alınmış bir şekilde. <<Neden beni takip ettin?>>

<<Eğer bir sorgulama yapılması gerekiyorsa bunu ben yaparım. Şu anda ikimizin de hiçbir şey konuşmaması en mantıklısı.>>

Roman'ın evine varmaları bir iki dakikalarını aldı. Garaja girdiler, arabadan indiler ve eve girdiler.

Oturma odasına giderken Brit Roman'ı rakip etti ve rahat deri koltuklardan birinin köşesine kıvrıldı. Roman uzakta duruyordu.

<<Neden bu gece bana yalan söyledin?>> diye başladı Roman.

<< Ne demek istediğini anlamadım.>>

<<Bana çok işin olduğunu, buraya gelip Clouseau'ya bakmanın imkansız olduğunu söyledin.>>

Brit'in yanakları kızardı. <<Evet. Çalışmam gerekiyordu.>>

<<Dairende bunu kanıtlayacak bir ipucu bulamadım.>>

Brit donakaldı. <<Bu gece daireme mi girdin?>>

<<Bütün gece çalışacağını söyledin. Telefonu kapatır kapatmaz evden mermi gibi fırlamışsın anlaşılan.>>

Brit gözlerini hayretle açtı. <<Beni takip etmişsin.>>

<<O kahvede birisiyle mi buluşacaktın?>>

Konunun değişmesi kafasını karıştırdı. <<Hayır... sadece üşümüştüm ve canım sıcak bir şeyler içmek istemişti.>>

<< Dışarıda hava nasıl olursa olsun evden hep böyle kaçır gibi mi ayrılırsın?>>

<<Sen benim hiçbir soruma cevap vermezken ben de seninkilere cevap vermeyi reddediyorum.>>

<<Senin de soruların varsa sorabilirsin?>><<Şu on gün işçinde nerelere gittin?>>

<<Üzgünüm.Çok gizli. Bu kadar mıydı?>>

<<Hayır. Ben sana ne zaman bir soru sorsam, ya konuyu değiştiriyorsun ya da gizli olduğunu söylüyorsun. Ben sana karşı çok açığım ve sen de bir özel dedektif olduğun için evime istediğin zaman benden izin almadan girebiliyorsun.>>

<<Evet öyle. Bana gerçeği anlatmak istemezsen böyle olur.>>

<<Hangi gerçeği?>>

<<Neden yatağının başucunda bizim öpüşürken çekilmiş resmimiz çerçevelenmiş olarak duruyor?>>

Brit nefes alamadı. <<Senin bir centilmen olduğunu sanıyordum. Ne kadar da yanılmışım!>> Korkudan sesini yükseltmişti.

<<Yolda gelirken çok saf olduğunu söylemiştim. Bu arada cevabını bekliyorum.>> Hızlı düşünmek zorundaydı.

<<Hayatımdaki önemli olaylarla ilgili şeyleri hep saklarım.>>

Roman başını salladı ve Brit'e yaklaştı. <<Pek sanmıyorum. <<Koltuğa yaklaştı ve yanına oturdu. <<Bence o öpüşme hiç bitmese ne olurdu diye düşünmekten geceleri gözüne uyku girmiyor.>>

<<Ne?>> diye fısıldadı Brit.

<<Eğer bizi izleyen o kalabalık olmasaydı o öpüşme sonsuza kadar sürerdi.>>

<<Roman.>> Sesi titriyordu. <<Lütfen yapma.>>

Brit, birden dudaklarının üzerinde Roman'ın dudaklarını hissedince ondan kaçamadı.

İşte istediği şey buydu.

<<Seni istiyorum Brit.>> Roman'ın esi tutku doluydu. Brit ne yaptığının bilincinde olmadan cevap olarak ona sarıldı.

Roman'ın tadı, güçlü ve sert vücudu ondaki dişiliği uyandırmıştı. Bir daha onsuz yaşayamayacağını biliyordu.

<<Ben buradayım sevgilim. Sen olmadan hiçbir yere gitmiyorum,>> diye mırıldandı Brit'in kulağına.

Roman Brit'in üzerine eğilerek dudaklarını, yüzünü, boynunu öpücük yağmuruna tuttu. <<Polis istasyonuna girdiğin ilk andan beri seni istiyorum,>> diye itirafta bulundu.

Roman. <<Evlendiğimiz gün seni yatağa götürmek arzusuyla kıvranmıştım. Şimdi seni istiyorum ve sen de beni istiyorsun.>>

Roman'ın göğsü duygularının ağırlığıyla hızla inip kalkıyordu. <<Ne istediğimi biliyorsun değil mi Brit?>>

Brit mantıklı düşünme yeteneğini kaybetmek üzereydi.

Roman, Brit'i öyle büyük bir açlıkla öpüyordu ki, tüm kalbini ve ruhunu Brit'n ayaklarının önüne seriyor gibiydi.

Ama Brit'in kafası net değildi. Roman şu ana kadar hiç sevgi sözcüğü kullanmamış, bunun için özel bir çaba harcamıştı.

Bir erkeğin bir kadına karşı bazen sadece fiziksel amaçlı yaklaşıp, duygusal olarak kesinlikle bağlanmadığını biliyordu.

Ama bu olasılığı göz ardı edebilecek kadar çok seviyordu Roman'ı. Kendini ona verebilirdi.

Ama kendini tanıyordu. Roman yataktan kalktığı zaman içinde korkunç bir acı olacaktı. Brit hep daha fazlasını isteyecek ve Roman onu terk edecekti.

<<Brit,>> diye seslenerek Roman cevap beklediğini hatırlattı.

Brit artık teslim olmak istiyordu, ne kadar kısa sürerse sürsün onunla birlikte olmak istiyordu ama sonunda dayanamadı ve << Angela ile birlikteyken de ona bunları mı söylüyordun?>>

Birden roman kollarını gevşetti ve ayağa kalktı. Birisi bazı hikayeler anlatmıştı ve bu Yuri olamazdı. Demek bunu yapan Jeannie idi.

<<Jeannie, Angela hakkında tam olarak sana neler anlattı?>>

Brit birden ayağa kalktı ve kendini ondan uzaklaştırdı.

<<İşte yine yaptın Roman. Soruma soruyla cevap verdin. Uzun zamandır yasal sorgulamalarla uğraştığın için artık normal konuşmayı unutmuşsun, ya da Angela konusunda çok hassassın. Her iki durumda da ben bana karşı tamamen açık ve dürüst olmayan bir erkekle birlikte olmaya hazır değilim.>>

<<Brit, sevgilim...>>

<<Seninle tanışincaya kadar evlenmeden önce bir erkekle birlikte olmayı aklımdan bile geçirmemişim. Bu yüzden hep senden uzak durmaya çalıştım.>>

<<Brit...>>

<<<Hayır!>> diye birden sözünü kesti Brit. <<Sözüm henüz bitmedi. Cevap istiyorsan beni dinlemelisin. Benim hakkımda bilmen gereken bir şey var. Ben her şeyde birinci olmak isterim-okul hayatımda, spor karşılaşmalarında, mesleki kariyerimde ve erkekler konusunda. İkincilik asla beni tatmin etmez. Bana şu geçirdiğimiz on gün güne neler yaptığını anlatma şansı verdim sana ama bunu değerlendiremedin. Angela ile ilgili soruma doğru bir cevap verebilirdin ama hep gizemli tavrını sürdürdün. Artık söyleyeceğin şeyleri dinlemek istemiyorum. Jeannie'nin bana anlattığı şeyler de umurumda değil.>>

Roman, Brit'i kaybetmek üzereydi. <<Angela evli,>> diyebildi.

<<Bu hiçbir şeyi değiştirmez.>> Cevabı Roman'ı iyice şaşırttı. <<Hatta bu söylediğin şey işleri daha da berbat etti.>>

<<Kadınların isteyeceği bir erkeksin sen Roman. Benim bile. Ama sadece hayallerimde kalacaksın.>>

<<Ne demek istiyorsun sen?>> diye sordu Roman bir açıklama bekleyerek

Ona cevap ermek yerine Brit odadan çıktı. Çok kısa bir zaman sonra Brit'in arabasının sesi geldi.

Bir saniye bile düşünmeden Roman arabasına atladı ve onun nereye gidebileceğini düşündü. Bildiği tek şey bu gece aralarındaki sorunu halletmeleri gerektiğiydi.

Çevre yoluna yakın ışıklarda Roman onun arabasını gördü ve farlarını yakıp söndürdü. Işık yeşile döner dönmez Brit gaza bastı ve ondan kaçmaya başladı.

Sevdiği kadın ondan kaçıyordu. Onu yakalayıp aralarındaki sorunu çözünceye kadar hayatı cehennemden farksız olacaktı.

Brit önce ailesinin oturduğu eve giden yola saptı. Fakat daha sonra bu fikirden vazgeçerek arabasını bir parkın kenarında durdurdu ve camı açtı. Roman ona yaklaştığında <<Bu akşam Jeannie'yi arayacağız ve ne söyleyip de bu güzel geceyi kbusa dönüştürdüğünü öğreneceğiz. Senden de arayabiliriz benden de.>>

Brit başını öne indirdi. <<Hiçbir yararı yok Roman.>>

<<Eğer bana aşıkсан ve ben öyle olduğuna inanıyorum, bir yararı olacaktır.>> Bakışları buluştu. <<Bunu inkar mı ediyorsun?>>

Brit'in yüzü sertleşti. <<Bu çok gizli teğmen.>>

Roman bunu hak ediyordu ama artık sakinleşemiyordu. <<Nereden arayacağımıza karar verdin mi?>>

Brit uzaklara baktı. <<Ben eve gidiyorum.>>

<<Harika. Ben de arkandan geliyorum.>>

On dakika sonra Brit'in evine girdiler ve Roman telefon numarasını çevirmeye başladı. Brit paralel telefonu kaldırırken elleri titriyordu.

<<Alo.>>

<<Roman? Nasılsın sevgili kardeşim?>>

<<İyiyim Jeannie. Sen nasılsın?>>

<<Sesini duydum daha iyi oldum.>>

<<Brit'e Angela hakkında neler anlattığını söyler misin?>>

Bir süre sessizlik oldu. <<Söylememem gereken bir şey mi söylemişim.>>

<<Hayır, hayır. Sadece merak ediyorum. Galiba senin söylediklerini yanlış anlamış. Ne söylediğini hatırlıyor musun?>>

<<Galiba New York'u Angela yüzünden terk ettiğinin dedikodularına inanmaması gerektiği konusunda onu uyarmıştım.>>

Ahizeyi eline kapatarak Brit'e sordu, <<Böyle mi söylemişti?>>

Brit onaylamak anlamında başını salladı.

<<Başka bir şey söyledin mi Jeannie?>>

<<Hayır,>> dedi çekinerek. <<Bilemiyorum. Evlendiğinizi sanarak o kadar heyecanlanmışım ki biraz saçmaladım herhalde.>>

<<Önemli değil. Gereken şeyi öğrendim.>>

<<Eğer bu yüzden bir sorun çıktıysa çok özür dilerim.>>

<<Bir sorun yok. Sadece senden duymak istedim teşekkürler Jeanie. Yakında yine ararım.>>

<<Pek. Hoşçakal.>>

Roman telefonu kapattı. <<Evet haklıydı. Eğer evlenseydik ve sen Angela hakkındaki dedikoduları duysaydın üzülecektin. Ama bu sadece dedikodu.>>

<<<<Başka şeyler de söyledi Roman.>>

<<Neler ? En yakın arkadaşım Frank ile evlendiğini mi?>>

<<Hayır, Frank'ın adı geçmedi bile. Ağabeyinin bu kararını desteklediğini çünkü daha fazla üzülmene dayanamadığını söyledi.>>

<<Yani sen, sevdiğim kadın en iyi arkadaşım ile evlendiği için New York'tan kırık bir kalp ile ayrıldığımı düşünüyorsun öyle mi?>>

Brit'in gözleri dolmuştu. <<Onu sevdin mi?>>

<<Evet.>>

<<Onu görmemek için mi New York'tan ayrıldın?>>

<<Hayır. Ama herkes böyle düşünüyor.>>

<<Ona hala aşık mısın?>>

<<Hayır.>>

<<<<Neden ayrıldınız?>>

<<Çünkü ona aşık değildim.>>

Brit'in kaşları çatıldı. <<Ama şimdi onu sevdiğini söyledin.>>

<<Sevginin pek çok derecesi vardır. Aşık olmak tamamen farklı bir durumdur.>> Brit'in kafasının karıştığını fark etti.

<<Eğer sebep Angela değilse neden aileni ve arkadaşlarını terk ederek kendine bambaşka bir yerde yeni bir hayat kurmaya karar verdin? Kardeşini çok sevdiğini biliyorum. Neden buraya taşındığını ve geçtiğimiz on günü nerede geçirdiğini bana anlatmayacaksın değil mi?>>

<<Bunun başka bir kadınla ilgisi olmadığını söylesem yeter mi?>>

Brit Roman'ın gözlerine bakarak onu sorguladı <<Sen sırlarla dolusun. Bu konuda yapabileceğim bir şey yok.>>

<<Evet var.>>

<<Roman, lütfen üstü kapalı konuşmalar yapıp durma, anlayamıyorum. Galiba artık gitsen iyi olacak.>>

Roman kızmıştı. <<Gitmemi istemiyorsun ki neden gideyim?>>

<<Gitmeni istiyorum Çünkü çok etkileyici bir erkeksin ve ben bu sırlara daha fazla katlanmak zorunda değilim. Ben sana müşteri olarak geldiğimde kendimle ilgili her şeyi anlatmıştım. Oysa senin kaç yaşında olduğunu bile bilmiyorum.>>

<<Otuz sekiz.>>

<<Lütfen beni yanlış anlama Roman. Bir eleştiri ya da kıskançlık değil bu. Ama sen de bir şeyler gizlediğini itiraf ediyorsun. Bunun başka bir kadınla ilgisinin olmaması beni daha da sinirlendiriyor.>>

Roman duyduklarına inanamıyordu. <<Devam et>>

<<İçimden bir ses senin duymaktan hoşnut olmayacağın işlere bulaştığını söylüyor.>>

<<Böyle bir sonuca nasıl ulaştın?>>

<<İlk olarak, Glen Baird hakkında sorgulama memurunun haftalar süren bir çalışma gerektirdiğini söylediği bilgilere sen bir iki saat içinde ulaştın. Sıradan özel bir dedektif bu kadar bir süre içinde tüm ayrıntılarıyla öğrenemez, New York Şehri Polis departmanı'nda çalışıyor bile olsa.>>

<<Nereye gelmeye çalışıyorsun Brit?>>

<<Bazı garip bağlantıların var. Gizli bir ajan olmadığın sürece böyle bir şey mümkün olmazdı. Ve ben böyle bir insanla ilişkim olsun istemem. (Banko!, kız bildi senin gizli ajan olduğunu. Yaa o kadar da saf değil ha ne dersin Roman.Bu kız da iş var)

Söyledikleri Roman'ı korkutmuştu.

<<Olağanüstü bir hayal gücün var.>>

<<Görüyorsun ya, seninle konuşmak bile imkansız. Çok profesyonelsin. Bu yeteneklerinde Salt Lake gibi bir yer için fazlasın. Büyük olasılıkla çok gizli bir neden yüzünden New York'tan ayrılmak zorunda kaldın ve Utah'a yerleştin.>>

Roman gülümseyerek Brit'in gerçekten çok zeki olduğunu anladı. <<Bir dedektif romanı yazarı

olabilirmişsin sen.>> ( Kız zeki de senin sayende akli gezmeye gitti.)

<<Evet, sen de bana malzeme sağlardın. Moffat Kardeşleri nasıl yakaladığını tüm gazetelerde okudum.>>

<<Ama o sırada orada Afgan özgürlük savaşçılarını eğitmekle meşgul olduğunu bilmek de beni hiç şaşırtmadı.>>

Bunu nereden biliyordu? (Kuşlar söylemiş. Bu kuş Yuri de olabilir ;D)

<<İnternet’te yazılmış bir makalede okudum. İşin içinde Yeşil Bereliler de var galiba.>>

<<Yeşil Bere mi?>> diye dala geçti.

<<Yuri senin tüm işlerini anlattı, inkar etmeye çalışma.>>

<<Hiçbir şey demedim.>>

<<Evet, hiç söylemedin. İnsanların senin hakkında istediklerini düşünmelerine izin verirsin ama kendini hiç savunmaya kalkmazsın. Ancak gizli operasyonlar için eğitilmiş bir insan senin gibi davranmayı başarabilir.>>

<< Gizli bir sözcüğü ilginç bir seçim.>>

<<Benim nefret ettiğim bir sözcük.>>

<<Evet, ölüm ilanımı yazmayı bitirdin mi?>> dedi şakacı bir biçimde. Konuşmayı biraz neşelendirmek istiyordu.

<<Sn istediğini düşünebilirsin Roman ama ne olduğun ortada. Yoksa şimdiye kadar çoktan evlenmiş olurdun. Ağabeyinden çok farklı değilsin.>>

<<Bunu bir iltifat olarak kabule diyorum. Ağabeyimi severim.>>

<<Evet fark ettim. Gerçekten evli olmadığımızı söylediğimde o adar üzüldüler ki bir cenaze töreni başlamış gibi oldu.>>

<<Söylesene Brit, bu inanılmaz hayalleri ne zamandan beri kuruyorsun?>>

<<İnanılmaz ama gerçek. Bilmiyorum, belki de şöminenin üzerinde karate giysilerin içinde çekilmiş resmini gördüğümde. (Sana o kadar dedim, şu resmi kaldır diye, herkes anlayacak gizli ajan olduğunu) Belirli bir amacı olmasaydı bu yaştan sonra kara kuak sahibi olmaya çalışmazdın.>>

<<Çok hayalperestsin.>>

<<Bana aile işinizi anlatırken ve ailenin yüz karası olduğunu söylerken aslında çok özel bilgiler vermiştin. Düşündükçe anladım ki özel hayatın hakkında küçük ipuçlarıydı bunlar. Ama hepsini bir araya getirmeye korkmuştum.>>

<<Ve hangi sonuca ulaştın?>>

<< Seninle kıyaslayabileceğim bir erkek yok. Ama seninle bir ilişkiye girmektense erkekleri tamamen unuturum daha iyi.>>

<<Ben hiçbir şeyi inkar ya da itiraf etmiyorum ama söylediklerinin doğru olduğunu varsayalım. Benden nefret mi ediyorsun?>>

<<Elbette hayır, yoksa burada seninle bu konuşmayı yapıyor olmazdım. Ama yaptığından nefret ediyorum çünkü gerçek bir hayatın yok senin. Ne zaman rol yaptığın ne zaman gerçekten kendin olduğun hiç belli olmuyor. Eminim bazen kendin bile karıştırıyorsundur.>> Hiç durmadan devam etti Brit. <<Ne zaman telefonda konuşsan, arabaya ya da uçağa binsen gerçekten ne yaptığını ya da nereye gittiğini bilemiyorum. Arkadaşların gerçek arkadaşların mı yoksa sadece işbirlikçilerin mi bilemiyorum. Hayatım tehlikede olsa, öldürülse, ortadan kaybolduysa elimde hiçbir ipucu olmayacak. Sana ne olduğu hakkında sadece söylentiler dolaşacak ortalıkta. Bir kaza. Ve sonra hiçbir şey olmamış gibi her şeyin üstü kapatılacak.>> Roman'ın içinde sıkıntı gittikçe büyüyordu. <<Yani böyle bir insan için evlilik söz konusu bile olamaz.>>

<<Evlilik ev ve aile demektir. Bu koşullar altında dünyaya bir çocuk getiremem. Çocuğum kaçırılabilir, öldürülebilir.>> Güzel vücudundan bir ürperti geçti.

*Seninle karşılaşınca kadar benim de hiç kimseyle evlenmeme nedenim buydu Brit. Ama sen ne dersin de sonunda benim olacaksın.*

<<Evet kararın bu olduğuna göre benimle evlenmeyi ya da uzun süreli bir ilişkiyi aklından bile geçirmiyorsun demek. Peki bu geceyi birlikte geçirmeye ne dersin?>>

<<Hayır teşekkür ederim. Başkasını dene.>>

<<Başkasının neler düşündüğü benim için hiç önemli değil.>>

Brit şaşırarak Roman'a baktı. <<Seninle tek gecelik bir ilişki yaşamam için çıldırmış olmam lazım.>>

<<Yalvarsam bile mi?>>

<< Cevap vermeye bile gerek duymuyorum.>>

<<Bana olan borcunu asla ödeyemeyeceğini söyleyen müşteriye ne oldu böyle?>>

Brit'in gözleri öfkeyle parladı. <<Çok güçlü olduğun için benden istediğini alabileceğini mi sanıyorsun?>>

Bu soru Roman'ı bir kurşun gibi deldi geçti. <<Gerçekten böyle mi düşünüyorsun?>> dedi öfkesini kontrol edemeyerek.

<<Bilmiyorum, ya sen? Bu gece beni takip ettin. İzin almadan evime girdin. İstersen evime kamera yerleştirerek geliş gidişimi kontrol edebilir, telefon görüşmelerimi dinleyebilirsin. Yanında bir silah taşıyorsun. Eminim arabamın ve evimin anahtarlarına da sahipsindir. Hiç kimse neden evimin etrafında dolaştığını merak etmez çünkü herkes bizi evli sanıyor. Eğer istediğin buysa senin kapanına kısılmış durumdayım.>>

Brit teoride haklıydı. Yerine başkası da olsa bu durumdan yararlanabilirdi.

<<Galiba çok dedektif filmi izledin.>>

<<Artık gitmen gerekiyor.>>

<< Böyle bir karakter çözümlemesinden sonra böyle bir teklifi yapmana şaşırdım.>>

<<Ben de,>> dedi Brit üzgün bir şekilde. <<Lütfen Roman, gider misin?>>

Roman ayağa kalktı. <<Gitmeden önce sana söyleyeceklerim var. Öncelikle sana aşığım, hem de hayal bile edemeyeceğin kadar.>>

Brit şaşırarak Roman'ın yüzüne baktı. *Güzel.*

<<İkincisi, benden korkmana gerek yok. Tüm anahtarları yatağının başucundaki resmimizin yanına bıraktım. Evindeki gizli kameraları aldım. Clouseau dışında birbirimizi tanıdığımıza dair hiçbir kanıt kalmadı artık. Bu evden çıktıktan sonra tek başına kalacaksın. Evini hırsızlara karşı korumak için başka birisini tut istersen ama bu da sana kalmış. Senin gibi akıllı bir kızın ilk taşındığında bunu fark etmemiş olmasına şaşırdım. Kendine dikkat et Brit. Dedektif filmlerinde görüşürüz.>>

*Aklını başına toplaman için sana sadece on iki saat veriyorum. Eğer o saate kadar senden bir haber alamazsam bu senin bileceğin iş...*

---

Konu Başlığı: Ynt: Korumamı Koca mı? / Rebecca Winters  
Gönderen: bedinur üzerinde Temmuz 19, 2007, 01:11:29 ÖS

---

On Birinci bölüm

C&G Dedektiflik Malzemeleri'nin bu kadar büyük bir bina olması Brit'i şaşırttı. Kendini kocaman bir müzede kaybolmuş gibi hissediyordu.

<<Yardımcı olabilir miyim?>>

Brit birden çevresine bakındı. <<Lütfen. By Lufkilovich'le görüşmek istiyorum.>>

<<Üzgünüm. Öyle yemeğine çıktı, bir süre gelmez.>>

<<Eğer bir sakıncası yoksa bekleyebilir miyim?>>

<<Elbette.>>

Roman'a en yakın kişiyle konuşma isteği Brit'i sabah uçağıyla New York'a getirmişti. Roman evinden ayrıldığı gece sabaha kadar telefonda Denise ile konuşarak gözyaşları dökmüştü. Denise, Brit'in sorunlarını Yuri'ni cevaplayacağını söylemişti.

Eğer Roman hakkında düşündükleri yanılsıza söyledikleri yüzünden Roman onu asla affetmeyebilirdi.

Roman ona aşık olduğunu söylemişti!

<<Bay Lufkilovich yemekten döndü. Kim bekliyor diyeyim?>>

<<Brit Langford.>>

Masadaki bayan telefonda konuştuktan sonra Brit'e gitmesi gerektiği yönü işaret etti.

Yürümeye başladığı an <<Cybil senin geldiğini söyleyince yeni bir haber olacağını ümit ettim. Roman nerede?>>

<<Burada olduğumdan haberi yok ve lütfen ona söyleme.>>

Yuri'nin yüzündeki gülümseme kayboldu. <<Hadi ofisimde konuşalım. Bize cola getirir misin Cybil?>>

Yuri sandalye oturdu. <<Seni buraya getiren bu önemli şey nedir?>>

Yuri'nin gösterdiği yakınlık Brit'i çok duygulandırdı ve gözyaşlarına engel olamadı. <<Kendimi aptal gibi hissediyorum. Lütfen kendimi tutamadığım için beni affet.>>

<<Bu işte Roman'ın parmağı olmalı. Anlat bakalım.>>

<<Hayır, Roman'ın bir suçu yok. Bana aşık olduğunu söyledi ama ben onu gizli ajan olmakla suçladım.>>

Yuri'nin birden sessizleşmesi pek de haksız olmadığını düşündürdü Brit'e. Birden uçurumdan yuvarlanmanın eşiğine geldi.

<<Böyle düşünmene ne neden oldu?>>

Brit en az bir dakika boyunca Yuri'ye baktı. <<Her şey.>>

<<Bu doğru mu Yuri? Bilmek zorundayım.>>

Yuri gözlerini kapattı. <<Roman bunu inkar mı etti?>>

<<Hiçbir şey söylemedi. Sonra evden çıktı gitti.>>

<<Yani sadece hoşça kal mı dedi.>>

<<Ona başka şans tanımadım. Bana gerçeği söylemeyen bir erkekle asla birlikte olamayacağımı söyledim.>>

Yuri'nin yüzü gölgelendi. <<Çok üzıldüm Brit. Jeannie ve ben Roman ve senin birlikte olacağınızı umuyorduk.>>

Ağzı kurumuş olarak Brit içeceğinden bir yudum daha aldı. <<bana dürüst davranamazken aramızda nasıl bir ilişki olabilir?>>

Yuri'nin yüzünden hiçbir şey okuyamıyordu.

<<Tek yapabileceğim şey sana bunu vermek.>> En üst çekmecesinden bir kitap aldı. <<Geri dönerken uçakta oku bunu.>> Kapağını açtı içine bir şeyler yazdı. <<Hiç kimse burada olduğunu ve benimle konuştuğunu bilmeyecek, emin ol.>>

Yuri çok garip davranıyordu. Kalbi çarparak kitabı ondan aldı ve çantasına koydu. <<Ne zaman geri dönüyorsun?>>

<<Sana nasıl ulaşacağımı bilmiyordum. Dönüş biletim açık.>>

<<Bu akşamüstü Salt Lake'ye bir uçak var. Seni ben bindireceğim.>>

<<Teşekkür ederim Yuri.>> Bu ilgi karısında yüreği hafiflemişti.

<<Benim için zevktir. Anladığım kadarıyla evliliğiniz geçerli ve ben seni kız kardeşim olarak kabule diyorum.>>

İki saat sonra Brit ve Yuri kucaklaşarak ayıldılar ve Brit uçağına bindi. Uçak havalanınca Brit çantasını açtı ve Yuri'nin verdiği kitabı okumaya başladı.

<<Pişman Değilim>> sözcüklerin üzerinde düşünce düşünce okudu Brit.. Eski CIA ajanı *Conrad Noonan'dan gerçek bir hikaye.*

Kafası karışmış bir şekilde Brit, Yuri'nin ne yazdığını görmek için sayfayı çevirdi ama hiçbir yazı olmadığını gördü.Sadece yayıncının bir notu vardı.

*CIA ajanı Conrad Noonan'ın kendini bulmak için yaptığı yolculuklar nu bi deniz subayı olarak Vietnam oranlarından Güney Amerika'ya, Kremlin'e, İsrail'e ve Filistin'e kadar götürdü. Atandığı her görev, ona en yüksek konumlarda bile yaşanan kokuşmuşluğu gösterdi.*

*Bu hayal kırıklığıyla dolu yolculuğunda ona eşlik edin. Onu reddeden kadına sahip olmak için çok geç olmadan hiçbir pişmanlık duymadan CIA'den ayrılma Tanık olun.*

Bunun Roman'la bir ilgisi olmalıydı ama kitabı o yazmış olamazdı. Çünkü 1980 basımıydı.

Yuri bu paragrafın hepsinin altını çizmişti.

Brit pasajı tekrar okudu. Birden kafasının içinde bir şimşek çaktı. Yuri gerçeği biliyordu! Roman'ın CIA'den ayrıldığını ona bu şekilde anlatmaya çalışmıştı. Yoksa o da Roman'la bir ilişkisinin olmasını umut edemezdi.

Kitabı göğsüne bastırdı ve mutluluk gözyaşları yanaklarından süzüldü <<Teşekkür ederim sevgili Yuri. Teşekkür ederim.>>

<<Denise, benim Roman.>>

<<Merhaba. Bu kadar kısa bir sürede beni ikinci kez aramanı neye borçluyum?>>

<<Brit'in nerede olduğunu biliyor musun?>>

<<Hayır, bilmiyorum.>>

<<Bugün işe gitmemiş, ailesi de nerede olduğunu bilmiyor.>>

<<Sesin endişeli geliyor.>>

<<Öyleyim. Patronuna acil bir işi çıktığını söylemiş.>>

<<Arabası orada mı?>>

<<Evet. Hasta mı diye evine gidip baktım ama orada da yok.>>

<<Belki müşterilerden biriyle araziye çıkmıştır.>>

<<Belki de. Ama saat gece yarısı.>>

<<Eğer beni ararsa ben seni haberdar ederim. Sen neredesin?>>

<<Ofisimde. Bütün günü burada geçirdim zaten.>>

<<Tamam, telefon numaranı alayım, haber alırsam ararım.>>

<<Sağol Denise.>>

Roman telefonu kapayıp Sid'i aradı. <<Bir haber var mı?>>

<<Hayır, evinin önünden on kere geçtim.>>

<<Devam et.>>

Roman kahve yapmak üzere ayağa kalktı. Neredeydi?>>

Dün gece onu yalnız bırakmamalıydı. Çok hayal kırıklığına uğramıştı. Onun yanında kalmalı ve ona gerçeği söylemeliydi.

<<Sırlardan nefret ediyorum,>> diye yankılandı sesi.

Onu bulmak için bir düzineye yakın özel dedektif görevlendirmişti. Yarım saat daha odanın içinde dolandıktan sonra eve gitmeye karar verdi. Clouseau'yu beslemesi gerekiyordu.

Yolda Phil ve Sid'i arayıp eve döndüğünü haber verdi.

Uzaklardan gelen siren sesi birden Brit'in tehlikede olabileceğini düşündürdü ona. Ya yardıma ihtiyacı varsa? (Kız adamı verem edeceksin bu gidişle)

Köşeyi dönerken kafası o kadar meşguldü ki arkasındaki polis arabasının kenara çekmesi için ışıklarını yakıp söndürdüğünü fark etmedi bile. Polis arabası önünü kesti.

Roman frene basıp arabasını durdurdu ve dışarı çıktı. <<Neler oluyor beyler? >> diye sordu serinkanlılıkla.

<<Sürücü belgenizi görebilir miyim?>>

<<Dün evinize giren erkek bu muydu bayan?>>

<<Evet... eski kocam,>> diyen bir kadın sesi duyuldu.

Roman kulaklarına inanamadı. <<Nerelerdeydin?>>

<<Tamam Teğmen. Arkanızı dönün ve ellerinizi arabanızın üzerine koyun. Ev hapsine alınıyorsunuz.>>

<<Ev hapsi mi?>> Roman gülse mi ağlasa mı karar veremedi.

Ellerine kelepçe takıldı. <<Konuşmam ve yasal bir danışman tutma hakkınız var. Söyleyeceğiniz her şey mahkemede...>>

<<Davacıyı görmek istiyorum.>> dedi Roman.

<<Sonra görürsünüz Teğmen. Polis arabasına binin.>>

Roman'ın evine iki dakikada vardılar. Brit arabasıyla garaja gidi ve az sonra ön kapıyı açtı. Memurlar eve kadar Roman'a eşlik ettiler ve onu bir koltuğa oturtular.

<<Onunla yalnız kalmak sizin için bir sorun yaratır mı bayan?>>

<<Hayır memur bey. Teşekkür ederim.>>

<<İyi geceler.>>

Clouseau'nun miyavlamasından başka bir ses yoktu artık.

<<Bana neler olduğunu anlatacak mısın?>> diye sordu Roman.

<<Daha değil,>> diye fısıldadı Brit ve Roman'ın kucağına oturdu.

Roman ellerini kullanamadığı için kendini tamamen Brit'e bırakmıştı. Brit'in kokusu başını döndürüyordu.

Brit ellerini Roman'ın yanaklarına götürdü ve derin derin gözlerinin içine baktı. Daha sonra dudakları dışında he yerini öpmeye başladı.

Bu çok değişik bir işkenceydi. Brit ne yaptığını biliyor ama bunu neden yaptığını açıklamıyordu.

<<Yapma,>> diye inledi Roman, Brit ellerini onun omuzlarında ve göğsünde dolaştırmaya başlayınca.

<<Hoşlanmadın mı?>> diye sordu Brit hafifçe onun kulağını ısırarak.

<Brit... o zaman bana yardım et.>>

<<Şşş...>> Brit onu dudaklarıyla susturdu. Roman'ın dayanacak gücü kalmamıştı. <<Bende seni çok seviyorum sevgilim, ama sen buna ten biliyordun. Sana o gece o kadar kötü davranmamın nedeni de buydu,>> dedi ellerini onun saçları arasında dolaştırarak. <<Hayatını tehlikeye atma düşüncesine katlanamadım. Sana bir şey olursa ben de yaşayamam,> dedi kollarını boynuna dolayarak. <<Bu sabah New York'a gittim ve Yuri'yle görüştüm.>>

<<Ona senin gizli bir ajan olup olmadığını sordum. Hiçbir şey söylemedi ama bana okumam için bir kitap verdi. Pişmanlık Yok>>

Brit'in bu kadar yakınında olması ve ona karşılık verememesi acı vermeye başlamıştı. <<Senin güvenine ihanet etmeden bana istediğim cevabı verdi. Söz veriyorum bu konuda asla söz etmeyeceğim. Bu gece ilişkimizin başlangıcı olacak.>>

<<Sevgilim?>> Brit başını kaldırdı, gözleri o kadar güzel, o kadar derindi ki...<< Lütfen sana kötü davrandım için affet beni.>> Dudaklarını yine onunkilere birleştirdi. <<Ellerini gözünce beni eve götürüp her şeyin bitişini söylemeyeceğine söz ver.>>

Gözlerinde gerçekten bir korku vardı. <<Eğer bunu yarsan dayanamam. Hiçbir yaşama amacım kalmaz.>>

*Güzelim. İkimiz için yaptığım planlar. Şu anda Nevada'da herkes bizi bekliyor. Ailelerimiz ve arkadaşlarımız da orada olacak. Tek eksik sensin. <<Ellerindekini çöz Brit.>> (Çöz de sana asıl işkenceyi o çektirsin ;D)*

Roman'ın nasıl bir tepki göstereceğini bilemediği için Brit gerçekten korkuyordu. Onun kucağından kalktı ve cebinden anahtarları çıkardı.

Titreyen ellerle kilidi açtı ve Roman'ı serbest bıraktı. Roman bileklerini ovuştururken <<Clouseau'yu birkaç dakikalığına dışarı çıkarır mısın? Ben gidip elimi yüzümü yıkayacağım,>> dedi.

<<Tamam,>> dedi Brit uysalca.

<<Of Clouseau, Eğer Roman beni affetmezse ne yapacağım?>>

Brit kediyi dışarı çıkardı ve önüne yiyecek bıraktı.

<<Roman'la aynı zamanda içeri girdiler, gergindiler.

<<Çantayı al, gidiyoruz.>>

<<Peki.>> (Kızın kalbine inecek yaa, çok çakalsın sen Roman.>>

Brit'in sesindeki umutsuzluk Roman'ı üzdü. Onu yanlış anlamıştı, ama az önce yaptıkları yüzünden ona bir ceza vermeliydi.

Brit daha önce hiç bir erkekle sevişmemişti. Onun ilk ve tek sevgilisi olmak Roman'a ayrı bir heyecan veriyordu. Ama önce parmağına bir nikah yüzüğü takmak istiyordu. Kapıyı kilitlediler ve arabalarına bindiler. Roman ona dokunmaktan çekiniyordu.

<<Çok ileri gittim, değil mi?>> diye sordu Brit. <<Ama eğer kalmanı sağlamasaydım beni asla dinlemezdin.>>

<<Bu yüzden havaalanına iner inmez Eric'i aradım ve senin peşine düşmesi için birkaç polis memuru ayarlattım. Onları dinlemeyip yoluna devam edebildin aslında ama baş başa kalıncaya kadar hiçbir tepki göstermeyeceğini tahmin ediyordum.>> (Eric'in karısını kaçırmakları bunlara hakmış. Her taşın altında bu adam çıkıyor)

<<Galiba yorgunsun. İstersen arkaya geç ve biraz uyu. Bir günde iki uçuş yormuştur seni.>>

<<Bir iki dakika içinde evime geri döneceksem neden uyuyayım? Roman yanlış yola girdin.>>

<<Evet, çok dikkatlisin.>>

<<Demek beni evime geri götürmüyorsun!>>

<<Yorgunsun.>>

Brit çevresine bakınmaya başladı. <<Beni nereye götürüyorsun?>> Sesindeki telaş Roman'ı memnun etmişti. (Vay hain)

<<geldiğimiz zaman anlarsın.>>

<<Daha çok var mı?>>

<<Neden soruyorsun?>>

<<Çünkü Clouseau evde yalnız kaldı.>>

<<Endişelenmene gerek yok. Ben her şeyi düşündüm.>>

<<New York'tan döndüğüme göre yarın işimde olmalıyım.>>

<<Patronuna iki gün şehir dışında olacağını söylemişsin.>>

<<Nereden biliyorsun? Ayrıca annem ve babama da döndüğümü haber vermedim.>>

Roman gülümsedi. <<Salt Lake'de olmadığına göre döndüğünü söylemen gereksiz. Denise onlara her şeyi anlatır.>>

<<Roman, bir daha asla sana böyle bir oyun oynamayacağım. Ama beni daha fazla çıldırtma, lütfen.>>

<<Uyuyacağını düşünmüştüm ama kafan madem çok meşgul biraz kitap oku istersen. Yuri'nin verdiği kitap hala yanında mı?>>

<<Evet. Çantamda.>>

<<Bitirdin mi?>>

<<Başlamadım bile. Sadece önsüzünü okudum ve bilmek istediğim her şeyi öğrendim.>>

<<Sayfa üç yüz yirmi dördü aç ve oku.>>

Roman'ın dediği sayfayı okumaya başlayınca öykünün kahramanı sevdiği adından pek çok sır saklamak zorunda olduğu için duyduğu acıyı anladı.

<<Eve varır varmaz gerçeği kendime itiraf etmek zorunda kaldım. Hayatta hiçbir ey evlilik kadar kutsal olamaz. Planım işleseydi öğle yemeği sırasında işyerine gelip bunarlı senle özel olarak konuşacaktım. Ama ortadan kayboldun.>>

<<Özür dilerim;>> diye fısıldadı Brit.

Roman Brit'in uzanan elini tuttu.

<<Gitmen iyi olmuş Yuri bu işe benden çok daha iyi çözmüş. O gece bu işten ayrılmam için bana yalvarmış, sana aşık olduğumu anlamıştı ve çok geç olmadan sana ulaşmam için bu işten ayrılmam gerektiğini söyledi.>>

<<On günü dokuzunu Virginia'da emeklilik işlemlerimi gerçekleştirmek için harcadım. Sonra New York'a gittim ve Yuri'yi gördüm. Ona hiçbir şey söylemeden sana verdiği kitabı ona verdim. Sana da aynı kitabı vermeyi düşünüyordum ama bunun benim yerime Yuri yapmış.>>

<<Okumak istemiyorum. İhtiyacım yok. Sen beni seviyorsun. Önemli olan tek şey bu.>>

<<Sen bilirsin. Şimdi... konuşmamız gereken bir şey daha var.>>

<<Hoşuma gidecek bir şey mi?>>

<<Sana bağlı.>>

<<Haydi söyle Roman.>>

İkisini de duyguları çağlayanlar gibi akıyordu.

<<Nişanlılığımızın ne kadar sürmesini istersin?>>

<<Nişanlılık mı?>> sesindeki heyecan bu sorusunu fazlasıyla cevaplıyordu.

<<Yani birbirimizi sadece üç haftadır tanıyoruz. Bu işlerin en az altı ay sürmesi gerektiğini söyleyenler vardı.>>

Arabanın içini garip bir sessizlik kapladı.

<<Sen bunu mu istiyorsun?>>

<<Sen ne istersen onu istiyorum.>> Roman Brit'in elini tutu ve dudaklarına götürdü. <<Her kadın evlilik hazırlıkları yapmayı hak eder. Partiler, gelinlik provaları, ailesiyle tanışmak, kiminle yaşayacağını bilmek için onu her koşulda görmek.>>

<<Ama biz bunların hepsini zaten yaşadık. Aslında tek bir şey dışında her şeyi yaptığımızı düşünüyorum.>>

<<Ben de aynı şeyi düşünüyordum.>> dedi Roman yumuşakça. <<Bu doğal çünkü sen kendini evlilik için saklıyorsun. Belki bizim için üç ay yeterli olur. Örneğin yılbaşında evleniriz.>>

<<Ama Roman. Ben daha fazla beklemek istemiyorum. Galiba bir an önce seninle sevişmezsen öleceğim.>>

<<Tek bir sorun var.>>

Brit diikat kesildi. Nedir?>>

<<Ben evlenmeyi hiç düşünmüyordum, hele ki sesin gibi sevgilisi olmamış bir kadınla hiç. Bunun kocan için sakladığın bir hediye olduğunu öğrendiğimde bu kişinin ben olduğumu düşünmüştüm. Böyle bir hediye kanuni hakkım olmadan almak bana göre bir şey değil. İşte bu tam bir çelişki.>>

<<Hayır, değil sevgilim. Hemen şimdi evlenebiliriz.>>

<<Kesin konuş yani üç aydan kısa bir süre içinde mi?>>

<<Bu hafta demek istiyorum.>>

Roman gaza bastı <<Her şeyi o kadar kısa bir süre içinde hazırlayamayız.>>

<<Hazırlayacak ne var.>>

<<Brit...bunun senin hayallerinin düğünü olmasını istiyorum.>>

<<O düğünü zaten yaptık sevgilim. O gün seninle gerçekten evleniyor gibiydim. 'Evet' derken o sözü tüm kalbimle söyledim.>>

<<Ben de aynı duygular içindeydim,>> diye fısıldadı Roman.

<<En kısa sürede evlenelim. Gizlice.>

<<Gizli mi?>>

<<Evet. Aslında pek de gizli sayılmaz çünkü zaten dünümüzü yaptık. Bir tek senin ailen yoktu.>>

Roman gülümseyerek <<Evet, balayındaydılar,>> dedi.

<<Gizli bir nikah yapmak istiyor musun?>> diye sordu Brit.

<<Sen istiyorsan evet. Nerede? Meksiko da mı?>>

<<Hayır, orası çok uzak. Yarın Reno ya da Las Vegas'ta evleniriz.>>

<<İki buçuk saat sonrasına ne dersin?>>

<<Ne demek istiyorsun?>>

<<Dalmışız. Bak St. George'a geldiğimizi fark etmemişim. Saat beşte Şef Wilson'un Las Vegas'taki evinde olabiliriz.>>

<<Şef Wilson mu?>>

<<Yakın bir arkadaşım. Karısıyla düğünümüzde şahidimiz olacaklar. Birer arkadaşı nikah memuruymuş ve oraya varır varmaz bizi resmen evlendirecek.>>

<<Roman!>> diye bir çığlık attı Brit. <<Her şeyi planladın değil mi? Bunun rüya değil gerek olduğuna inandır beni. Bunun bir rüya olmadığını söyle bana.>>

Roman arabayı durdurdu. <<En az bizim kadar gerçek...>>

Elini cebine götürdü ve elmas yüzüğü Brit'in parmağına geri taktı. <<O gece yüzüğü geri verip kalbimi kirdiğinden beri bunu yapmak istiyordum.>>

<<Neredeyse geri vermeyecektim. Evliliğimizi gerçeğe dönüştürmek için sana neredeyse yalvarmak üzereydim.>>

Bir kez daha öpüştüler. <<Bir daha geçmişi düşünme Brit. Bu yaşadığımız şey çok değerli ve artık kaybedecek zamanımız yok.>>

<< Bence de.>> Birkaç saat içinde Roman'ın karısı olacaktı. Roman şu ana kadar hiç böyle mutlu olmamıştı.

<<Yüzüğüne uyan bir de alyans var. Senin dosyanı almaya karar verdiğim gün takım olarak almıştım. Bilineçaltım gerçek eşimi bulmuş olduğumu anlamış olmalıydı.>>

<<Benim de. Yoksa senin önerine uyup kendime başka bir özel dedektif tutardım. Ama seninle tanışmak hayatımı değiştirdi. Sen benim her şeyimsin.>>

<<Öyleyse yanıma gel ve acılarımıza son verelim.>> Brit emniyet kemerini gözdü ve kendini Roman'ın kollarına bıraktı.

<<Seni o kadar çok seviyorum ki bunu göstermek için iki buçuk saat bile bekleyemeyeceğim.>>

Brit'in dudakları Roman'ın hayatta eksiklik duyduğu şeyi tamamlıyordu.

<<Bir ay önce Las Vegas'tan ayrıldığımda hayatım o kadar boş ve amaçsızdı ki aklımı yitirmekten korkmaya başlamıştım. Daha sonra seninle tanıştım ve o günden beri hayatım bir anlam kazandı.>>

Brit daha da sıkı sarıldı. <<Tanıştığımız gün evlilik ve çocukları hiç düşünmediğim kavramlardı. Tek istediğim peşimden koşan manyaktan kurtulmaktı.>>

<<sevgilim bunu söylediğime inanamıyorum ama Glen Baird gezide takip etmek için iyi ki beni seçmiş. Yoksa seninle asla tanışamazdım.>>

Roman onu son bir kez daha tutkuyla öptü. <<Sen arka koltukta biraz kestirsen iyi olacak yoksa ben bu gidişle arabayı kullanamayacağım>>

<<Gerçekten arka koltuğa mı geçmemi istiyorsun?>>

<<Evet sevgilim. Eğer erkeleri tanısaydın beni haklı bulurdun:>> Diyerek Brit'in arabadan inmesine yardımcı oldu.

<<Ama Roman,>> diyordu Brit hala Roman arka kapıyı açarken.

<<Bana güven ve tartışmayı uzatma Brit. Bütün gece boyunca uyumaya vakit bulamayacaksın.>>

<<Öyle mi?>> diye baştan çıkarıcı bir gülümseme koydu dudaklarına.

<<Söz veriyorum;>> diye mırıldandı Roman.

Başını kaldırdığında Utah Devriye Arabansın kırmızı ve mavi ışıkları Roman'ın gözünü aldı

<<Brit, <<Roman, neler oluyor?>> dedi şaşkın bir sesle.

<<Bilmiyorum, ama yanlış bir zaman seçtiler.>>

Arabadan iki memur indi ve ona doğru yürümeye başladı.

<<Teğmen Roman Lufkilovich siz misini?>>

<<Evet.>>

<<Bunu Cal ve Diana, LFK'de çalışan tüm özel dedektifler, Salt Lake Polis Departmanı'ndan Şef Byless ve ağabeyiniz Yuri adına sunuyorum. Eric bunu hak etmiş olduğunuz alayı şerefimize içmenizi söyledi.>>

Elindeki bir şişe şampanyayı uzatırken Roman kahkahalarla gülmeye başladı. <<Arkadaşım ve ben de size mutluluklar diliyoruz bayan,>> diyerek Brit'e de selam verdiler.

<<Teşekkür ederim,>> diyebildi Brit sadece.

<<Las Vegas'a varıncaya kadar açmamanız gerektiğini de hatırlatmak zorundayım efendim.>>

<<merak etmeyin beyler. Önce bu güzel bayanı karım olarak ilan etmesi için nikah memuruyla olan randevumuza yetişeceğiz. Bunu ondan sonra açacağız. Onlara çok teşekkür ettiğimi söyler misin?>>

<<Söylerim teğmen.>>

<<Tatlım, geldik.>>

Bir cevap alamayınca başını arka koltuğa çevirdi ve Brit'in uyuya kaldığını gördü. Bir süre diğer yarısı olacak kadını sevgi dolu gözlerle izledi. Saat sabahın beşiydi ve her yer sessizdi.

Roman daha fazla bekleyemedi ve arabadan indi, arka kapıyı açtı ve öperek Brit'i uyandırmaya çalıştı. Uyanmadığını görünce onu kucağına alıp taşımaya karar verdi. Brit'i eşi olarak görmek için daha fazla sabrı kalmamıştı.

Şef Wilson'un evinin kapısı açıldı ve Roman karşısında Yuri'yi gördü.

Roman ona gülümseyerek baktı. <<Herkes burada mı?>>

Yur başını salladı. <<Her ki ailede burada. Hatta nikah memuru bile.>>

<<Güzel. Ben hazırım.>>

<<Biliyorsun gelini kucağına alarak eşikten geçmen kısmı evlilik yemininizi etikten sonra olacak.>>

<<Bir deneme yapmak istemiştım. Filmlerde çok kolay görünüyordu.>>

İkisi de kahkahalarla gülmeye başladı.

Birden Brit gözleri açtı. <<Roman>> diye sevgiyle bağırdı ve ona sımsıkı sarıldı.< <Tamam sevgilim. Sen uyumaya devam et. Evet deme sırası sana geldiğinde ben seni uyandırırım.>>

<<Yani geldik mi?>>

<<Evet.>>

<<Sürpriz!>>

Dokuz yetişkin ve üç çocuktan bu kadar ses çıkarması Roman'ı şaşırttı.

Sevdiği insanların burada olduğunu gören Brit çok mutlu olmuştu. Bu da Roman'a çektiği tüm zahmetleri unutturdu. Brit'in ona sevgiyle ve hayranlıkla bakan mavi gözlerindeki sevinç gözyaşları Roman'ın hayatında aldığı en güzel hediye idi. <<Duygularımız karşılıklı sevgilim,>> dedi ve herkesin önünde gelini uzun uzun öptü.

-----SON-----